

Debatten van de provincieraadszitting

26 november 2008

OPENBARE ZITTING

Derde gedeputeerde Peter Hertog – vervolg

ENERGIE

BELEIDSNOTA P. 35: 2.9 ENERGIE: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Opnieuw eventjes in een breder perspectief.

We hebben in de schaduw van de economische crisis nog altijd te maken met de klimaatcrisis, alleen is hij wat minder prominent aanwezig in de media. Het probleem blijft natuurlijk altijd hetzelfde.

Wij zijn ervan overtuigd dat het inzicht bij de deputatie wel degelijk aanwezig is, maar we zijn natuurlijk wat treurig over de langzame en schaarse acties die men op dat vlak treft.

De cijfers in de begroting spreken op dat vlak boekdelen. Ik noem er een paar: 250 000 EUR voor eigen gebouwen en 800 000 EUR voor daken.

In welke mate past dat in dat kader?

Eigenlijk is het een beetje een excuustruus, want men had wellicht die bedragen ook moeten voorzien om die daken gewoonweg in stand te houden.

Dus op dat vlak vinden wij de investering natuurlijk wat mager.

Maar we hebben niet altijd kritiek.

We zijn zeer blij dat de oefening gemaakt wordt met het beleidskader windturbines, want daar is minstens de potentie aanwezig om een grote meerwaarde te realiseren, niet alleen op ecologisch vlak, maar ook op economisch vlak.

Maar dat verhaal heb ik al verteld.

Het zou mij bijzonder veel plezier doen als we zouden kunnen zien dat de provincie zelf ook een aantal van die windturbines bouwt. Kleine, middelmatige, grote, het is mij om het even. Liefst grote.

Ik denk dat we daar een mooie voorbeeldfunctie zouden kunnen hebben. Dat veronderstelt natuurlijk dat men dat idee aankleeft en dat men daar een begrotingswijziging voor moet doen.

Collega Van Pée, ik zie u al kijken.

We moeten zorgen dat het voor iedereen aanvaardbaar is.

Maar er zijn evoluties. Ik mag niet te ver uitweiden, maar voor de avifauna, om maar één ding te noemen, zie ik daar nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen die dat perfect met elkaar zouden kunnen verzoenen.

In verband met energie en klimaat misschien toch een algemene suggestie naar de deputatie toe vanuit de volgende vaststellingen.

Het gaat hier niet meer over windmolens, maar over het gebruik van energie.

Een eerste vaststelling.

Meer en meer mensen met zo een laag inkomen dat ze geen of weinig belastingen betalen, zijn de laatste tijd in financiële problemen gekomen omwille van de energiekosten die ze moeten dragen. Nu is er weliswaar terug de daling, maar het blijft een probleem. Luister maar eens bij de verschillende OCMW's.

Constatie: ze wonen meestal in oude en dus slecht of niet geïsoleerde woningen. Daarbij beschikt 97% van deze gezinnen niet over een energiezuinige verwarmingsketel, heeft 52% geen dakisolatie en 16% - gelukkig is dat al wat minder – overal enkel glas.

DEBATTEN

Tweede vaststelling.

Als men energiebesparende werken laat uitvoeren, bespaart men elk jaar, achteraf dan, een flinke som, zeker de groep die nu in vieze papieren zit en energieschulden torst. Door dakisolatie te plaatsen bespaart een gezin 850 EUR per jaar, hoog rendementsglas leidt tot 400 EUR besparing voor een gemiddeld gezin en de vervanging van een oude verwarmingsketel door een condensatieketel kan 500 EUR besparing opleveren.

Dat zijn allemaal bedragen die deze mensen nu wel betalen omdat ze in een slechte woning wonen.

Vaststelling drie.

Zij doen geen energie-investeringen omdat ze die niet kunnen betalen. Voor een gemiddelde gezinswoning kost het isoleren van een dak ongeveer 2 000 EUR. Een condensatieketel, ter vervanging van een oude stookolieketel, vraagt een investering van rond de 4 000 EUR. En oude ramen met enkel glas vervangen door nieuwe ramen met hoog rendementsglas kost 7 500 EUR.

Dat is duur.

Mensen hebben het kapitaal niet om die investeringen te doen. En zelfs als ze het kapitaal hadden, hebben ze dikwijls ook nog eerder andere noden te lenigen zoals primaire dingen als eten, onderdak, enz.

Vaststelling vier.

Door middel van verschillende premies moedigt de overheid investeringen aan.

Ook hier wat cijfers.

De premies van de Vlaamse regering hebben tot doel om ongeveer 40% van de kostprijs van dakisolatie, hoogrendementsglas, condensatieketels bij te passen, vooropgesteld dat ze worden uitgevoerd door een erkende aannemer – maar goed, dat is secundair - aangevuld met premies van Eandis.

Helaas blijft de totaliteit van die premies te laag om die doelgroep aan te spreken.

Wat kan men nog hebben?

Er is de federale fiscale korting. Maar die mensen betalen sowieso al geen belasting, of niet veel. Dus voor hen heeft dat geen meerwaarde. Ze kunnen geen korting krijgen op een belasting die ze niet betalen.

Wat stellen wij daarom voor, Dames en Heren?

Wij stellen voor dat de provincie nog een aanvullende energiebesparende subsidie geeft, specifiek voor deze groepen mensen met lage inkomens. De bijkomende subsidie moet van dien aard zijn om de investeringen wel mogelijk en aantrekkelijk te maken. Een voorstel is: subsidieer 20% van de investeringskost met eenzelfde inkomensgrens als wat bijvoorbeeld de Vlaamse regering gebruikt. Daar heeft men een multiplicatoreffect.

We zullen er ook nog een voorwaarde aan koppelen, eigenlijk ook een incentive naar gemeenten toe, namelijk dat de gemeenten aan die bewoners een premie geeft die gelijk is aan de besparing die belastingbetalers die wel die investering doen, uiteindelijk recupereren via de vermindering van de gemeentelijke opcentiemen.

Dan heeft men een soort van analogie daardoor.

Er zijn al gemeenten die dat doen, bijvoorbeeld de gemeente Damme.

En in de ideale wereld vult men dat plaatje dan helemaal aan door OCMW's ertoe te krijgen, om die bedragen te financieren, renteloze leningen toe te staan.

Als het OCMW het niet doet - we vullen wel meer gaatjes in - moet de provincie dat misschien ook maar opnemen. Het is niet ondenkbaar. Dus een renteloze lening om de kosten te kunnen voorfinancieren om dan het overschot via betaalbare terugbetalingen terug te geven aan het OCMW.

Er zijn al OCMW's die dat plan voorbereiden, met name het OCMW van Zwalm.

Als men dat allemaal samen telt, krijgt men een elkaar versterkend systeem van subsidies waarmee ook de laagste groepen met de slechtste huisvesting bereikt worden.

Het is beter voor hen en het is beter voor ons.

Het is een suggestie. Het zal mij zeer benieuwen of de deputatie dat ziet zitten.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 35: 2.9 ENERGIE: PROVINCIALE GEBOUWEN EN HUN ENERGIEVERLIEZEN**De heer Schollaert**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Door de steeds hogere energieprijzen dienen we steeds beter en meer te isoleren. De hogere overheid verstrengt de isolatienormen en maant de burgers aan hun woningen te isoleren, te beginnen bij het dak, en tevens te investeren in energiezuinige verwarmingsinstallaties en het opwekken van groene energie via zonnepanelen.

Voor nieuwbouw gelden hedendaagse normen en architecten ontwerpen in functie van die normen.

Grote problemen zijn echter de oude gebouwen zoals woningen, kantoren en scholen. Een betere isolatiegraad voor dit oude patrimonium is een gigantische uitdaging, dit zowel technisch als budgettair. Dit geldt ook voor de gebouwen van de provincie.

Welke maatregelen voorziet de deputatie om de verwarmingskost te drukken in de talrijke gebouwen en hoe ziet zij deze investeringskost?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 35: 2.9 ENERGIE – KYOTO IN OOST-VLAANDEREN EN EDUCATIEVE EN ORGANISATORISCHE MAATREGELLEN IN EIGEN HUIS: HET GEBRUIK VAN SPAARLAMPEN EN DE MOGELIJKE SCHADELIJKE GEVOLGEN DAARVAN**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de beleidsnota 2009 van de deputatie lees ik: "Indien het provinciebestuur eind 2008 het lokaal Kyoto-protocol ondertekent, zullen extra inspanningen nodig zijn om 7,5% minder CO₂ uit te stoten. Hiermee engageert het provinciebestuur zich niet alleen om het energiegebruik van alle provinciale gebouwen te verminderen, alsook te besparen op openbare verlichting en het brandstofverbruik van het provinciale wagenpark te verminderen."

Als één van de initiatieven wordt daarbij vermeld bij het hoofdstuk 'educatieve en organisatorische maatregelen in eigen huis': "Er worden organisatorische en educatieve maatregelen genomen om het energiegebruik te reduceren. Campagnes zoals 'ban de gloeilamp', 'dikketruiendag', 'oktober houdt sober' en op maat aangeboden cursussen voor het provinciepersoneel moeten daartoe bijdragen."

Mijn tussenkomst slaat op de campagne 'Ban de gloeilamp'. Een campagne die begin dit jaar werd gelanceerd en tot doel had om tegen 2010 de gloeilamp in het provinciaal patrimonium volledig te bannen.

De campagne is gelanceerd op 20 april 2008, op de Dag van de Aarde. En de eerste provinciale site zonder gloeilampen was en is nog steeds het provinciaal natuureducatief centrum De Kaaihoeve.

Eén van de motieven waarom men overschakelt op spaarlampen is omdat het concept van de gloeilamp verouderd is, dat in feite 98% van de energie van zo een gloeilamp wordt omgezet door warmte. In een omstandige nota met als titel 'Gloeilampen, fictie en feiten' somt de provincie in een tiental puntjes een aantal argumenten op rond het gebruik van gloeilampen en spaarlampen. Bij het laatste punt wordt door de deputatie gesteld dat er geen afdoende bewijzen zijn dat de elektromagnetische stralingen gevaarlijk zijn voor de gezondheid.

Enkele maanden vóór de campagne vanuit de provincie werd gelanceerd, zijn er diverse artikelen in de Vlaamse pers verschenen met als titel 'Voorzichtig met spaarlampen', 'Spaarlampen gevaarlijk voor milieu' en 'Milieuvriendelijke spaarlamp een gevaar voor het milieu'.

Onder meer wordt daar verwezen naar een studie in het Verenigd Koninkrijk waarin gewezen wordt op de gevaren van het gebruik van die spaarlampen.

DEBATTEN

Uit metingen blijkt dat de meeste spaarlampen, in tegenstelling tot gewone gloeilampen, aanzienlijk wat elektromagnetische straling veroorzaken. Ook bij vele halogeenlampen bestaat dit probleem. De laatste maanden zijn er dan ook meer en meer berichten verschenen waarin gewaarschuwd wordt voor de negatieve invloed die spaarlampen - compacte fluorescentielampen of CFL - op de gezondheid hebben.

Eén van deze waarschuwingen komt van professor Magda Havas, die onderzoek doet naar elektromagnetische vervuiling, onder andere deze veroorzaakt door spaarlampen. Zij meent op basis van haar onderzoek dat het gebruik van spaarlampen ontmoedigd moet worden. Ook het Franse onderzoekscentrum Criirem verspreidde deze zomer een persbericht waarin gewezen wordt op de risico's van CFL's.

Een mens brengt ongeveer 85% van zijn leven binnenshuis door. Met al deze vergaderingen hier denk ik dat we er gerust dit jaar een procentje bij kunnen doen. Verlichting door middel van spaarlampen zou dus betekenen dat de mensen een zeer groot deel van hun leven doorbrengen in kamers vol gezondheidsbelastende elektrosmog.

Het is dan ook belangrijk om op te merken dat spaarlampen ook in andere kamers van het huis, of in andere kantoren of leefruimtes, waar het niet noodzakelijk is te hangen, voor elektrosmog of dirty electricity - vuile elektriciteit - zorgen, die verspreid wordt via het elektriciteitsnet.

Ik heb verwezen naar een aantal studies, maar er hebben nog andere studies plaatsgevonden. En om dan toch niet meteen te verwijzen naar een buitenlands voorbeeld, verwijs ik naar een studie van het VITO, het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek, dat ook verbonden is aan het Vlaams parlement, van november 2007. Een studie waarin zij een poging doen tot een analyse van de diverse studies en daarin zelf ook een standpunt tot aanbeveling geven.

Zij stellen dat er toch wel voorwaarden zijn verbonden aan het gebruik van deze spaarlampen, zeker voor mensen die beschikken over een pacemaker. Ik heb natuurlijk geen cijfers over het aantal mensen met een pacemaker binnen de provinciale administratie, maar zelfs personen die geen houder zijn van een pacemaker moeten een veiligheidsmarge hanteren.

Mogelijks is het interessant te onderzoeken in welke mate er kan gewerkt worden met ledverlichting. Dat is een ander soort verlichting dan met spaarlampen.

Er is natuurlijk ook de problematiek van de spaarlampen zelf, die gevuld zijn met kwik. In hoeverre gaat de provincie verder op dat elan om tegen 2012, willens nillens, de gloeilamp te bannen? Of gaat men toch eerst goed onderzoeken wat de veiligheidsrisico's zijn?

Ik denk dat in deze het voorzorgsprincipe zeker zou mogen gehanteerd worden. Ook in het verleden hebben wij bijvoorbeeld rond de mogelijke plaatsing van een gsm-mast op het provinciaal archief in de Pelikaanstraat gepleit voor het voorzorgsprincipe. Zolang er geen volledige zekerheid is, moeten wij de nodige voorzichtigheid aan de dag leggen. Men mag toch ook de gezondheid van het provinciepersoneel niet uit het oog verliezen. Anderzijds zou men kunnen onderzoeken of er geen alternatieven zijn waar mogelijk minder kritieken op zijn.
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 35: 2.9 ENERGIE – ENERGIEBELEID T.A.V. DERDEN: RENTELOZE LENINGEN VOOR ENERGIEBESPARENDE MAATREGELEN EN/OF HET PLAATSEN VAN EEN ZONNEBOILER EN/OF FOTOVOLTAÏSCHE ZONNEPANELEN

Mevrouw Verheyden

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De tussenkomst van mijnheer Fiers leunt sterk aan bij die van mij zonder dat wij onderling afgesproken hebben om deze tussenkomst te doen.

Wat mijn tussenkomst betreft.

Het klimaat verandert, de aarde warmt op, grote ijskappen smelten en het zeeniveau stijgt. Daar zijn wij verantwoordelijk voor. Tevens stegen de energiekosten en duizenden mensen kunnen hun energiefacturen van elektriciteit en gas niet meer betalen.

De provincie kan haar steentje bijdragen om de klimaatsverandering en de hoge energiekosten tegen te gaan door het stimuleren van het besparen van energie en gebruik te maken van alternatieve energiebronnen, zoals zonne-energie.

Niet enkel voor het milieu, maar ook voor de portemonnee is het belangrijk om zuinig met energie om te springen. De provincie kan helpen om minder energie te verbruiken via gratis energiescans, waardoor men kan bepalen welke maatregelen er moeten genomen worden in welke woning, en door een renteloze lening te geven voor energiebesparende maatregelen of zonneboiler of fotovoltaïsche panelen, naar analogie met de systemen die reeds bestaan in Antwerpen en Oostende.

We moeten financiële draagkracht hebben om in één keer een niet onaardig bedrag op tafel te leggen. Uit voorbeelden weet men dat de kosten variëren van 4 290 EUR tot 14 168 EUR voor een zonneboiler en fotovoltaïsche zonnepanelen.

Deze financiële drempel is voor heel wat gezinnen wellicht de belangrijkste reden, ondanks de subsidies en belastingvermindering, om niet tot de investering over te gaan zodat enkel welstellenden en rijken in staat zijn deze investering te doen.

Via bijkomende maatregelen moet de financiële drempel worden verlaagd. De financiële drempel kan worden verlaagd, of volledig worden weggenomen, indien de provincie renteloze leningen voor investeringen in energiesparende maatregelen, bijvoorbeeld isolatie, hoge rendementskaders, ketels en zonnepanelen, ter beschikking stelt van haar inwoners.

Deze leningen kunnen verleend worden aan de inwoners met een bepaald maximuminkomen, bijvoorbeeld het maximuminkomen om een sociaal hypotheccair krediet aan te vragen, namelijk dat het gezamenlijk belastbare inkomen van twee jaar terug het maximumbarema van 44 990 EUR niet mag overschrijden voor een gezin en 29 990 EUR voor een alleenstaande. Dit kan steeds verhoogd worden met 3 000 EUR per persoon ten laste.

De leningen kunnen terugbetaald worden met de besparing die men door de investering realiseert. Dat zou betekenen dat de burger gedurende de eerste jaren - de terugverdientijd - geen financieel voor- of nadeel heeft aan zijn investering en dat na de afbetaling van de lening het volle rendement voor de burger is.

Een bijkomend alternatief kan eruit bestaan dat de inwoners de krachten bundelen om samen zonnepanelen te installeren. De provincie kan hier fungeren als postbus. Geïnteresseerde inwoners dienen een dossier in, de provincie bundelt, alles wordt in een pakket gestoken en hierna wordt er onderhandeld met leveranciers.

Gegarandeerd krijgt men een veel lagere prijs.

Hoe meer zonne-energie, hoe minder CO₂-uitstoot. Dus hoe meer installaties met zonnepanelen, hoe beter.

Ik weet dat gedeputeerde Hertog hiervoor open staat en dat zijn hart daar zeer hard voor klopt. Daarom vraag ik of men deze renteloze lening kan invoeren in de budgetten van 2009?

Dank u voor de toepassing van dit voorstel reeds.

Dank u.

De heer voorzitter

Over voorbarigheid gesproken, Mevrouw.

DEBATTEN

PATRIMONIUM

BELEIDSNOTA P. 68: 3.3 PATRIMONIUM: BEDENKINGEN OVER DE WEG DIE DE DEPUTATIE INSLAAT BIJ HET BEHEER(SEN) VAN HAAR PATRIMONIUM, EN DE FINANCIËLE REPERCUSSIES DAARVAN

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil nog eventjes inpikken op wat er gezegd is in het vorige hoofdstuk. Blijkt alvast dat we met twee fracties grotendeels op dezelfde lijn zitten, wat mij zeer tevreden stemt.

Graag enkele bedenkingen over de weg die de deputatie inslaat over het beheren of het beheersen van haar of ons patrimonium en de financiële repercussies ervan.

Dames en Heren, ik denk niet dat ik hier een grote nieuwigheid verkondig als ik stel dat de provincie de voorbije jaren een bijzonder ondoorzichtig aankoop-, verkoop- en investeringsbeleid heeft gevoerd. Ten gevolge daarvan bezitten wij nogal wat gebouwen waarvan we niet zelden niet weten wat we ermee moeten aanvangen.

Ik denk dan bijvoorbeeld aan:

- het Caermersklooster, een stadskanker waar we het einde nog altijd niet van zien op dit moment;
- de Bank van de Arbeid;
- de Huysmanhoeve.

Mijn collega Rik Franck zal daar meteen bij de attributies, zoals de eerste gedeputeerde dat noemt, van collega Dauwe uitgebreid op terugkomen.

Anderzijds zien we een aantal grootse plannen ontvouwen.

We gaan deelnemen aan de Waalse Krook en de administratie verhuist naar het Sint-Pietersstation, of we denken daar toch aan, waar niet onaanzienlijke investeringen tegenover staan.

Dames en Heren, het helpt natuurlijk ook niet dat de bevoegdheid over gebouwen, althans naar de buitenwereld toe, ook nog eens versplinterd is over verschillende gedeputeerden.

Ik ben blij dat gedeputeerde Hertog bereid is gevonden om nu zijn totaalbeeld eventjes prijs te geven.

Maar mijn vraag is eigenlijk kort en bondig: weet de deputatie eigenlijk waar ze naartoe wil met al haar gebouwen? Hoe gaat men dat vertalen op financieel vlak?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft het energiebeleid, toch eerst even onder meer naar raadslid Fiers een beetje een relativerende opmerking.

Collega Fiers weet ook wel dat de hefboomen om een efficiënt energiebeleid te voeren niet echt op het provinciale niveau liggen, maar eerder op het Vlaamse niveau en waarschijnlijk nog meer op het federale of het Europese niveau.

Uiteraard ontslaat ons dat niet – de provincies niet, maar ook de gemeenten niet – van onze plicht om op ons grondgebied en binnen onze bevoegdheden een zoveel mogelijk efficiënt en duurzaam energiebeleid te voeren. Maar voor cruciale zaken als beslissingen over energieproductie, energieprijzen, enz. moeten we op een ander niveau kijken om verantwoordelijkheid te nemen.

Ten tweede wil ik opmerken dat het provinciaal energiebeleid pur sang een relatief jong beleidsdomein is. Pas sinds een paar jaar is energie een hot item geworden, zowel intern - hoe duurzaam is ons eigen energiebeleid? – als in het externe beleid - hoe stimuleren we het duurzaam energiegebruik in Oost-Vlaanderen?

Dat geldt ook voor andere besturen. Dat geldt ook voor andere provinciebesturen. Maar die twee relativerende kenmerken gelden ook voor de provincie Oost-Vlaanderen.

Voor een toelichting bij het interne energiebeleid wil ik even wachten tot ik het antwoord geef op de vraag van mijnheer Schollaert. Maar wat het externe beleid betreft wil ik een opsomming geven van enkele acties die we al doen als provincie.

Er is al naar verwezen: binnenkort gaat het openbaar onderzoek van start naar het windplan. Het is toch geen onaanzienlijke investering die daarmee gepaard gaat. Wanneer alles goed verloopt, zouden wij trouwens de eerste provincie zijn die dat ruimtelijke ordeningsplan zal uitgewerkt hebben. Dat duidt voor Oost-Vlaanderen de zones aan waar we grote windturbines kunnen plaatsen en ook waar we ze niet kunnen plaatsen. Want ook dat is belangrijk.

Er is al een paar keren verwezen door een aantal collega's om ze het best niet te plaatsen in de omgeving van een woonkern. Dat klopt natuurlijk. Maar het is ook best dat we ze niet plaatsen in de omgeving of in de laatste schaarse open ruimte die we nog kennen in Oost-Vlaanderen.

Met andere woorden, Vlaanderen is zo dicht bevolkt dat men bijna steeds ofwel schaarse open ruimte heeft, ofwel woonzone heeft.

Het is dus niet evident om geschikte plaatsen te zoeken.

Ik denk dat we met ons windplan daar een heel serieuze oefening hebben geleverd om heel wat locaties af te bakenen en waar dat wel zou kunnen.

Sinds dit jaar doen we ook de subsidiëring van de energiesnoei-bedrijven. Dat zijn sociale economiebedrijven die zich toeleggen op het uitvoeren van energie-investeringen, voornamelijk bij mensen met een beperkt inkomen.

Dat gaat al een heel klein beetje in de richting van wat collega Verheyden en collega Fiers hebben gevraagd in verband met een tegemoetkoming en investeringen voor energiemaatregelen bij particulieren.

Met ons subsidiereglement willen we in eerste instantie een beperkt steentje bijdragen naar bijvoorbeeld gemeenten en OCMW's om ook het signaal te geven dat het aangewezen is om te investeren in deze activiteiten.

De provincie speelt al een aantal jaren een trekkersrol in de campagne 'klimaatwijken', waarbij gezinnen gestimuleerd worden om 'hun' persoonlijke Kyoto-norm te halen en op één jaar tijd 8% energie te besparen.

En dan spreken we in de beleidsnota voor volgend jaar ook nog over een aantal andere punten, bijvoorbeeld de kleinschalige windturbines op Puyenbroeck of het ondersteunen van particuliere investeringen, het aanmoedigen ervan, ook van verenigingen.

Zijn voorstel dat hij op het einde van zijn tussenkomst hield over energiebesparende investeringen voor particulieren zal ik ook koppelen aan het antwoord aan collega Verheyden.

Wat betreft ons intern energiebeleid, een vraag van raadslid Schollaert.

Bij het onderzoek naar de mogelijkheid om zonnepanelen te plaatsen op de daken van de provinciale gebouwen, kwamen er twee belangrijke problemen aan de oppervlakte.

Ten eerste de soms lamentabele kwaliteit van een aantal daken van onze gebouwen, waardoor het eigenlijk bouwtechnisch onverantwoord zou zijn om zonnepanelen te installeren op die gebouwen. Het zou bouwtechnisch onverantwoord zijn. Het zou ook economisch onverantwoord zijn, want als men die zonnepanelen er via een grote leasing- of aankoopconstructie op plaatst, is het natuurlijk niet de bedoeling om die na drie jaar terug te verwijderen om uw dak te herstellen. Als men zonnepanelen plaatst, moet men dat voor meerdere jaren – liefst 10 tot 20 jaar – kunnen plaatsen. Daarvoor heeft men dus ook zeer goede daken nodig.

Ten tweede bleek dat ons provinciaal patrimonium toch nog altijd heel wat enkel glas heeft, waardoor men ongelooflijk veel energieverbruik heeft en waarbij men bij wijze van spreken elk stukje energie dat men opwekt met de zonnepanelen gewoon terug langs ramen en deuren naar buiten laat gaan.

Bijgevolg is er op de begroting 2009 voor het groot onderhoud van onze gebouwen niet minder dan 1 400 000 EUR uitgetrokken voor de uitvoering van het zogenaamde "daken- en glasplan".

Ik moet mij verontschuldigen bij collega Janssens, die in de commissiezitting mijn bedrag van 2 000 000 EUR in twijfel trok. Hij had gelijk. Ik had twee foute cijfers opgeteld. Ik heb het nog eens nageteld en het gaat om 1 400 000 EUR.

DEBATTEN

Mijnheer Fiers zegt daarop dat het gewoon iets is dat we anders ook wel hadden moeten doen, maar dit heeft natuurlijk het voordeel dat we daarvoor extra middelen uittrekken en dat we ze zeer specifiek investeren in de renovatie van eigenlijk een zeer belangrijke energiebesparende maatregel.

Anders was er met die middelen misschien ook wel iets anders kunnen gebeuren, terwijl we ze nu echt zeer specifiek toewijzen en terwijl het ook voor een stuk extra middelen zijn.

Het is natuurlijk de bedoeling dat als we die daken gerenoveerd hebben er wel degelijk zonnepanelen op komen. Dat zou liefst nog in de loop van volgend jaar gebeuren, maar waarschijnlijk zal dat vanaf 2010 het geval zijn.

Naast het daken- en glasplan zijn wij ook al jaren bezig om de verouderde verwarmingsinstallaties te saneren en waar mogelijk deze te vervangen door hoogrendementsketels. Hiervan is al een groot deel uitgevoerd de voorbije jaren.

Voor specifieke REG-toepassingen is er ook 250 000 EUR extra ingeschreven. We zullen dat dit jaar onder meer gebruiken voor het plaatsen van zonneboilers op de zwembaden in Puyenbroeck. Volgend jaar zal er waarschijnlijk in de Zwalmolen een kleine waterkrachtinstallatie geplaatst worden met die middelen.

Daarnaast leggen we voor onszelf de doelstelling op om voor al onze nieuwbouwprojecten te streven naar een E70 energiepeil. Dit is wettelijk niet verplicht. Enkel voor onderwijsgebouwen is dat verplicht. Maar we doen dat ook voor onze administratieve gebouwen.

Ten slotte willen we tijdens deze legislatuur ook twee passiefhuisprojecten gerealiseerd zien: enerzijds het DBFM-project in het onderwijs voor een nieuwe school voor het PSBLO in Zelzate en anderzijds het passiefhuisproject dat we op Puyenbroeck zullen realiseren, wat ingeschreven staat voor de begroting van volgend jaar, voor het educatief centrum te Puyenbroeck.

Sowieso wordt er bij elk project onderzocht welke maatregelen we voor REG en WMD kunnen toevoegen, natuurlijk altijd binnen de budgettaire beperkingen.

Het is absoluut financieel niet haalbaar om van elk huis een passiefhuis te maken bijvoorbeeld. Ik weet niet of dat ook altijd nuttig is. Maar wij trachten altijd op alle niveaus zo energiezuinig mogelijk te investeren.

Al deze maatregelen zouden op termijn een fikse besparing op de energiefactuur moeten opleveren. Precies becijferen kunnen we dat nu nog niet, maar ons jaarlijks verbruik bedraagt al gauw 3 000 000 EUR voor elektriciteit en gas. Dus u kunt zich voorstellen dat wanneer dat nog maar een besparing van 20% zou moeten opleveren, men al gauw over 600 000 EUR besparing per jaar spreekt.

Wat betreft de vraag van raadslid Veys over de mogelijke schadelijke gevolgen van het gebruik van spaarlampen.

Het is mij bekend dat er rond de gevolgen van het gebruik van spaarlampen heel wat onderzoek wordt verricht, dat niet altijd eenduidig is. Het enige wat wel eenduidig is, is dat spaarlampen veel langer meegaan en veel energievriendelijker zijn dan andere lampen.

Over de elektromagnetische straling, enz. bestaat er absoluut geen zekerheid. Sommige studies zeggen dat het absoluut wel zo is, andere trekken dat zeer sterk in twijfel, andere zeggen dat het helemaal niet zo is.

Hij verwees naar een studie van het VITO, dat een redelijke voorzichtigheid zou uitspreken.

Ik kan ook verwijzen naar andere recente publicaties die het tegenovergestelde beweren. Ik kan onder meer verwijzen naar een tekst van het KaHo Sint-Lieven, dat op het Belgische niveau tot de toonaangevende behoort en die dat serieus in twijfel trekt. Er is ook een tekst van het Zwitserse 'Bundesamt für Gesundheit', dat weliswaar een Duitstalige titel heeft, maar zijn publicaties in het Engels doet. Die schrijven onder meer: "Concerning electromagnetic radiation: energy saving lamps are not in failure to lightbulbs en comparable to other household appliances."

Met andere woorden: de elektromagnetische straling van spaarlampen is niet meer dan alle andere elektrische apparatuur die u in uw huis vindt.

Het voorzichtigheidsprincipe is zeer belangrijk. Het tegendeel gaat u mij niet horen zeggen. Ik vind dat ongelooflijk belangrijk. Maar 100% garantie hebben we natuurlijk nooit. En wanneer die instelling beweert dat de elektromagnetische straling niet meer is dan al onze andere elektrische apparatuur, hoor ik u natuurlijk niet zeggen dat we al onze andere elektrische apparatuur moeten verwijderen.

Dus er is geen enkel bewijs geleverd dat het schadelijker zou zijn.

Laten wij ondertussen het onderzoek verder afwachten.

De Europese Unie is een onderzoek aan het opstarten naar de gezondheidseffecten. Uiteraard zullen wij ons aanpassen aan de meest strenge Belgische, Vlaamse, Europese normen die er zijn. Maar zolang er geen normen zijn en er geen bewijzen geleverd zijn, denken wij dat spaarlampen een goed resultaat kunnen leveren.

Wat betreft het voorstel van collega Verheyden, dat een deel overlappend is met het voorstel van collega Fiers.

Ik kan alleszins de raadsleden volgen in de analyse dat de kostprijs van investeringen voor energiebesparende maatregelen hoog zijn, soms te hoog zijn, zeker voor mensen met een laag inkomen. Er zijn al heel wat ondersteunende maatregelen, maar veel van die maatregelen, bijvoorbeeld fiscale aftrekbaarheid, gaat natuurlijk net aan die doelgroep voorbij. En als ze al investeringen moeten doen, moeten ze het vaak via dure leningen doen, wat hen ook afschrikt.

Het verstrekken van een renteloze lening of een lening aan een zeer lage rentevoet, zoals wordt voorgesteld, zou inderdaad een oplossing kunnen zijn.

Ik zou daarbij twee randbemerkingen willen maken.

Ten eerste hebben we als provincie al enige ervaring met het fungeren als een soort van 'goedkope' kredietinstelling. We voorzien immers reeds sinds jaren de mogelijkheid voor mensen om bij de aankoop van een woning een aanvullende lening aan te gaan, die ze tegen een erg lage rentevoet over een langere periode kunnen aflossen.

Voor de provincie is dat geen grote kost, voor de burger in kwestie vergemakkelijkt dat de investering die hij moet doen.

Hetzelfde principe zouden we kunnen toepassen op het voorzien van energie-investeringen.

Ook de doelgroep die door collega Verheyden wordt afgebakend, namelijk de groep die in aanmerking komt voor een sociale hypotheeklening, lijkt mij ook een zeer wijze doelgroep om af te bakenen.

Daarmee verhindert men dat men mensen subsidieert die het eigenlijk niet nodig hebben en komt men echt terecht bij de bevolkingsgroep die het meest baat zou hebben bij een dergelijke tegemoetkoming.

Ten tweede wil ik de collega's wijzen op het feit dat er al een federaal fonds bestaat, namelijk het Federale Fonds ter Reductie van de Globale Energiekosten. Er stond trouwens een heel interessant artikel over dit fonds in de weekendbijlage van De Standaard. Die voorziet al in dergelijke leningen. Het fonds doet die leningen niet zelf. Zij gebruiken daarbij de tussenpersoon van de gemeenten en de OCMW's.

De gemeenten en OCMW's zoals Oostende, Gent en Antwerpen hebben daar al op ingeschreven, voorzien dergelijke leningen aan hun burgers en kunnen de kostprijs die er voor de gemeenten aan vast hangt terugkrijgen via het Federale Fonds ter Reductie van de Globale Energiekosten.

De bevoegde minister, de heer Magnette, heeft onder meer ook in dat krantenartikel in De Standaard aangekondigd dat hij het fonds nog sterk wil uitbreiden naar steeds meer gemeenten.

Ik heb hem daarbij niet de provincies horen vernoemen.

Momenteel is het alleszins zo dat de provincies daar niet voor in aanmerking komen. Maar misschien kunnen wij de minister ook overtuigen om de provincies daaraan toe te voegen.

Ik zou dus willen voorstellen dat we als provincie alles eens goed op een rijtje zetten wat betreft de voorstellen die door zowel collega Fiers als collega Verheyden werden gelanceerd en ook dat we proberen te achterhalen wat de intenties zijn van de bevoegde minister om het fonds uit te breiden. Eventueel zouden we kunnen polsen of de provincies in de plaats kunnen treden van vooral dan de kleinere gemeenten. Ik denk dat grotere gemeenten in staat zijn om een dergelijk systeem zelf uit te dokteren en te organiseren. Ik denk dat het misschien efficiënter is dat we dat voor kleinere gemeenten zouden doen, als we het al doen.

Dus de voorbarigheid van collega Verheyden wil ik toch nog even onderstrepen. We gaan het alleszins onderzoeken.

DEBATTEN

Ik vind het een zeer waardevolle suggestie van beide raadsleden, maar u zal het mij niet kwalijk nemen dat ik daar nu niet onmiddellijk positief op reageer.
Het voorstel vind ik zeer positief, maar er onmiddellijk op instappen lijkt mij iets te voorbarig.

Wat betreft het patrimonium, waar collega Fiers het over had.
Hij verwijst naar ondoorzichtige, onoordeelkundige en onvoorzichtige aankopen van de afgelopen jaren. Ik wil mij niet uitspreken over vroegere jaren, maar ik denk dat hij het dan toch niet kan hebben over de laatste twee jaar. Ik denk niet dat er veel onvoorzichtige aankopen geweest zijn, al was het maar omdat we zo goed als geen aankopen gedaan hebben.

Het klopt dat we momenteel zeer voorzichtig aan het onderzoeken zijn op welke manier we ons provinciaal patrimonium kunnen optimaliseren. Dan gaat dat zowel over een eventuele centralisatie als over het verkopen van eventuele gebouwen, die we minder nodig hebben.

Maar we doen dat inderdaad voorzichtig.

Die oplijsting wordt gemaakt en het onderzoek wordt gevoerd binnen de deputatie, de administratie en het MAT.

We doen dat op een voorzichtige manier, precies omdat wij nogal het belang inzien van duurzaamheid. Zoals collega Fiers ongetwijfeld weet, is één van de belangrijkste kenmerken van duurzaamheid ook het voorzorgsprincipe en de voorzichtigheid.

Om een leegstandsheffing van 20 000 EUR te vermijden op jaarbasis, gaan we nu niet onmiddellijk allerlei gebouwen beginnen te verkopen welke we misschien, na grondige studie, eigenlijk toch wel nodig zouden kunnen hebben.

Dus we doen dat op een voorzichtige manier, maar ik ben ervan overtuigd dat dit de manier is om een gegrond en goed resultaat te boeken, ook al duurt het misschien iets langer.

Ik denk dat ik in het verleden al eens verwezen heb naar Joop den Uyl, een sociaal-democratisch politicus uit Nederland uit de jaren '70, maar ook een zeer goed visser. Toen men hem vroeg hoe hij er toch telkens in slaagde om resultaten te boeken, antwoordde hij: "Zoals de vissers: langzaam, dan breekt het lijntje niet."

Ik denk dat we op deze manier, langzaam, tot een betere oplossing kunnen komen voor de optimalisatie van ons patrimonium in plaats van op zeer korte tijd stappen te zetten die zouden leiden tot onvoorzichtige beslissingen en dus op termijn ook tot minder duurzame beslissingen.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor alle duidelijkheid: mijn voorstel behelst vooral een premie, geen renteloze lening. Mijn argumentatie in verband met de lening was: daar waar OCMW's die taak niet opnemen, zou de provincie dat wel – subsidiair – kunnen doen.

De gedeputeerde zei: "Het is niet op ons niveau dat de voornaamste beslissingen worden genomen." Natuurlijk niet, maar als men een homogeen systeem organiseert waarbij op elk beleidsniveau een duit in het zakje wordt gedaan, kan men heel die cirkel rondmaken en kan die investering gemakkelijker worden betaald.

Tot slot over het patrimonium.

Ik heb natuurlijk alle respect voor duurzaamheid in de ontwikkeling van wat men met het patrimonium doet. Maar ik hoopte hem natuurlijk wat uitspraken te ontlokken over de toekomst, voornamelijk toen het ging over het Sint-Pietersstation. Gaan we, ja dan neen? Heeft men daar al dingen in de balans gelegd?

Maar ik neem aan dat we dat in de nabije toekomst zullen vernemen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Eerst nog even repliceren op het antwoord in verband met de spaarlampen.

Ik zou toch nog een pleidooi willen houden, in afwachting van, want ik weet ook dat die studies nog heel lang zullen duren. Wellicht zullen we allang gestorven zijn van iets anders dan van de spaarlampen. Maar in hoeverre is men daarmee bezig?

Ik heb verwezen naar ledverlichting, een ander soort verlichting die blijkbaar minder schadelijk is. Is men daarmee bezig of zegt men van 'in onze bestekken en met onze leveranciers mikken we op dat type van spaarlamp'? Kan u dat even toelichten?

Ik wil even inpikken op de tussenkomst van collega Fiers over het patrimonium. Ik denk dat de gedeputeerde er zich een beetje gemakkelijk vanaf maakt door te verwijzen naar de laatste twee jaar. Als ik mij niet vergis, is hij al langer dan twee jaar provincieraadslid. En hij heeft ook vanuit deze gezellige meerderheid toch een aantal aankoopdossiers goedgekeurd of zelfs bestendigd. Anderzijds denk ik dat de politieke familie waartoe hij behoort toch ook al redelijk lang het beleid hier kleurt en dat 'wir haben das nicht gewusst' in deze toch niet echt op zijn plaats is.

Wat het patrimonium zelf betreft kan ik mij zeker aansluiten bij de tussenkomst van collega Fiers. Ik begrijp dat men daar niet wil op ingaan of dat het nog te voorbarig is, ook al vermoed ik toch dat het MAT, dat begin deze week nog heeft vergaderd, intussen wel zal kennis genomen hebben van de studie, en zijn visie zal ontwikkeld hebben. Maar blijkbaar zijn we als provincieraad nog steeds niet gevat. Ik kijk dus uit naar de agenda van de raad van december.

Verder wil ik toch al meegeven dat in verband met twee gebouwen, zijnde het Caermersklooster en de Bank van de Arbeid, in de gemeenteraad door het Vlaams Belang de vraag werd gesteld of de stad Gent interesse heeft in de Bank van de Arbeid. Dat is hier in de debatten ook meegegeven. De stad Gent laat weten, bij monde van Christophe Peeters, dat er door de dienst Vastgoedbeheer een rapport werd opgemaakt en dat gezien de lage efficiëntie van het gebouw en de hoge investeringskost, nodig om het gebouw functioneel in te richten, de aankoop negatief geadviseerd werd.

In verband met het Caermersklooster werd geopperd dat er mogelijks via de stad Gent sociale woningen, of toch voor een nog te renoveren gedeelte van het Caermersklooster, in zouden geplaatst worden. Daaromtrent laat Christophe Peeters weten dat de stad Gent niet op de hoogte is gebracht van eventuele plannen van de provincie Oost-Vlaanderen. Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor het voorstel van renteloze leningen of leningen tegen lage interest voel ik uiteraard wat. Ik heb hier zelf het voorstel gedaan in 1995. Dat is natuurlijk 13 jaar geleden en ik ben blij dat het 13 jaar later eens terug wordt opgehaald.

Maar toch heb ik er ondertussen heel wat bedenkingen bij, want er zijn natuurlijk heel wat meer overheden die er aandacht voor gekregen hebben en we moeten toch opletten met oversubsidiëring. Daar zijn we vandaag in die sector voor een stuk mee bezig.

Bijvoorbeeld wat betreft een dakisolatie.

Als men vandaag een niet-geïsoleerd dak goed isoleert en men gebruikt alles wat men kan gebruiken – fiscale aftrekbaarheid of premie van de Vlaamse regering of andere premies – heeft men dat op twee jaar terug verdiend.

Eigenlijk is een PV-installatie niet zo efficiënt, maar het is financieel zeer interessant omdat het verschrikkelijk hard gesubsidieerd wordt langs allerlei kanalen, langs groenestroomcertificaten, 450 EUR per megawatt, langs fiscale aftrekbaarheid die men spreidt over twee jaar, enz.

Die dingen zijn vandaag op minder dan zeven jaar terug verdiend voor een particulier, terwijl die 30 tot 40 jaar meegaan.

Daar nog iets aan toevoegen, is, denk ik, niet verantwoord.

DEBATTEN

Een andere zaak lijkt mij een thermische zonnecollector.

Daar is de rendabiliteit nog iets langer en zijn we stom bezig vandaag. Als het ik weet niet hoe heet is in de zomer, klagen we over de warmte. De zon schijnt met bakken op ons lichaam, we zweten en we gaan gas verstoken of elektriciteit gebruiken om ons te douchen.

Een thermische zonne-installatie zou een basisinstallatie moeten worden. Men doet dat trouwens ook in Wallonië en in het Duitstalige gebied, ook vanuit de provincies.

Daar pleit ik wel voor.

Wat dan betreft de doelgroep die men wil bereiken.

Het is nu zo – en daar heeft mevrouw Verheyden gelijk in – dat die premies ten volle door middeninkomens en hoge inkomens worden gebruikt. De lage inkomens, die men echt moet ondersteunen, bereikt men niet en die zal men met de grootste subsidiëring nooit bereiken.

Die mensen, die sociaal zwakkeren, moet men bij het handje nemen en daar moet men het voor een stuk voor hen doen. Zijn het OCMW's, zijn het gemeenten, zijn het energiesnoei-bedrijven, het is gelijk, maar men zal het voor een groot stuk voor hen moeten doen. Pas dan zal men in die sociaal zwakke groepen echt resultaat bereiken.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst dient alleen om de collega die laatst gesproken heeft te ondersteunen. Ik hoor wel de pleidooien van Groen! en van sp.a. En het zijn prachtige dingen die zij zeggen. Alleen vergeten ze daarbij wat de collega daarnet gezegd heeft: dat al de subsidiëringen die gegeven worden met belastinggeld eigenlijk geput worden juist uit die mensen die in feite die installatie niet plaatsen. Met andere woorden: degenen die de middelen hebben om ze te plaatsen, zij het dan gesteund door de overheid, zijn degenen die in feite in onze samenleving meer welstellend zijn.

En degenen die ze niet plaatsen, omwille van het feit dat ze de middelen niet hebben, zelfs indien zij ondersteund worden, zijn degenen die mee betalen voor de voordelen die juist die betere groep in de samenleving nu put uit de subsidiëring.

Dat is een werkelijkheid. Helaas is het zo.

Vandaar dat het pleidooi van de collega terecht is.

Dus als men iets zou willen doen aan het meergebruik van deze installaties, zou men degenen die minder inkomen hebben extra moeten helpen zodat zij het zouden kunnen doen. En de anderen in dit geval iets minder.

Dank u.

De heer voorzitter

Uiteraard is er altijd één voordeel. Ik wil me er niet mee bemoeien, maar voor het milieu is het altijd goed.

Mijnheer Franck krijgt nog het woord en dan mevrouw De Meyer. Daarna sluit ik de ronde af.

Uiteraard zal de gedeputeerde het laatst spreken, maar anders gaan we naar een andere vergadering, bijvoorbeeld een algemene grote commissie daarover. Maar niet nu.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat de vorige sprekers een belangrijk deel hebben gemist uit de tussenkomsten van mijnheer Fiers en van de collega van de sp.a.

Uiteindelijk was het de bedoeling van net die klasse die eruit viel, te helpen. En inderdaad, ik citeer niet graag mensen, maar Mieke Vogels is ooit eens naar een beurs geweest rond duurzame ontwikkeling en ze zei: "Uiteindelijk genomen, heel de parking stond vol met SUV's." Dus allemaal mensen die hun zwembad konden verwarmen met zonnepanelen, enz.

Het is vooral de bedoeling om de lagere klasse te bereiken.
En wil men eventueel op termijn de hogere klasse een beetje meer voordelen afnemen, ben ik gerust bereid dat te steunen.
Dank u.

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Collega Verheyden heeft gesproken over renteloze leningen, juist in plaats van subsidies, net om die doelgroep te bereiken.
Maar dienaangaande kan de provincie, misschien ook naar het Vlaamse gewest toe voor de bijzondere sociale leningen, ervoor zorgen dat via dat kanaal leningen voor energiebesparende maatregelen zoals zonnepanelen kunnen genomen worden.

Dubbele beglazing, en dergelijke meer worden in aanmerking genomen omdat de vervanging van beglazing, het plaatsen van isolatie, enz. noodzakelijke verbouwingen zijn. Maar het plaatsen van zonnepanelen wordt nog altijd niet als noodzakelijk aanzien.
Pas als men al die andere maatregelen genomen heeft, brengen zonnepanelen op, omdat men eerst al die andere zaken moet gedaan hebben.

Dus misschien kan men vragen om dat er ook bij te nemen bij de bijzondere sociale leningen van de VMSV.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog,
Nu geef ik u echt voor de laatste keer het woord.
U ziet tot wat thema's kunnen leiden. Er is al meer tijd gespendeerd, terecht, aan de vier tussenkomsten over energie, dan over onderwijs. Meten is weten. Ik zit alles op te schrijven.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben een bijzonder blijde gedeputeerde, niet alleen omdat het er voor mij op zit nu tijdens de begrotingszittingen, maar ook omdat op het einde van deze tussenkomsten ik toch nog heel wat positieve geluiden gehoord heb rond voorstellen inzake energiebeleid.

Ik sluit mij aan bij wat collega Maes en collega Liebaut hebben gezegd rond het premiestelsel. Ik denk inderdaad dat de premies niet altijd bij de juiste bevolkingsgroep terecht komen en dat sommige energiebesparende maatregelen momenteel te sterk gepremied worden, waardoor het bijna een weggeefoperatie is.
Ik denk hierbij aan groendaken. Die kan men bijna gratis leggen dankzij de premies. Vandaar ook dat ik mij meer heb gericht op het voorstel dat collega Verheyden heeft gedaan, want dat probeert nu net wel die doelgroep te bereiken die geen gebruik maakt van die premies en die we op een zeer sterke manier zouden kunnen ondersteunen zonder dat ons dat heel veel middelen zou moeten kosten omdat zij zelf de lening op die manier, met hun opbrengst, afdragen.

Ik ben dus ook bijzonder blij dat prominente collega's van de Open VLD en de CD&V het pleidooi daaromtrent hebben ondersteund.

Wat betreft de tussenkomst van collega Veys over de ledverlichting.
Het is inderdaad een goede suggestie. We zullen dat bekijken. Maar ik denk dat ledverlichting qua kracht niet voldoende is om alle verlichting op zich te nemen. Maar we zullen dat zeker meenemen.

DEBATTEN

Wat de Bank van de Arbeid betreft.

Ik herinner mij dat collega Vercamer hier formeel heeft gezegd dat er van de stad Gent geen enkele officiële vraag is geweest. Hij heeft nog in mijn richting gekeken of het wel voor 100% juist was en ik heb hem bevestigend toegeknikt. En u bevestigt nu inderdaad dat er van de stad Gent geen echte officiële vraag is geweest over de Bank van de Arbeid.

Dank u.

Applaus

Vierde gedeputeerde Jozef Dauwe
--

ECONOMIE EN MIDDENSTAND**BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER ECONOMIE EN MIDDENSTAND, OVER CULTUUR EN MONUMENTENZORG EN LEEFMILIEU****Mevrouw Verheirstraeten**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als voorzitter van de commissie Cultuur, Leefmilieu, Middenstand en EROV wil ik bij de besprekingen van het budget 2009 enkele kanttekeningen maken. Voorzitter, ik zal één algemene tussenkomst houden in plaats van verschillende tussenkomsten per item.

In vorige beleidsnota werd onder andere benadrukt dat:

- cultuur toegankelijk en betaalbaar moet zijn voor iedereen;
- verschillende vormen van cultuur kansen moeten krijgen;
- er gebiedsgericht gewerkt zou worden, dus dat er een goede spreiding is in de provincie.

Als we terugblikken op het voorbije jaar moeten we erkennen dat er in deze richting flink gewerkt werd. Voor 2009 zou dit verder gezet worden. Dat ondersteunen we volkomen. Cultuurparticipatie en cultuurdemocratisering zijn 2 kernwoorden binnen een cultuurbeleid. Voor wat de provincie betreft willen we het komende jaar bijzondere aandacht vragen voor het volgende. Conform het spreidingsplan voor cultuur pleiten we ervoor opdat kunst en cultuur dichter bij het personeel gebracht zou worden. Zoals er een jaarlijkse sportdag georganiseerd wordt, kan er misschien eveneens aan gedacht worden om in de toekomst ook actief een jaarlijks cultuurmoment op touw te zetten voor het personeel van de provincie. We refereren hierbij naar de geslaagde tentoonstelling van schilderijen en beeldhouwwerken van het provinciepersoneel dat enkele jaren geleden plaatsvond in het PAC.

De heer voorzitter

Excuseer Mevrouw, uw eerste tussenkomst ging over middenstand.

Mevrouw Verheirstraeten

Wel, Mijnheer de Voorzitter, ik had gezegd bij aanvang dat ik een algemene tussenkomst zou houden over de verschillende bevoegdheidsdomeinen.

De heer voorzitter

Ok, doe rustig voort, ik schrap uw tussenkomst bij cultuur. Het is zeer goed. Excuseer, maar het stond zo niet op mijn agenda.

Mevrouw Verheirstraeten

Dat klopt, maar ik heb het wel aangekondigd in het begin van mijn betoog.

In menig bureel van de provinciegebouwen blijven ook teveel kunstwerken, die de provincie aankocht, eenzaam achter. Laat ons van dat kunstbezit een 'openbaar kunstbezit' maken en het aan de bevolking laten zien. Het Caermersklooster lijkt ons hiervoor een geschikte locatie.

DEBATTEN

De vele discussies over het vroegere FORUM en nu De Krook hebben geleid tot een goede beslissing. We zullen het verloop van dit dossier verder kritisch blijven opvolgen want dit dossier moet een meerwaarde zijn voor gans Oost-Vlaanderen en mag in geen geval een hypotheek leggen op de culturele ontwikkeling in de andere regio's van onze provincie.

Wat het dossier over de bouw in Ename betreft hebben we vorig jaar bij de bespreking van het budget gevraagd naar de invulling ervan. Momenteel ligt er een voorstel op tafel waarbij het VIOE er een educatief erfgoedcentrum zou ontwikkelen en waar het PAM Ename, dat meer ruimte nodig heeft, die daar ook zal krijgen. De extra ruimte is er zowel voor het museum als voor het personeel en zal er de educatieve werking nog een grotere stimulans kunnen geven. Ook het PAM Velzeke zal er gebruik kunnen maken van de accommodatie. Er zal eveneens ruimte zijn voor een provinciaal depotbeleid in het kader van het nieuwe erfgoeddecreet. Ename wordt dus in 2009 beslist een boeiend verhaal.

Tot slot van het luik Cultuur willen we nog benadrukken dat we het initiatief voor de tentoonstelling over klassieke kunst ten volle waarderen. We mogen deze tentoonstelling over het zilverwerk en de smeedkunst van weleer in 2009 in het kasteel van Laarne verwachten. We hopen dat dit concept, zijnde een grote tentoonstelling op een andere plaats dan in een grootstad in de provincie en met andere kunstvormen, zal worden verdergezet.

Wat het luik Leefmilieu betreft kijken we vol verwachting uit naar de erkenning van het Regionaal Landschap Schelde-Durme, die ons normaliter begin 2009 zou moeten bereiken. Dit betekent uiteraard dat we meer middelen krijgen om de werking in de regio verder uit te bouwen in functie van de natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waarden die we in het Schelde- en Durmeland hebben en verder willen ontwikkelen. De werking van de regionale landschappen is van levensbelang voor de bevolking. Ook deze dossiers zullen we nauwlettend opvolgen.

Nog een woordje over 2 dossiers die te maken hebben met het economische gebeuren. De voorbije dagen werd er reeds meermaals tussengekomen over het belang van sociale economie. En inderdaad, meer en meer is sociale tewerkstelling niet meer de brug naar een job in het reguliere arbeidscircuit maar is sociale tewerkstelling een belangrijk deel geworden binnen het economisch gebeuren. Dit is dan ook een volwaardige en definitieve job voor vele mensen. Wij willen nogmaals onderstrepen dat ook de provincie hierin een belangrijke taak heeft. Eén van die taken is mensen en organisaties, zowel uit de non-profit als profitsector, samenbrengen om kennis en ervaringen uit te wisselen en om van mekaar te leren. EROV heeft hier in het verleden meerdere keren degelijk werk voor verricht, en met succes. We hopen dat dit werk verder gestimuleerd zal blijven worden.

Management in de sociale economiesector is belangrijk. Sociale economie-initiatieven, bedrijven, gebruikers, het onderwijs enzoverder hebben nood aan studiewerk, informatie verzamelen, ondersteuning en begeleiding. Gedeputeerde De Buck verwees naar het werk van De Punt in Gent en het belang van antennes in de provincie. We zijn van mening dat er inderdaad in de verschillende regio's binnen de provincie ankerpunten moeten komen die regionaal gestructureerd worden om van daaruit de bevolking te kunnen bedienen. We hopen dat de provincie ook hierin een stuwende kracht zal zijn.

Het tweede dossier betreft de problematische situatie in verschillende gemeenten met betrekking tot hun handelscentrum. We drukken nogmaals onze bekommernis uit over de problematiek van vele gemeenten met betrekking tot het verdwijnen van buurtwinkels en leegstand in hun centrum. Ook op dit terrein heeft EROV reeds heel wat zinvol werk geleverd. We vragen dat de ondersteuning van de gemeenten omtrent de aanpak om hun handelscentrum aantrekkelijker te maken, zou blijven gebeuren het komende jaar.

Ik wil afsluiten door de gedeputeerde te bedanken. Natuurlijk ook veel dank aan de respectievelijke administraties voor de vlotte contacten het voorbije jaar, het werk dat gebeurde voor de 4de commissie en de steeds goed georganiseerde werkbezoeken die we brachten aan de instellingen en gezelschappen. Deze werkbezoeken werden, bij mijn weten, door de leden van de commissie als zinvol ervaren omdat de zwarte letters van een dossier dat hier ingekeken wordt dan een veel ruimer verhaal wordt en men zicht krijgt in realiteit.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND: VRAGEN OVER DE TOEPASSING VAN DE WET DEDECKER (INKOMENSCOMPENSATIEVERGOEDING AAN ZELFSTANDIGEN BIJ OPENBARE WERKEN)**De heer Eerdekens**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De zogenaamde Wet Dedecker is een inkomenscompensatievergoeding voor zelfstandigen bij wegenwerken. Handelaars kunnen bij openbare werken die minimaal 14 dagen aanhouden een inkomenscompensatievergoeding van 44,20 EUR per dag ontvangen.

Ik heb hierover enkele vragen aan de deputatie:

- Hoe evalueert de deputatie deze regeling?
- In welke mate is zij volgens de deputatie effectief?
- Is de deputatie van oordeel dat bijkomende maatregelen of een wetswijziging noodzakelijk zijn?
- Zo ja, welke en op welke wijze dienen deze doorgevoerd te worden?
- Is de deputatie bereid om zelf in die ondersteuning een rol te spelen?
- Zo ja, op welke wijze en zo nee, waarom niet?

Dank u.

BUDGET P. 118: G.U. 511 00/640 02: STUDIES NIJVERHEIDS- OF HANDELSGEBIEDEN – SUBSIDIE EROV: OPMAAK VAN EEN STRATEGISCH-COMMERCIEEL PLAN**BUDGET P. 120: G.U. 512 00/640 16: ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN – SUBSIDIE AAN EROV: ALGEMENE COÖRDINATIE, BELEIDSVOORBEREIDING EN STUDIEOPDRACHTEN****VRAAG NAAR ONDERSTEUNENDE MAATREGELEN VOOR GEMEENTEN VIA EROV****Mevrouw Peeters-Muyshondt**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We zien dat er door het economisch beleid van de provincie redelijk wat subsidies worden toegekend aan projecten ter ondersteuning van de middenstand, kmo's en kleine bedrijven. Onze bekommernis gaat uit naar kleine en middelgrote gemeenten want zij hebben ook nood aan ondersteunende maatregelen. We zien dat zij bijna allemaal kampen met leegloop, buurtwinkels die sluiten, en dit wel om meer dan één reden. Mevrouw Verheirstraeten heeft het ook al aangehaald. We zouden graag zien dat er via EROV of in samenwerking met de EROV hiervoor ondersteunende maatregelen worden genomen, want niet elke gemeente kan zich een centrummanager permitteren. Daarom doen wij een oproep via deze.

Ik verwijs eigenlijk ook naar het strategisch commercieel plan voor het centrum van de gemeenten Assenede en Maldegem. Dat was een projectstudie die liep van 1 november 2005 tot 15 september 2007. Die studie verliep onder leiding van mijnheer De Steur, de directeur van EROV, en had wel de steun van de Europese Unie, de Vlaamse Gemeenschap, de provincie Oost-Vlaanderen en de betreffende gemeenten. Het is een zeer lijvige studie waaruit de gemeenten natuurlijk heel veel konden putten en ook de nodige conclusies konden trekken. Daarom vragen wij of gemeenten die de vraag zouden stellen of er nood aan hebben, in samenwerking met EROV, op de provincie een beroep zouden kunnen doen?

Dank u wel.

BUDGET P. 122: G.U. 529 00/640 13: SUBSIDIE VOOR PROVINCIALE EXPANSIESTEUN VOOR DE KMO: VRAGEN OVER HET INGESCHREVEN SUBSIDIEBEDRAG**Mevrouw Verhoeve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op het budget staat er 321 245 EUR voor expansiepremies. Dit is toch wel een vrij hoog bedrag. Ik had graag van de gedeputeerde vernomen waaraan dit wordt gegeven. Brengt dit zoals bij zoveel premies ook een administratieve rompslomp met zich mee?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In deze reeks werd al meermaals verwezen naar de actuele economische toestand en het is vandaag de dag niet bij een virtuele crisis op de beurs gebleven. We beginnen dat werkelijk ook te voelen in het echte leven. In de eerste plaats voelen we de crisis in onze bedrijven en winkels, en we verwachten dat de komende weken en maanden veel arbeidsplaatsen verloren zullen gaan. De vraag is of wij hier als provincie een rol kunnen in spelen. Als we bekijken wat de federale en de Vlaamse regering als acties in dit verband plannen, dan denk ik dat wij met ons actueel beleid toch de juiste keuzes maken.

Als provincie investeren wij, en ik spreek dan niet alleen voor mijn eigen beleid, in kennis-economie, nieuwe technologieën, onderzoek en ontwikkeling, ruimte om te ondernemen – in de ruimste zin van het woord – en in het bevorderen van de ondernemerszin en het ondernemerschap via opleiding en vorming. We richten ons daarvoor naar kmo's die starten en kmo's met groeipotentieel. Maar we begeleiden ook de opvolging, dus het in stand houden van deze kmo's. We ondersteunen de internationalisering, het domein van onze collega De Buck. Slechts 8% van de Vlaamse ondernemingen exporteert terwijl onze economie in feite op export is aangewezen. Als we luisteren naar wat minister Ceysens gisterenavond naar aanleiding van een ondernemersdag als maatregelenpakket voorstelde, denk ik dat met wat we als provincie doen, daar bijzonder complementair aan zijn. Die ondernemersdag werd trouwens mee ingericht door onze provincie en de Vlerickschool in het Huis van de Economie. Wij volgen de nodige economische evoluties op de voet en wij steunen dat met onze beleidsaccenten in zoverre dat mogelijk is binnen het budget dat nu voorligt.

Uw tussenkomsten, Dames en Heren, richten zich vooral op de diverse vorming van ondersteuning van deze ondernemingen. En dit ligt aan het feit dat u, net als ikzelf, deze ondersteuning bijzonder belangrijk vindt. Het grootste deel van ons middenstandsbeleid wordt, zoals u weet, gevoerd door de EROV. Zoals mevrouw Peeters-Muyshondt gevraagd heeft, werden verschillende kredieten ten voordele van de EROV verhoogd conform de stijging van de index en dit voor zover ze betrekking hebben op personeelsuitgaven. Er is nog enige verhoging om de vervanging van een medewerker die voor de studiecél van de dienst Economie werkt toe te laten, maar deze verhoging in de EROV is budgetneutraal ten opzichte van de globale kredieten voor economie. Dus de nieuwe initiatieven van de EROV vergen geen bijkomende werkingssubsidies in 2009 omdat zij gesubsidieerd worden met Europese middelen.

De EROV werkt op verschillende fronten. Tot op heden werd er per artikel een beheersovereenkomst afgesloten en werd er nagekeken of de gelden ook daadwerkelijk aan dat doel besteed werden. Natuurlijk lopen een aantal activiteiten door elkaar, dat is juist. EROV is een vzw die gecontroleerd wordt door een raad van bestuur en om die reden denken we eraan om ook voor de EROV, net zoals trouwens voor de POM, een algemene beleidsovereenkomst af te sluiten met daarin een algehele opdracht. Dit staat echter nog niet op het programma van 2009.

Wat doet EROV met die middelen?

Wel, via de Economische Raad voor Oost-Vlaanderen ontwikkelen wij acties die het ondernemerschap, de distributiesector en de detailhandel ten goede moeten komen. Daarvoor organiseren we onder andere vorming en adviseren en begeleiden we kmo's. De werking van de EROV wordt door de provincie betoelaagd, zoals ik gezegd heb, onder diverse artikelen, voor een totaal bedrag van 1 323 000 EUR. Dat is ongeveer hetzelfde bedrag als datgene dat de laatste jaren door u werd goedgekeurd.

Wij werken aan de uitvoering van een aantal actiepunten in het kader van de beleidsnota 2007-2012, en meer bepaald het 18-puntenprogramma van het Huis van de Economie. Dat werd ook door u, de provincieraad, goedgekeurd.

Wat zijn de nieuwe initiatieven?

Ten eerste, begeleiding bij bedrijfsoverdrachten. U weet dat dit een heikel punt is. Wat gebeurt er bijvoorbeeld met het bedrijf als een zaakvoerder overlijdt? Wordt het verkocht? Neen, wij trachten dat op te lossen door te zorgen dat er een mogelijkheid is voor continuïteit: bedrijfsopvolging, overdracht van een bedrijf. Het Economisch Forum van 2009 zal trouwens aan dit belangrijk punt gewijd worden.

Ten tweede is er de begeleiding van gemeentebesturen inzake centrummanagement door advies en deelname aan gemeentelijke stuurgroepen. En ik denk, Mevrouw Verheirstraeten, dat u hiermee bijzonder tevreden zal zijn, want u hebt volledig gelijk. Wat zouden onze stadskernen in gemeenten en steden waard zijn zonder kwaliteitsvolle detailhandel?

Het derde punt waarop de EROV zich nu speciaal richt is de ICT. We moedigen het aan om ICT in de kmo-bedrijven te brengen door seminars en begeleiding. U weet hoe moeilijk veel van onze handelaars en middenstanders het hebben met de nieuwe toepassingen van computers. De integratie van informatie- en communicatietechnologie is één van de grote uitdagingen in deze doelgroep.

Daarnaast diepen we bestaande activiteiten verder uit:

- vormings- en begeleidingsprogramma's voor de kmo's, social profit en detailhandel. Voor elke doelgroep wordt er één speciaal programma ingericht voor maximaal 15 bedrijven en instellingen die we elk jaar begeleiden;
- de streekproducten blijven belangrijk;
- het Groot Vleeshuis;
- imago-ondersteunende acties in de sierteeltsector. Er is ook sierteelt 4 kids, dus voor de jongeren;
- imago-ondersteunende acties voor textiel en bouw.

Natuurlijk moedigen we ook het ondernemerschap aan door onze steun aan de actie 'mini-ondernemingen' voor leerlingen in het secundair onderwijs.

EROV schrijft zich verder ook in op Europese projecten. Dat zijn voornamelijk het Interreg IV-project en projecten van de Vlaamse Gemeenschap. Zo is 'Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen' (MVO) een project dat momenteel in het kader van het Europees Sociaal Fonds in samenwerking met 40 kmo's in onze provincie loopt met de bedoeling concrete aanwijzingen te geven voor bedrijven en hen aan te zetten en te begeleiden bij de uitbreiding van hun onderneming.

Zoals u hoort, Mijnheer Eerdekens, zijn wij tot op heden niet echt bezig met de subsidiëring van middenstanders bij openbare werken. Ik weet dat dit een heikel probleem is. Wat u gezegd hebt, is juist. Er is nu een zekere steun van 44 EUR per dag na 14 dagen. De Wet Dedecker is ons inderdaad bekend, maar ik denk dat het niet de taak van onze provincie is om zich uit te spreken over de federale wetgeving of datgene wat daaraan zou kunnen worden verbeterd. Tot op heden hebben we er ook niet veel zicht op hoe deze wet gepercipieerd wordt door de handelaars. Wat ik hoor gaat vooral over de nood aan goede communicatie bij wegenwerken. Ik denk dat mijnheer de gouverneur onlangs ook een brief ontvangen heeft van Voka over dat probleem. En, Mijnheer de Gouverneur, u hebt gezegd dat u samen met de bevoegde gedeputeerde de mensen van Voka en Unizo zal ontvangen om te zien wat er gedaan kan worden om dergelijke acties te kunnen coördineren. Ik moet u zeggen, u hebt gelijk. Ik ben deze morgen ook het slachtoffer geweest van twee ongecoördineerde acties op de baan in Zele. U hebt het waarschijnlijk ook gezien. Enfin, ik wil daar niet verder op ingaan.

Wij maken met EROV de mensen uiteraard wegwijs bij deze problematiek. Wij bieden hen ondersteuningsmogelijkheden en we verwijzen hen naar de bestaande wetgeving daarover. Ik denk dat een aanvullende ondersteuning zoals u suggereert, Mijnheer Eerdekens, voor onze provincie toch eigenlijk niet voor de hand ligt. U weet dat dit budgettair een bijzonder grote impact zou hebben. En mocht er nog bijkomende ondersteuning komen, dan denk ik dat dit eerder van de betrokken gemeenten, dus daar waar deze hinderende wegwerkzaamheden zich voordoen, zou moeten komen. Ik denk dat wij vooral moeten steunen op tijdige en duidelijke communicatie en anticiperende acties. Die zijn even belangrijk als financiële tegemoetkomingen.

Wat de sociale economie betreft, Mevrouw Verheirstraeten, ik ben het met u eens dat de sociale economie meer en meer een zeer belangrijke plaats inneemt in onze economie, maar uiteraard mag zij het reguliere circuit niet vervangen. Ik haalde het al aan, we gaan met EROV door op de ingeslagen weg. De inspanningen van de provincie via de EROV worden verder ontwikkeld in de social profitsector. Dat is eigenlijk veel breder en veel uitgebreider dan de sociale economiesector. Het gaat hier vooral om de versterking van het beheer en het management in die sector.

DEBATTEN

Via de POM, collega De Buck heeft daar al uitvoerig over gesproken, zijn we daarnaast ook betrokken bij twee bestaande en ondertussen gefusioneerde incubatiecentra voor sociale economie. Nieuw is de optie om in 2009 het werkgebied van deze twee centra, nu is dat in Gent en in Zuid-Oost-Vlaanderen, ook uit te breiden tot heel de provincie door een bijkomende antenne op te richten in de regio Waas en Dender, en dit in overleg met de RESOC. Via de dienst Economie verstreken we aan dit gebied niet minder dan 150 000 EUR voor de begeleiding van startende ondernemers in de sociale economie. Dat is toch wel relatief veel. Wij ondersteunen het initiatief 'sociale economie op de campus', via VOSEC, collega Couckuyt kent dat goed. Wij doen deze acties gecoördineerd op basis van informatie die elk jaar verstrekt wordt door de hogescholen en door onze universiteit. Ook via de sectoren leefmilieu (de ondersteuning van kringloopwinkels) en welzijn (alle initiatieven rond beschutte werkplaatsen) ondersteunt onze provincie de sociale economie.

Maar u weet, wij hebben niet alleen de EROV, wij hebben ook in de provincie de dienst Economie. En vanuit deze dienst is één van de ondersteuningsmaatregelen de expansiepremie. En mevrouw Verhoeve had daar een aantal vragen over. Onze provincie kent subsidies toe aan ondernemingen die leningen aangaan voor investeringen in hun bedrijf. Dat is wat wij noemen de Oost-Vlaamse expansiepremie voor kmo's. Om in aanmerking te komen voor die premie moet men ingeschreven zijn in de Kruispuntbank voor Ondernemingen. Men moet een beroep uitoefenen dat werd gereguleerd en waarvoor ondernemersvaardigheden bewezen moeten worden, ofwel moet men een vrij beroep uitoefenen dat rechtstreeks verband houdt met de economische activiteit van een kleine onderneming, met name ingenieursbureaus, architecten, accountants, verzekeringsmakelaars, enzovoort. Het bedrijf moet in Oost-Vlaanderen gevestigd zijn en mag niet meer dan 10 werknemers in dienst hebben. De investering moet gepaard gaan met een lening en deze lening moet dienen voor de rechtstreekse financiering van bedrijfsinvesteringen. Dus kaskrediet en leasing komen niet in aanmerking.

Bedrijfsinvesteringen, Mevrouw Verhoeve, die wel in aanmerking komen zijn:

- nieuwbouw, verbouwing, inrichting van kantoor en werkplaats;
- aankoop van materieel en materiaal, machines die nuttig zijn voor het bedrijf, maar geen rollend materiaal, vrachtwagens en bedrijfswagens. Dus echt materieel dienstig voor de uitbating van de zaak.

Deze investeringen mogen niet meer bedragen dan 75 000 EUR, exclusief BTW, en ze moeten minimaal 2 500 EUR bedragen. De provinciale expansiepremie bedraagt 2% gedurende de eerste 3 jaar van de lening en wordt dus berekend op het bedrag van de lening of het bedrag van de investering vanaf 2 500 tot een maximum van 37 000 EUR. In de praktijk komt het erop neer dat men als onderneming zeer vlot een bijdrage van 2 000 EUR kan krijgen zonder dat men daarvoor eigenlijk heel veel financiële moeite moet doen. Het indienen van een dergelijk dossier is immers zeer eenvoudig gehouden. Onze diensten hebben erop toegezien dat het heel gemakkelijk en vlot kan gebeuren met weinig administratie. Ik denk dat dit ook gewaardeerd wordt want deze mogelijkheden zijn goed gekend bij de kleine ondernemers, als ik dat woord mag gebruiken. Vorig jaar hebben wij 431 aanvragen gekregen waarvan er 319, dat is dus het grootste deel, werden aanvaard. Ons budget is trouwens elk jaar op. Die bedragen zijn niet elk jaar dezelfde omdat wij soms uitloopbedragen hebben. We moeten anticiperen op bedragen die nog moeten komen, maar ik mag u zeggen dat wij dus vorig jaar een bedrag van 400 000 EUR hebben uitgetrokken. Dat is toch een heel belangrijke investering en een heel belangrijke steun die wij aan de ondernemers geven om hun bedrijf meer à jour te stellen.

Dames en Heren, ik hoop u met deze toelichting het nodige inzicht gegeven te hebben rond het beleid naar de kmo's en de middenstand toe. Ik heb persoonlijk de indruk dat wanneer ik ergens gevraagd wordt om daarover iets te zeggen dat dit als zeer positief ervaren wordt en dat wij als provincie Oost-Vlaanderen op het gebied van het middenstandsbeleid één van de meest vooruitstrevende provincies zijn van het Vlaamse land. Het is natuurlijk niet altijd eenvoudig om de vele ondersteuningsmaatregelen hier in een notendop te vertellen. Mocht het zijn dat u nog bijkomende vragen hebt, wil ik die altijd graag beantwoorden. U kan ze mij nadien ook stellen natuurlijk. U weet, mijn deur staat altijd voor u open. Dank u.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de gedeputeerde, ik blijf na uw antwoord toch op mijn honger zitten. Ik had het toch specifiek over hulp aan gemeentebesturen die niet zelf de nodige capaciteiten en knowhow in huis hebben om hun centrum te laten doorlichten. Want het gaat toch vooral om het commerciële centrum van een gemeente, om die leefbaarheid te herstellen, om winkeliers aan te trekken en niet weg te sturen. Ik denk dan aan gemeenten waar handelaars in de nabijheid wonen van een zeer bloeiend winkelcentrum. De lokale economie blijft toch wel belangrijk. Niet iedereen heeft behoefte om naar een winkelcentrum te gaan. Er blijft altijd een behoefte om in uw buurt het nodige te kunnen kopen. Ik denk dat veel gemeenten wel willen, maar niet altijd kunnen. Het hoeft niet altijd een studie te zijn die over twee à drie jaar loopt, want meestal weten de gemeenten ook wel zelf waar het aan schort, maar zij hebben toch wel dikwijls nood aan die helpende hand of dat extra duwtje in de rug. En mijn vraag ging toch daar vooral over. Laat die gemeenten niet in de kou staan. Ik denk dat de gemeenten daar ook wel over gesproken zullen hebben tijdens de ronde van onze gouverneur. Ze legden dan waarschijnlijk uit hoe de situatie bij hen is en dat het niet verbetert, maar verslechtert. Geef daar vanuit dat gezichtspunt toch iets meer steun aan. Dank u wel.

De heer gedeputeerde Dauwe

Wel, Mevrouw, als ik daar even mag op antwoorden. Wat uw uitgangspunt betreft, dat is evident. Het is ook één van de doelstellingen van EROV om te trachten op een subsidiaire wijze de gemeenten bij te staan in hun problematiek naar kleinhandel, detail en middenstand. En we doen dat ook. Ik mag vooreerst zeggen dat wij in onze cel 2 mensen hebben die zich bezig houden met centrummanagement, zoals men dat noemt. Zij begeleiden dus gemeenten die dat vragen. Wij hebben gepoogd om op de laatste zitting van de handelsbeurs Accenta, een aantal colloquia te houden en daarbij hebben wij gevraagd om in elke gemeente een middenstandsambtenaar of coördinator voor het beleid van de kmo's aan te werven of minstens clusters te maken waarbij in elke regio zo iemand aanwezig is. Ik denk dat u er zelf ook op aanwezig was.

Ik mag u zeggen dat onze diensten op kosten van de provincie een overzicht gemaakt hebben van de koopstromen in Vlaanderen. Niet alleen in Vlaanderen an sich, Oost-Vlaanderen maar ook in vergelijking met West-Vlaanderen en Zeeland. In het kader van de Euregio Scheldemond hebben we van elke gemeente een fiche gemaakt. Dat is niet zomaar een fiche, dat is bijna een volledige bundel met antwoorden op vragen zoals: waarom komt men hier kopen? Waarom niet? Van waar komt men om hier iets te kopen? Waar gaat men van hier kopen? Dus wij hebben daar eigenlijk een doorlichting van gemaakt en die is beschikbaar voor elke gemeente. Wij kunnen niet meer doen dan te zeggen dat wij een loket binnen de kmo hebben waar u altijd welkom bent om bijvoorbeeld wonen boven winkels te ondersteunen of om subsidiemaatregelen uit te werken.

Wanneer wij door een gemeente gevraagd worden om een profiel op te maken van het middenstandsgedrag, dan doen wij dat. Verscheidene gemeenten hebben dat vorig jaar gevraagd. Uw opmerkingen zijn terecht, maar ik denk, en de gouverneur heeft dat bij zijn Ronde ook telkens onderlijnd, dat men meer beroep moet doen op de provincie. Wij hebben ambtenaren die door de bevolking betaald worden ergens via het belastingstelsel. Wij staan ter beschikking van die mensen. Op alle echelons, niet alleen op het vlak van de middenstand, maar wij stellen vast dat er nog een veel te grote drempelvrees is van de lagere besturen naar de gespecialiseerde diensten van onze provincie toe. Dus om op uw vraag te antwoorden, het is perfect juist wat u stelt, maar wij zijn permanent ter beschikking om dat probleem te helpen oplossen.

DEBATTEN

CULTUUR EN MONUMENTENZORG

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De ervaring leert dat het cultuurdebat altijd een waardevol debat is en dat is terecht denk ik. De provincie probeert zich toch in een aantal dossiers als goede huisvader te profileren maar slaagt daar natuurlijk niet altijd in. Ik vermoed dat het budgettaire daar soms een aspect kan zijn, maar ik denk ook dat de politieke wil soms wel ontbreekt om daar werk van te maken. Concreet wil ik mijn waardering uitspreken voor het werk, het enthousiasme en de wijze waarop de gedeputeerde omgaat met de culturele dossiers. Het is zeer duidelijk dat cultuur hem nauw aan het hart ligt. Ik heb het gezegd bij mijn algemene tussenkomst dat het te merken is dat we een gedeputeerde van Cultuur hebben, maar soms te weinig een gedeputeerde voor Leefmilieu. Ik wil dat straks gerust nog even herhalen bij het hoofdstuk leefmilieu. Maar op vlak van cultuur mogen we zeker niet klagen.

Ik denk dat er een aantal initiatieven op stapel staan in 2009 waar wij ons terecht in kunnen vinden. Ook voor wat betreft de ondersteuning hebben hier en daar een aantal correcties plaatsgevonden. Het waren misschien niet altijd de juiste, maar straks daarover meer. Ik verwijs eerst en vooral naar de realisatie van de derde vleugel van PAM Velzeke. Ik denk dat het een goede zaak is dat daar werk van gemaakt wordt. Men is daar ook al lang vragende partij. Het gaat over een investering van 4 miljoen EUR.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om de problematiek aan te halen in verband met de brand die begin oktober heeft plaatsgevonden in het museum in Velzeke. Collega De Loor heeft dat onlangs in de commissie ook aangehaald. Bij die brand is een groot gedeelte van de ruimte waar historische vondsten worden ondergebracht zwaar beschadigd. Er is toen de vraag geweest vanuit het museum om te voorzien in een viertal containers om het materiaal in op te slaan en een tweetal containers voor het personeel. Tot mijn verwondering is de deputatie niet op die vraag ingegaan met als grootste argument dat het te duur is. In het voorstel dat vanuit het museum naar de deputatie is gegaan was sprake over 6 containers, hetgeen op jaarbasis 17 000 EUR zou kosten. Maar natuurlijk zou een gedeelte daarvan terugbetaald worden door Ethias. De deputatie heeft toen ten dele terecht gezegd dat de depotruimte van het erfgoedcentrum al gebruikt kan worden. Dat is nog niet opgeleverd. Ik vermoed dat de oplevering voor half december is voorzien. Maar wat zal men dan concreet doen in afwachting van die oplevering? Want ik denk niet dat men die ruimte kan gebruiken voordat de oplevering heeft plaatsgevonden. Wat gaat daar juist gebeuren? Anderzijds is er natuurlijk het blijvende probleem voor het personeel dat ook gebruik maakt van die ruimte. Zij kunnen moeilijk in een depotruimte hun activiteiten ontwikkelen. Daarvoor is dus nog steeds geen oplossing, behoudens dat er intussen toch iets uit de bus zou zijn gekomen. Maar dan had ik dat graag vernomen.

Een beetje gekoppeld aan de werking van het PAM Velzeke en het PAM Ename zijn de opgravingen in Pessinus. Ik weet niet of er sindsdien nog contacten geweest zijn met de Universiteit Gent over de opvolging van dit project en de mogelijke ondersteuning in 2009. Gaat men daar in 2009 middelen voor voorzien of blijft dit krediet op nul staan? Het was zo dat personeelsleden van de provincie Oost-Vlaanderen daar gedurende de vakantie 2 weken aan konden deelnemen. Gaat men dergelijk rigide personeelsbeleid ook in 2009 hanteren? Een tweede vraag is in verband met de projectarcheoloog. Wij hebben begin dit jaar een voorstel ingediend om alsnog in de aanwerving te voorzien. Gaat men in 2009 wel voorzien in die aanwerving van een projectarcheoloog? Want dit heeft toch ook zijn repercussies op het vlak van de opvolging van archeologische vondsten bij bepaalde werken.

Dan in verband met het dossier van de Capitole wil ik erop wijzen dat de deputatie een ondersteuning geeft voor de bouw van die toneeltoren. Maar er zijn mij eveneens berichten bereikt vanuit de buurt op vlak van ruimtelijke ordening. De buurt is niet opgezet met de komst van die toneeltoren. In hoeverre is de deputatie daar bezorgd over en wenst zij dat ook mee te geven zodanig dat die inplanting voor de minst mogelijke hinder kan zorgen? Anderzijds wil ik erop wijzen dat een aantal collega's begin dit jaar het genoeg hebben gehad om de première van *Cyrano De Bergerac* te kunnen bijwonen via de provincie Oost-Vlaanderen. Maar tot mijn verwondering stond er geen enkel logo van de provincie Oost-Vlaanderen in de brochure. Ik denk nochtans dat wanneer wij initiatieven ondersteunen en overeenkomsten afsluiten met bijvoorbeeld de Vlaamse Opera, De Vooruit en NTGent, dat het logo wordt vermeld. Er staan veel commerciële logo's in de brochure maar het logo van de provincie Oost-Vlaanderen is er niet in opgenomen.

Ik heb toen de vraag gesteld of er een eventuele samenwerkingsovereenkomst was met de provincie Oost-Vlaanderen. Die was er in het verleden. Ik heb er toen ook in mijn tussenkomst al naar verwezen bij de evaluatie van de culturele ambassadeurs, de zogenaamde Centers of Excellence. Ik heb dat dit jaar ook al herhaaldelijk gevraagd. Gaat men dat opnieuw formaliseren? Ik denk nochtans dat dit een goed ijkpunt was voor het culturele beleid en de culturele samenwerkingsakkoorden. Maar wij horen daar ineens niets meer van, ook niet van de motivatie van de hoogte van die bedragen. Ik lees natuurlijk die bedragen en men spreekt af en toe eens van de fameuze culturele ambassadeurs, maar een concrete overeenkomst die bekrachtigd wordt in de provincieraad – hetgeen in 2002 is gebeurd – ontbreekt hier. Ik vind dat toch wel een ernstige lacune.

Dus ook in verband met de Capitole stelt men dat er geen formele samenwerkingsovereenkomst is. Men heeft mij alleen een niet-gedateerde brief bezorgd in verband met de subsidies voor de ondersteuning voor 2008 waarin gevraagd wordt om het logo te vermelden. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat men heeft moeten wachten tot 2008 om een brief te sturen naar de Capitole om te vragen om niet te vergeten ons logo aan te brengen. In deze denk ik toch dat we de mensen van de Capitole eens mogen herinneren aan afspraken die reeds lopende zijn sinds 2002, maar die nog niet echt hernieuwd geweest zijn.

Vervolgens wil ik het over het dossier van de scheepswerven in Baasrode hebben. Ook daar wil ik wijzen op de vrijblijvendheid van het engagement van de deputatie. Wij hebben in de vorige legislatuur een grote voortrekkersrol gespeeld. En uiteindelijk hebben wij een zeer zware verantwoordelijkheid aangezien we eigenaar van die gronden zijn. Men denkt te gemakkelijk dat men bij minister Van Mechelen zal kunnen onderhandelen over die ondersteuning zodat er een expertisecentrum voor varend erfgoed uitgebouwd kan worden. We moeten meer onze verantwoordelijkheid opnemen en niet enkel verwijzen naar de initiatieven van de minister bevoegd voor Monumentenzorg en Waterwegen en Zeekanaal. Het woord 'expertisecentrum' is misschien met een vloek beladen, zeker als we kijken naar het expertisecentrum in Ename.

Verder is het Molenmuseum ook nog altijd één van die aanslepende dossiers. Er worden weliswaar een paar initiatieven voorzien, maar ik wil er de gedeputeerde op wijzen dat er nog steeds de problematiek is van diverse onafgewerkte molens. Ik denk bijvoorbeeld aan de Zwalmolen. Die hebben we met de commissie bezocht. Verder denk ik aan de molens in Zingem en Balegem omdat de afwerking daar ook nog steeds op zich laat wachten. Ik vind dat dit weinig getuigt van goed beheer, tenzij we die molens gaan verkopen om de verhuis naar het Sint-Pietersstation te financieren. Ik weet dat er prioriteiten zijn, maar men blijft altijd diverse initiatieven ontwikkelen zonder dat men rekening houdt met het verleden en met de dossiers die al jarenlang in de koelkast liggen en nog gerealiseerd moeten worden. In het begin, bij de aankoop, had men daar heel mooie theorieën en plannen rond ontwikkeld, maar na 10, 20, 25 jaar zouden we toch wel het eindresultaat mogen zien.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de schaalmodellen die zich bevinden in het Molenmuseum. Ook daar hebben we met de commissie Cultuur al een bezoek aan gebracht. Die schaalmodellen staan ook al jaren te verkommeren. Men zou daar eens werk van moeten maken en daaromtrent een beslissing nemen. Ofwel installeert men ze en hebben die hun educatieve waarde, ofwel schenkt men dat aan een vereniging of verkoopt men ze desnoods. Maar ze nog jaren laten verkommeren in een depot heeft totaal geen zin.

DEBATTEN

In verband met het Caermersklooster stel ik vast dat de werken nog steeds niet zijn aangevat. Er staat nog een hele constructie die daar eigenlijk niet staat om de werken te laten plaatsvinden, maar om ervoor te zorgen dat het niet verder aftakelt. Want dat is ons beleid tot op heden geweest: zorgen dat het niet verder aftakelt. Ik lees in de nota deputatie van begin oktober dat de werken binnenkort gegund zullen worden. Ik heb de notulen van de deputatie tot en met 23 oktober kunnen nakijken en de werken zullen in 2008 duidelijk niet meer aanvatten. Het is toch bijzonder bedroevend dat opnieuw zoveel tijd verloren gaat. Opnieuw gaat er een jaar verloren en opnieuw is er langer een schandvlek op toeristisch vlak. Wij zetten het Caermersklooster dan nog centraal in het kader van het Filmfestival. Het is nochtans een zeer waardevolle en verzorgde tentoonstelling, maar anderzijds blijft die schandvlek er zowel voor toeristen, bezoekers, mensen die daar in de buurt gaan eten en voor de mensen die daar in de buurt wonen. Het blijft een schandvlek en wij zijn daarvoor verantwoordelijk.

Dan nu het tweede punt van kritiek. Het eerste lot van fase 3 wordt aangepakt, maar er zijn ook nog andere loten die moeten voorbijkomen. Hoe staat het daarmee? Hoe zijn de onderhandelingen met de minister? Of gaan we wachten tot wanneer er een nieuwe minister is? Dan kunnen we in het najaar met de deputatie braaf langsgaan bij die nieuwe minister van Monumentenzorg, van welke partij die dan ook mag zijn. Welke invulling gaat men geven aan het gebouw dat men nu zal restaureren? Bij de stad Gent is er geen weet van een mogelijke vraag van de provincie om daarin te participeren op het vlak van huisvesting. Als men terug zolang zal wachten, dan zijn wij met die salamitechniek opnieuw goed voor 10, 15 of 20 jaar. We mogen in deze toch iets pertinenter optreden dan dat we tot op heden hebben gedaan.

Op het vlak van uitleendiensten heb ik enkele korte vragen uit bezorgdheid. Hoe evalueert men na 2 jaar het prijsbeleid dat men heeft gevoerd om nog een extra uitleenpost in te richten? Daar is vanuit het verenigingsleven toch kritiek op geweest.

De problematiek van Ovinob is al ten volle aan bod gekomen en ik heb toch wel de indruk dat de deputatie eindelijk werk zal maken van een effectieve oplossing. We zien dat het provinciebedrijf op vlak van ICT maar 30% van alle projecten heeft kunnen uitvoeren. Wij moeten op het vlak van cultuur daarop inleveren. Ik denk dat wij geen goede beurt hebben gemaakt. Wat mij een beetje verwondert, is dat men zo lang heeft gewacht om daar effectief in op te treden. Ik denk dat men dat toch veel sneller had kunnen doen.

Verder is er nog het heel belangrijke dossier van de Waalse Krook. In verband met de Waalse Krook stelt u dat er geen budgetten zijn ingeschreven voor 2009. Ik denk dat dit terecht is omdat er nog geen concreet dossier is dat de financiering vraagt. Wij hebben ons daar vanuit onze fractie zeer kritisch tegenover gesteld. Niet zozeer tegen het dossier op zich of tegen de invulling die de stad Gent er aan geeft, maar wel tegen de rol die de provincie Oost-Vlaanderen daarin wenst te spelen. Ik blijf nog altijd op mijn honger zitten. Zowel in de beleidsnota Economie als in de beleidsnota Cultuur lees ik daar in feite zeer weinig over. Wij moeten het dus nog altijd doen met dat ene zinnetje dat zegt dat het project de Waalse Krook mogelijks past binnen het eigen innovatie- en streekontwikkelingsbeleid. Dat zinnetje zegt dus dat een onderzoekscentrum voor informatie- en communicatietechnologie en nieuwe media mogelijks past in haar eigen innovatie- en streekontwikkelingsbeleid. Daarmee moeten we het doen. U heeft daarop toch al een aantal waarschuwingen of scherpe kritieken gekregen. Is het niet mogelijk om dat meer uit te werken dan wat men tot op heden heeft gedaan? Want wij blijven op dat vlak toch wel zeer zwaar op onze honger zitten. Tenzij dat u zegt dat honger de beste saus is en dat wij een zeer mooi project zullen zien tegen dat het zover is.

U zegt, als zeer bewogen flamingant – in zoverre ik u zo mag betitelen – dat we in feite niet moeten spreken van de Waalse Krook maar van De Krook. U heeft op de commissie gezegd dat het zou komen van familie De Walsche. In een perstekst die 's ochtends werd meegegeven op de persconferentie staat dat het niet van familie De Walsche komt, maar dat het verwijst naar een zekere Jacob De Waele. Hij was priester in de 14de eeuw en bewoonde het poortgebouw boven de Walpoortbrug die in 1765 werd afgebroken. Ik voel mij in ieder geval niet aangesproken om te stellen dat het over een Waals iets gaat. Ik denk dat wij die term blijvend mogen gebruiken en dat er geen negatieve connotatie is. Het is wat het is, maar het is zeker niet afkomstig van familie De Walsche.

In verband met die Waalse Krook moet ik erop wijzen dat er tot op heden diverse gedeputeerden zetelen in de vzw Waalse Krook. Ik heb het over gedeputeerden Dauwe, De Buck en Vercamer. Zelfs onze bloedeigen provincieraadsvoorzitter probeert daar met verve zijn rol te spelen. We hebben zelfs iemand van Groen! die daar zijn rol naar best vermogen probeert te vervullen. Het is een schimmige situatie want ik denk dat wij als provincie Oost-Vlaanderen geen enkel mandaat hebben in die vzw, die toch een belangrijke rol heeft.

Ik heb het geluk gehad om de diverse stukken van die vzw te kunnen krijgen. In de verslagen lees ik niet dat mensen zeggen dat ze enkel ten persoonlijke titel spreken. Officieel zetelt men in dat orgaan ten persoonlijke titel, maar als we naar de verslagen kijken valt dat petje van ten persoonlijke titel af en dan ineens kan men wel standpunten innemen en verklaringen en initiatieven voorleggen namens de provincie Oost-Vlaanderen. Het is een zeer schimmige situatie. Ik denk dat de provincie beter haar verantwoordelijkheid zou nemen en daar dus een concrete vorm met een mandatering namens de provincie Oost-Vlaanderen aan geeft. Nu speelt men een schimmenspel: we zijn er wel maar je ziet ons niet. Ik vind dat bijzonder incorrect naar deze raad, gelet op die belangrijke rol die deze vzw speelt en blijft spelen. Dat voor wat betreft de Waalse Krook.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, kan je dan afronden want het is 15.55 uur.

De heer Veys

Ik probeer het af te ronden. Maar in het stuk dat ik ingediend heb, heb ik een opsomming gegeven van de dossiers waarop ik zou tussenkomen. Ik denk dat ik mij daar ook aan zal houden. Als iedereen zijn agenda door elkaar gooit ...

Ik had daarnet verwezen naar het expertisecentrum van Ename. Er is de problematiek van de Engelstalige berichtgeving. Op één van de voorbije commissies was daar ineens algemene ergernis over. Maar ik ben gaan grasduinen en het is al jarenlang dat wij bestookt worden met Engelstalige mails. Nu ineens is de maat vol en enkele dagen later kregen we toch nog een Nederlandstalige uitnodiging voor een initiatief. Maar ik denk dat men genoeg verwittigingen en kansen gehad heeft. Ik stel voor dat de deputatie een initiatief neemt om te ondersteunen dat elke communicatie met de Oost-Vlaamse burger, en dus ook met de provincieraadsleden, uitsluitend in het Nederlands verloopt. De deputatie moet ervoor zorgen dat de reglementeringen in verband met de taalwetten toegepast worden en dus effectief ook nageleefd worden en als dat niet het geval is, daar ook financiële sancties aan verbindt. De maat is vol. Men moet nu maar eens de daad bij het woord voegen.

In verband met de ondersteuning van het Poëziecentrum hier in Gent wil ik erop wijzen dat het Poëziecentrum zelf tot de vaststelling komt dat de ondersteuning de voorbije jaren is afgenomen en dat zij terecht vragende partij zijn voor een substantiële verhoging. Ik denk dat de subsidies die in 2009 voorzien zijn daar onvoldoende aan tegemoet komen. Daarenboven is er ook vanuit het Poëziecentrum de vraag gesteld om in 2009 te voorzien in een projectsubsidie voor 3 jaar van 50 000 EUR per jaar. Ik denk dat de deputatie daar al in haar vergadering van 2 oktober negatief op geantwoord heeft. Ik betreurt dat. Het is nochtans heel belangrijk dat wij voor de ondersteuning die wij in de voorbije jaren hebben afgebouwd, opnieuw onze waardering en onze financiële waardering uitspreken. We moeten dat dan ook laten blijken door het optrekken en het ondersteunen van een projectsubsidie.

Dan is er de problematiek van de erkende musea. Deze zijn ingedeeld over het lokale, regionale en Vlaamse niveau. Recent is de decreetgeving veranderd. Het is zo dat de Vlaamse regering beslist heeft om de Vlaamse musea op te delen in een Vlaams, regionaal en lokaal niveau. En de musea die op Vlaams niveau worden ingedeeld zullen vanaf 2009 aanspraak kunnen maken op een variabele werkingssubsidie. De provincies moeten ook een rol spelen in verband met de erkende musea bij het regionale niveau. Dit maakt deel uit van het provinciale culturele erfgoedbeleid. Wij moeten daar niet alleen in voorzien want ook de Vlaamse overheid voorziet een extra betoelaging aan de provincies. In totaal, voor alle provincies samen, zal dit neerkomen op 1,14 miljoen EUR op jaarbasis. Ik had graag vernomen welk gevolgen deze ondersteuning en deze nieuwe indeling heeft voor de provincie Oost-Vlaanderen en of het subsidiebeleid al dan niet in die zin gewijzigd zal worden.

DEBATTEN

Dan is er nog de Euro-kartoendale vzw. Wij hebben tijdens de vorige legislatuur aan de betrokken organisatie een renteloze lening gegeven voor een totaal bedrag van 292 000 EUR. Ik wens de collega's er toch even op te wijzen dat ik als provincieraadslid sinds die goedkeuring geen enkel teken van leven heb gekregen van de werking van deze Euro-kartoendale. Misschien hebben de mensen uit de streek van Kruishoutem of mensen van de commissie Cultuur of de mensen van de deputatie wel al een teken gehad, maar daar weet ik niets van. Ik vind het nogal bedroevend dat de provincieraad nog steeds geen enkel teken, zoals bijvoorbeeld een uitnodiging voor een activiteit of een verslag, ontvangen heeft van een organisatie die wij een renteloze lening toestaan van 292 000 EUR, lopende over 20 jaar. Ik vind dat toch wel zeer verwonderlijk.

Collega's, ik denk dat ik door mijn puntjes heen ben. Ik probeer even te kijken naar de diverse zaken. U hebt geluk, ik heb gezegd.
Dank u wel.

Schorsing van de zitting

Heropening van de zitting

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik probeer een beetje samenvattend te spreken, maar ik denk dat cultuur in het budgetdebat een belangrijk gegeven is. Cultuur en kunst blijven een belangrijke hoeksteen van ons provinciaal beleid. Het heeft een lange traditie en wordt door de Oost-Vlaming naar waarde geschat. Ons cultuur- en kunstbeleid draagt bij tot de bekendheid van onze provincie. Meer nog, het creëert een meerwaarde: jonge kunstenaars krijgen kansen, cultuur- en kunstorganisaties kunnen dankzij de steun van de provincie hun doelstellingen beter realiseren en de grote cultuurinitiatieven – wij noemen hen de Oost-Vlaamse culturele ambassadeurs – weten onze steun te waarderen. Zij zorgen voor de aanwezigheid van grote, internationale cultuurevenementen in onze provincie, maar dragen ook bij tot de bekendheid van onze provincie op nationaal en internationaal niveau.

Daarnaast bevorderen wij met ons cultuurbeleid de participatie aan het culturele leven en hebben we oog voor de cultuurspreiding. Collega Verheirstraeten heeft dat ook al gezegd. Nieuwe initiatieven krijgen een steuntje in de rug. En dan zijn er ook nog onze eigen provinciale initiatieven. Dat is alvast een positieve balans.

Ik wil vandaag ons provinciaal cultuurbeleid vanuit een wat andere invalshoek benaderen. Daarom stel ik de vraag: "Welke zijn de hefboomen waarover de provincie beschikt om haar missie te vervullen?". Onze visie luidt: "Wij willen ruimte creëren om te ondernemen, maar ook sociale netten weven voor welvaart, gezondheid en welzijn in Oost-Vlaanderen; waar kennis, creativiteit en cultuur werken. Voor ieder van ons. Puur voor Oost-Vlaanderen! We staan voor een positief en professioneel beleid dat een meerwaarde creëert voor Oost-Vlaanderen en dat duidelijk en herkenbaar is. We hebben hierbij oog voor alle groepen in onze samenleving. Ons beleid kenmerkt zich door creativiteit, diversiteit en duurzaamheid."

Eén van die hefboomen is ongetwijfeld cultuur en kunst. Economie is bij uitstek de hefboom om tewerkstelling te bevorderen. Kennisontwikkeling, creativiteit en innovatie zijn daarbij belangrijke gegevens. Maar ook cultuur draagt ongetwijfeld bij tot dit laatste.

Dat brengt mij bij de stelling dat wij cultuur en economie kunnen koppelen. Ook cultuur is economie, dus wij kunnen spreken over 'cultuureconomie' als onderdeel van de globale 'vrijetijdseconomie'. De hoger genoemde initiatieven zijn dus in mijn ogen cultuurbedrijfjes of culturele KMO's. Zij dragen ook bij tot de economische ontwikkeling van onze provincie, ze creëren tewerkstelling. Zij genereren veel kennis, creativiteit, innovatie en zijn ook soms exportgericht. Onze culturele mensen komen ook meer en meer in het buitenland. Laat ons dus het provinciale kunst- en cultuurbeleid ook vanuit deze invalshoek benaderen en impulseren. We zijn niet alleen, onlangs kondigde de provincie Antwerpen aan dat zij de Warande, het grote cultuurcentrum in Turnhout, overnemen en omvormen tot een Antwerps provinciaal bedrijf. Ook daar is dus die benadering aanwezig.

Het zou wel eens bijzonder interessant kunnen zijn deze 'cultuureconomie' in kaart te brengen. Hoeveel mensen zijn er in tewerkgesteld? Wat is de indirecte tewerkstelling? Wat is de omzet? Welke investeringen hebben er plaats? Ik denk dat dit een interessant plaatje zou opleveren aan onze provincie.

Cultuur mag dus niet langer op zich bekeken worden, maar in een samenspel met economie. Natuurlijk moet de creatieve ruimte behouden blijven, want zij is een bron tot innovatief denken en handelen. De economische sector kan daar ook iets uit leren of er tenminste inspiratie uit putten.

Laat mij nu eens een aantal initiatieven in ons beleid overlopen. Vooreerst is er het overdrachtenbeleid. Hierbij valt vooral de structurele ondersteuning op en in beperkte mate de projectondersteuning. Projectondersteuning sluit aan bij wat ik daarstraks heb gezegd. Het laat veel meer gericht beleid toe. Het kan vele vormen aannemen: experimenten, het opstarten van een project, innovatie ondersteunen, uitbreiding mogelijk maken, investeringen helpen realiseren, zich richten op bepaalde doelgroepen of thema's en opzetten van samenwerkingsinitiatieven. Ik denk dat we dan heel veel instrumenten hebben om dat te impulseren.

De structurele ondersteuning kunnen we dan in tijd beperken, bijvoorbeeld legislatuurgebonden, en die zou dan vooral gericht kunnen worden naar de organisaties die niet landelijk zijn ondersteund maar actief zijn in Oost-Vlaanderen. Het gaat weliswaar over diegenen die bovenlokaal zijn, want dat is ons initiatief. De ontvangers moeten zich inschrijven in de door ons vooropgestelde doelstellingen en daarop geëvalueerd worden. De lokale initiatieven kunnen dan door de gemeenten via het Vlaamse Cultuurfonds voldoende ondersteund worden.

Ik kom dan bij de culturele ambassadeurs. Het Internationaal Filmfestival, het Internationaal Festival van Vlaanderen in Gent en het Kunstencentrum Vooruit beantwoorden zonder twijfel aan onze hoger genoemde uitgangspunten. Zij genereren niet alleen kunst, maar zijn ook duidelijke cultuureconomische meerwaarden in onze provincie. Onze serieuze, maar toch bescheiden steun is dus verantwoord. Is er met deze organisaties een legislatuurgebonden overeenkomst afgesloten waarin ook staat dat zij bijdragen tot het promoten van de provincie, ook in de komende jaren? Met de Vlaamse Opera is dat minder duidelijk, ook zo met het NTGent, dat heel veel subsidies krijgt, zelfs nog meer dan de anderen. Mijn vraag is of zij wel voldoende bijdragen tot de uitstraling van de provincie. Anderen staan ook op de lijst: de Capitole, de Handelsbeurs en De Bijloke Muziekcentrum.

Ik wil hierbij mijn voorstel dat ik vorig jaar heb gedaan, herhalen. Zou het niet beter zijn om naar een soort van categorisering te gaan:

1. De culturele ambassadeurs, die ook een internationale uitstraling garanderen.
2. De grote culturele initiatieven. Bijvoorbeeld de Capitole, de Handelsbeurs, het Poëziecentrum, De Bijloke Muziekcentrum en anderen die een sterke bovenlokale uitstraling hebben.
3. De groep van waardevolle bovenlokale initiatieven.

DEBATTEN

In die categorieën zouden we onze subsidies beter kunnen afstemmen en we zouden ook beter kunnen evalueren. Daarnaast zou het ook interessant zijn mochten we als provincie meer gebruik maken van de grote culturele projecten in onze hoofdstad. Nu kijken we daar vaak een beetje tegenaan, maar ik denk dat we daar meer gebruik van moeten maken in een soort koppelingssamenwerking. Dat wil daarom niet zeggen dat we ze financieel moeten steunen. Maar dat kan in elk geval uitgewerkt worden en kan dus leiden tot een meerwaarde voor onze provincie. Ik denk aan het Museum van Schone Kunsten, het S.M.A.K., de Kunsthal Sint-Pieters, het STAM waarbij we wel inbreng hebben gedaan, De Bijloke Muziekcentrum en het NTGent. Het zijn allen bij uitstek instellingen met een bovenlokale, nationale uitstraling. Gent heeft als Vlaamse culturele hoofdstad naam en uitstraling, meer dan onze provincie. Wij moeten die opportuniteit grijpen om daarin samen te werken en elkaar daarin te ondersteunen. En dat hoeft, ik herhaal, niet altijd met subsidies.

Vervolgens kom ik bij onze eigen provinciale initiatieven en instellingen. Vorige keer had ik het over hun levensloop die vaak bij toevalligheid ontstaat. Maar dat is vaak bij concepties zo. Nieuwe vruchten, nieuw leven ontstaat vaak uit toevalligheid, ook bij ons. Maar ik zal het eerst over het Caermersklooster hebben. Het is al genoemd, dat is ons cultureel centrum. Nu de restauratie van de derde vleugel op gang komt, is het niet alleen nuttig hiervan de verdere bestemming te bekijken, maar van het gehele centrum. Nu gebeuren er wel tentoonstellingen, maar misschien moet er ook meer ruimte zijn voor andere dingen. Ik denk aan concerten, lezingen en culturele academische activiteiten. Ik stel dan ook voor, en ik herhaal, om in afspraak met de stad Gent, want zij zijn eigenaar van het Pandhof, dat uit te bouwen tot een soort Montmartre met ateliers, boetiekjes, een kunstmarkt, enzovoort. Dit zou toch een geweldige meerwaarde creëren voor ons centrum en ik zou in dit geval pleiten voor internationale aanwezigheid.

Dat brengt mij dan bij ons museaal beleid. Vandaag de dag hebben wij twee initiatieven, met name het Provinciaal Archeologisch Museum, met twee sites Ename en Velzeke, en het MOLA. Als we dit vergelijken met andere Vlaamse provincies dan zijn we eerder bescheiden, zowel in personeelsbezetting als in middelen. Uitgezonderd Vlaams-Brabant, dat geen musea heeft, spelen wij dus eerder een bescheiden rol. Maar dat wil niet zeggen dat we dat niet moeten aangrijpen en dat wij onze musea meer in de vitrine moeten durven plaatsen. We moeten met andere woorden hun werking verder laten groeien, meer investeren en vooral meer creativiteitsruimte geven. Ik denk dat dit van belang is, het zijn creativiteitscentra bij uitstek.

Er stellen zich toch wel enkele problemen die we niet uit de weg mogen gaan.

Het PAM is voor de provincie en de Vlaamse overheid één museum. Dat is een keuze die we hebben gemaakt, alhoewel dit ook anders kan. In de praktijk en naar het publiek toe is dat minder het geval. Het publiek denkt dat het 2 verschillende musea zijn. Het probleem is dat beiden in eenheid toch een verschillend statuut hebben. Dat is historisch gegroeid. Het zijn respectievelijk een vzw, dus extern verzelfstandigd, en een zuivere provinciale dienst. Het heeft allebei voor en nadelen. De ene krijgt een subsidie 'en enveloppe' en besteedt dat naar welbevinden, de andere moet voor elk initiatief een goedkeuring van de deputatie krijgen. Als ze bijvoorbeeld een stylo willen aankopen moeten ze bij wijze van spreken de goedkeuring van de deputatie hebben. Dat is een realiteit.

Alhoewel PAM Velzeke een provinciale instelling is, is daar nog steeds een zeer grote gemeentelijke invloed. Dat leidt vaak tot verschillende visies. Ik denk dat het ogenblik gekomen is om hier grondig over na te denken. Musea moeten meer armslag krijgen, zoniet worden ze geremd in hun werking.

En dan is er de beschikbare ruimte. In Ename beschikken wij nu over een nieuw gebouw. Het lijkt mij nogal logisch dat dit de werking en uitbreiding van ons museum mogelijk moet maken en garanderen. Ik heb begrip voor de situatie die zich daar voordoet. Dat educatief centrum kan toch niet op zich staan en zou eigenlijk in nauwe samenwerking met ons museum moet kunnen functioneren. Het is misschien een beetje lapidair maar in dit geval is het toch wel op zijn plaats om te zeggen: "eigen werking eerst". Deze discussie moeten we verbinden met de nieuwe Vlaamse visie over de musea. Vlaanderen subsidieert alleen de landelijk erkende musea en tot voor kort ook nog de regionaal erkende. Deze laatsten worden nu afgestoten naar de provincies. Dat gaat ons dus ook geld kosten. En dat betekent dus voor ons geen Vlaamse subsidie, maar wel een verhoogde provinciale kost. Met de potentie die we hebben, moet het op termijn mogelijk zijn te streven naar een landelijke erkenning, want dan worden ze ook mee betaald door de Vlaamse overheid. In Velzeke komt nu een derde vleugel, wat buiten discussie staat. Alleen mag dit niet ten koste gaan van onze globale museale werking en dient de invulling ervan gerelateerd te worden aan de museale taken. Een museum is 'de verscheidenheid in eenheid', en dat is de opdracht waarvoor wij staan. Het heeft een ontsluitende, tonende, educatieve, wetenschappelijke, bewarende en publieksgerichte functie te vervullen. Het zijn in wezen ook cultuurcentra. Ik vrees dat in het nieuwe gebouw te Ename voor deze functies te weinig ruimte is. Elk museum heeft ook zeker een depot en uitbreidingsmogelijkheden nodig wil men soepel en vlot kunnen werken. Laat ons dat nog eens rustig evalueren.

Dat brengt mij bij de nieuwe taakstelling, erfgoedbeleid, en dus bij het erfgoeddecreet. Het voorziet in een geïntegreerde werking met betrekking tot archief, volkscultuur, musea, maar ook erfgoed op het vlak van muziek, literair erfgoed, het agrarisch erfgoed en ook het digitale erfgoed. De provincies krijgen de opdracht een depotwerking op te zetten. Het is evenwel niet zozeer de bedoeling dat er per se een provinciaal depot komt. Men verwacht eerder van de provincie dat ze een regierol vervult. Het depotbeleid kan dus beroep doen op, en samenwerken met, externe partners. Hoe kunnen wij die helpen, ondersteunen, met elkaar in verbinding brengen, ontsluiten enzovoort? Ik denk dat we die verwarring ook niet mogen maken. Het wil niet per se zeggen dat ons probleem opgelost is door een grote depotruimte te bouwen. Dat probleem kan misschien deels wel opgelost zijn, maar we moeten een regierol vervullen. En die externe partners zijn belangrijk. Ook archeologie kan hier een onderdeel van zijn, evenwel in ondergeschikte orde.

Het lijkt mij nuttig hierover een debat op gang te brengen. Hoe ziet u de concretisering ervan? Het is volgens mij nogal logisch dat de invulling ervan gebeurt in goede betrokkenheid met onze musea. Er zijn natuurlijk nog andere belangrijke cultuurdossiers zoals De Krook, Baasrode, ...

Toch wil ik nog even stilstaan bij de subsidiëring van de vzw Ename Expertisecentrum. Dat is een moeilijk dossier, maar ik denk dat we het wel eens zijn dat alsnog voorzien wordt in een regeling waarbij het centrum een aantal verplichtingen kan nakomen. Dat dossier moet grondig worden geëvalueerd op haar werking en op de eventuele meerwaarde voor de provincie. En dan kunnen we oordelen of het nog zinvol is en of we het nog moeten subsidiëren. We spreken daar vandaag geen waardeoordeel over uit, we stellen dat alleen vast. Pas daarna kunnen eventueel andere perspectieven bekeken worden, alhoewel wij blijven stellen dat hun toekomst ligt in de ontwikkeling van een spin-off. Want het gaat om kennis uit overdracht.

Ik ben verheugd dat B'Rock, een veelbelovend jong initiatief, ondersteuning krijgt en zelfs binnenkort de kans krijgt om op een internationaal forum op te treden.

Ik wil de aandacht ook blijvend vestigen op het Poëziecentrum dat ook een internationale uitstraling heeft door onder andere de Zuid-Afrikaanse poëziesamenvatting van Van Heerden, waar dezer dagen al wat rond te doen is. Ik denk dat dit poëziecentrum toch wel wat meer aandacht en ondersteuning mag krijgen. Misschien kunnen we samen met dit centrum een 'Van Wilderode-kabaret' uitbouwen, zo blijft, hoe dan ook, zijn erfgoed bewaard en ontsloten.

We moeten ook streven naar meer innovatie, netwerking, samenwerking van bijvoorbeeld onze musea met Toerisme en Onderwijs, competentieontwikkeling, vernieuwende ontwikkelingen, bovenlokale tewerkstelling en meer samenwerking met de provincie Zeeland.

DEBATTEN

Door cultuur en kunst ook te benaderen als een economisch gegeven dragen wij ongetwijfeld bij tot een beter Oost-Vlaanderen, waar het goed is te wonen, te leven, te werken, zich te ontspannen en te genieten. En daarvoor is gedeputeerde Dauwe goed geplaatst want hij is ook gedeputeerde voor kmo's. Dus, Gedeputeerde Dauwe, als u de twee combineert zitten we zeker goed.

Cultuur zonder levensgenot is ondenkbaar, maar die garantie hebben we alvast in de persoon van gedeputeerde Dauwe.
Dank u wel.

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de algemene inleiding van de fractieleider van sp.a werd verwezen naar het negatieve karakter van sommige tussenkomsten van de oppositie. Wij voelen ons niet aangesproken. We willen dit bestuur trouwens feliciteren met een aantal innovaties die ze heeft geïntroduceerd bij het budget 2009.

De eerste innovatie is de invoering van een nieuw soort subsidie: de post-factumsubsidie. Een voorbeeld daarvan is het verlenen van een subsidie van 210 000 EUR aan de nv Capitole. Niet de gift of het bedrag aan nv Capitole is nieuw. De nieuwigheid zit hem erin dat deze subsidie gegeven wordt voor iets dat in 2008 gerealiseerd werd, namelijk de bouw van een toneeltoren. Deze is in het najaar van 2008 gerealiseerd en blijkbaar was er nog een beetje geld tekort. Dat gat wordt nu moeiteloos dichtgereden dankzij een subsidie van de provincie. Het toestaan van een subsidie na de feiten is een nieuw maar gevaarlijk procedé want vanaf nu kan iedere initiatiefnemer die wat geld tekort komt voor een project dat reeds gerealiseerd werd, verwijzen naar de post-factumsubsidie. Projecten van bijvoorbeeld 'De Vieze Gasten' die in 2008 belangrijke investeringen gedaan hebben in hun theaterzaal en foyer kunnen dus beroep doen op deze vorm van subsidie, waarvan akte. Ondanks het innovatieve karakter van deze subsidie is dit niet ernstig. Ik kom straks hierover verder tussen.

Een tweede innovatie is de invoering van de pro-factumsubsidie. In een vorige provincieraad heeft de eerste gedeputeerde op vraag van collega Veys terecht gezegd dat de Koninklijke Maatschappij voor Plantkunde geen subsidies krijgt van de provincie voor de organisatie van de Floraliën. Wat zien we nu onder het artikel 1050005/613/16? "Aankoop van toegangstickets voor provinciale ontvangsten in het kader van de Floraliën van 2010". Blijkbaar is ook hier iets beloofd op één of andere receptie voor of na de Bloemenstoet en tast de provincie nu reeds in de buidel.

Rumoer

Ook dit opent nogal wat mogelijkheden voor andere initiatieven. Een aantal organisaties kan zo beroep doen op een vooruitgeschoven subsidiëring. Dit is niet ernstig. Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, geef het kind de naam dat het verdient. De provincie wil dit lovenswaardig initiatief steunen maar wil het geen subsidie noemen, om welke reden dan ook. De vraag is dus eigenlijk waarom men dat nu inschrijft? Eén van de zaken die wij in de toelichting gekregen hebben van de financieel directeur van de provincie, was het jaarlijks karakter van het begroting. Ik denk dat dit ook geldt voor het budget. De vraag is of subsidies voor projecten die afgelopen zijn of de vooruitgeschoven subsidies niet in strijd zijn met dit principe.

Het is ook nieuw dat de provincie in haar communicatie naar de provincieraadsleden eindelijk gebruik maakt van de audiovisuele media. In de kwis 'De Provinciestrijd' van AVS/TV Oost werd in de uitzending van 2 november verwezen naar het Museum Donkmeer, het gekende Boerenkrijgmuseum in Berlare of het monster van het Lochdonk. We leerden dat Berlare het derde luik was van de provinciale erfgoedmusea, na Velzeke en Ename. Zo leert een mens dankzij de televisie nog iets bij want noch in de provincieraad, noch in de bevoegde commissie is dit reeds aan bod gekomen. Iedereen die de voorgeschiedenis van dit museum kent trekt de ogen open bij deze kronkel van dit bestuur. Platte dorpspolitiek wordt doorgetrokken naar een hoger echelon, namelijk de provincie. En dit bestuur laat zich voor de kar spannen. Misschien kan het museum haar investeringen die ze de voorbije jaren gedaan heeft in Berlare alsnog verhalen op de provincie via de zonet geschetste post-factumsubsidie. Het is maar een suggestie. Of ze kan nog een pro-factumsubsidie krijgen als de commissie cultuur of de provincieraad eens op bezoek gaat.

Ook een nieuwigheidje is het gebruik van lichaamstaal. De eerste gedeputeerde heeft in zijn toespraak verwezen naar het 'on hold' zetten van een project. Daarbij werd met de wijsvingers het gekende 'between brakes-gebaar' gebruikt. Ik moet de deputatie waarschuwen. Net als de meer gekende tenniselleboog of gsm-duim, waarbij veelvuldig gebruik van de duim voor het versturen van sms'jes voor kwetsuren kan zorgen, kan het veelvuldig gebruik van de wijsvingers bij het 'on hold' zetten ook problemen geven. Voorbeelden zijn:

- Bank van de Arbeid: "on hold";
- Caermersklooster: "on hold";
- Huis Thuysbaert: "on hold";
- Huis Anton Van Wilderode: "on hold";
- Huysmanshoeve: "on hold";
- Huis 't Ename: "on hold".

Een mens zou van minder krampen krijgen in de vingers ...

Tenslotte wil ik de beide stiefbroertjes 'archeologie' en 'archivering' aanhalen. We vinden hier weinig van terug, terwijl langs alle kanten middelen aangereikt worden. Binnen het nieuwe erfgoeddecreet kunnen gemeenten, met de provincie als stuwende kracht, werk maken van hun erfgoed en vooral van de ontsluiting hiervan. Hier kan een taak weggelegd zijn voor het Ename Expertisecentrum dat met haar ervaring clusters van gemeenten kan bijstaan bij de ontsluiting van het erfgoed. Voor wat betreft de archivering wil ik wijzen op de documenten van nu die de archieven van morgen zijn: AVS en TV Oost zorgen dagelijks voor nieuws uit allerlei gemeenten van Oost-Vlaanderen. Het bundelen van de bijdragen, per jaar en per gemeente kan voor de historici van de 22ste eeuw een enorme hulp zijn. Ik reik de gedeputeerde een mogelijkheid aan om de Waalse Krook verkocht te krijgen als een project van provinciaal belang. Misschien kan in de nieuwe bibliotheek van de 21ste eeuw een archief aan beeldmateriaal opgeslagen worden en in dienst staan van de bewoners van Oost-Vlaanderen en de Oost-Vlaamse gemeenten.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: DE RESTAURATIE VAN DE DEPORTATIEWAGON HERDENKINGSSITE RIEME

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals u zich misschien herinnert ben ik ook tijdens de vorige begrotingsdebatten tussengekomen in verband met de problematiek van de restauratie van de deportatiewagon te Oostakker. Ik overloop even wat er inmiddels is gebeurd. Met betrekking tot de restauratie van de deportatiewagon kwam er dit jaar weinig materiële beweging in het dossier. Er werd een beschermend zeil over het dak aangebracht om de verder aftakeling wat af te remmen en ik meen dat het onderzoek van de mogelijkheden tot restauratie en behoud, de kosten-batenanalyse, zich hoofdzakelijk op administratief vlak heeft afgespeeld. Maar dat verneem ik dan wel van de bevoegde gedeputeerde.

Met betrekking tot de verdere ontsluiting van de site naar het publiek toe, werd door het Expertisecentrum Ename in samenwerking met de Artevelde Hogeschool een studieproject ontplooid voor het lager onderwijs. Op 13 juni 2008 werd dit project aan de pers voorgesteld en in de loop van dezelfde en de volgende dagen op het terrein uitgetest. Personen verbonden aan het provinciebestuur, monumentenzorg en het expertisecentrum waren hierop aanwezig. Ze waren allen vol lof over de uitwerking van het project en het beleven ervan door jongeren. Jongeren tussen 10 en 12 namen namelijk deel aan de oefening in de vorm van een zoektocht zodat het voor de jeugdige deelnemers iets duidelijker werd wat bezetting, verzet, deportatie en terechtstelling kon betekenen. Dit project verdient zeker opvolging en uitbreiding naar hogere niveaus van het onderwijs toe. Ook de Universiteit Gent heeft onrechtstreeks haar steentje bijgedragen tot de bekendmaking van de site. De heer Tim De Craene schreef onder begeleiding van professor Bruno De Wever een schitterende masterscriptie over de feiten die aan de oorsprong van deze site liggen. Dus het provinciebestuur Oost-Vlaanderen mag zeer terecht deze site als cultureel historisch erfgoed onder haar bescherming nemen. Ik kijk dan natuurlijk ook vol belangstelling uit naar de steun die het provinciebestuur verder aan deze ontsluiting zal geven.

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: PLEIDOOI TOT BEHOUD VAN HET HUIS ANTON VAN WILDERODE

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn excuses indien mijn uiteenzetting iets langer zou uitvallen dan normaal, maar bij de tweede tussenkomst zal ik bijzonder kort zijn, Voorzitter, dat is bij deze beloofd.

Anton Van Wilderode is hier al een paar keer aan de bak geweest in de loop der jaren. Het enthousiasme is op dit moment wat geluwd. Ik herinner mij dat de hele raad, unaniem dus, zonder slag of stoot het voorstel om het huis aan te kopen aanvaardde in 2001. Inderdaad, vandaag is het iets meer bedreigd denk ik. Maar goed, wij hebben medelijden met de bedreigde diersoorten en bedreigde planten. Ik hoop dat men dan ook medelijden zal hebben met de bedreigde dichters, Voorzitter. Ik wil daarvoor pleiten. Daarnaast erken ik het dat het een moeilijk dossier geworden is.

Van Wilderode was een uitstekend leraar en priester. Hij was royaal tegenover het instituut, minder loyaal ten overstaan van de Belgische hiërarchie. Hij was een inspirerende persoonlijkheid, dat blijkt uit het tamelijk belangrijk aantal oud-leerlingen dat in het dichterschap gestapt is. Blijkbaar heeft zijn invloed gewerkt. Verder was hij flamingant en zelfs Vlaams-nationalist, maar hij heeft zich echter nooit voor enig partijpolitiek karretje laten spannen. Ik weet dat daar bij herhaling toe pogingen gebeurd zijn, maar hij is nooit in die val getrapt.

Hij had geen behoefte aan straffe verklaringen. Zijn intellect als belezen en bereisde meneer maakte indruk genoeg. Hij genoot trouwens ook achting in een veel bredere kring dan meestal door sommigen wordt ingeschat. Ik bedoel dan dat hij als priester ook aanvaard werd in vrijzinnige kringen, tenminste kringen die bezig waren met literatuur.

De heer voorzitter

Mijnheer Liebaut, wacht even. Mijnheer Van Gaeveren, u stoort de micro van mijnheer Liebaut met uw telefoongesprek.

De heer Liebaut

En de priester is tijdens zijn leven overladen geweest met prijzen. Dat is een feit. Hij was ook een grote dichter. Dat is iemand die 100 jaar na zijn dood in de bloemlezing staat met 1 gedicht. Goed, ik stel alleen vast dat hij bij vele gelegenheden vandaag nog geciteerd wordt. Zeker wanneer men op dat moment niet echt geïnspireerd is, moet men vastklampen aan een dichter om wat te zeggen. Ik lees hem ook op vele doodsprentjes waar men bijvoorbeeld het overlijden van de vader of de moeder wil memoreren.

Voorzitter, hij was Vlaamsgezind en priester, dat heeft hem parten gespeeld zonder pardon. In Nederland is hij bijvoorbeeld nooit doorgebroken omwille van het feit dat de cultuur daar anders lag dan bij ons in het toen nog katholieke Vlaanderen. Maar volgens mij kan de waardering voor een dichter of een kunstenaar in het algemeen nooit bepaald worden door zijn politieke kleur of godsdienst. Het is niet omdat je priester-dichter bent dat je daarom een grote dichter bent. Vroeger telde dat echter wel mee. Er is een tijd geweest dat in een bepaald milieu iedereen die als priester gedichten schreef opgeklopt werd tot een genie. Maar die tijd is gelukkig voorbij. Het is niet omwille van de moraal, want als je kunstenaars en moraal gaat meten, kom je dus bijzonder raar uit. De grootste dichter van de 20ste eeuw in de Nederlanden zou Gerrit Achterberg zijn. Maar hij heeft zijn hospita vermoord. Dat is eigenlijk geen reden om hem te dumpen. Ik denk aan Willem Frederik Hermans, één van de grote Nederlandse literatoren. Dat is hij nog altijd, al is hij reeds een hele tijd overleden. Maar hij was een onmogelijk mens en had een onmogelijk karakter, hij had ruzie met iedereen. Dat is geen reden om te dumpen. En evenmin, ik weet wat en waarom ik het zeg, is er een reden om enige aversie, enige afstand te nemen of enige aarzeling te hebben ten overstaan van het dossier van Anton Van Wilderode. Ik wil de woorden memoreren die geschreven en gezegd zijn bij herhaling door Tom Lanoye, zijn oud-leerling, en die recent nog gezegd zijn door Benno Barnard, een Nederlander die al jaar en dag in Vlaanderen woont. Een bijzonder groot talent. Zij hebben dus met heel veel respect geschreven over de mens en dichter Van Wilderode. Ik citeer graag met wellust die twee namen, Tom Lanoye en Benno Barnard, omdat ik vermoed dat zij toch enige indruk maken op de collega's die rechts van mij zitten en die in de wandeling soms als links worden omschreven. Dus ik zou dus willen pleiten tegen elk vooroordeel ter zake, Voorzitter. En hij is vandaag wat weggedeedsterd, dat is juist. Hij komt niet meer voor in de media. Zelfs op Vlaamsgezinde manifestaties komen zijn verzen minder aan de bak. Maar hetzelfde is gebeurd met Herman De Coninck – ook een groot dichter en terecht veel geciteerd – Paul Snoek, Eddy Van Vliet enzoverder. Er is blijkbaar een mechanisme dat ervoor zorgt dat er na de roem een periode van stilte en luwte is. Maar ik geloof erin dat deze, en andere dichters, wel bestemd zijn voor de eeuwigheid.

Ik stel vast dat onze burens hun literatoren bijzonder koesteren. Engeland is daar een schitterend voorbeeld van. Voorzitter, u zal het beter weten dan ik hoe men daar een soort van schrijn van elk restant van een dichter of auteur met enig belang maakt. Ik denk aan Engelse films waar het niet ongewoon is dat men zijn grote dichter citeert. Je kan u dat nauwelijks voorstellen in Vlaanderen, maar daar kan dat blijkbaar wel. Ik denk ook aan Duitsland en Frankrijk. Zelfs in een afgelegen dorpje kan je daar zien dat er grote borden geplaatst zijn voor de toeristen om te verwijzen naar het bestaan van het huis waar ooit één van de Franse auteurs of dichters heeft gewoond. Zij koesteren blijkbaar meer hun schrijvers dan wij. En dan stel ik vast dat er zo weinig van onze literatoren in Oost-Vlaanderen is overgebleven. Waar kan men nog materiële sporen vinden van een bestaan? Boon: alles is verkocht. Buysse: er staat zijn villa, maar die is onbruikbaar. Maeterlinck: nog altijd een grote meneer. Vorige week hoorde ik hoe hij in het intellectueel artistiek milieu in Japan wordt geciteerd. Zijn naam klinkt nog en men linkt België nog aan Maeterlinck. Je hebt het huis Abraham Hans, de provincie heeft daar ooit een bezoek aan gebracht. Piepklein, maar toch zeer waardevol.

Tenslotte heb je het huis van Van Wilderode, Voorzitter. Naast al die kaalslag is het een uitzonderlijk bezit. Waarom? Omdat je het huis hebt en de hele inboedel, en dat is heel veel, met alle gevolgen van dien. Het huis is werkelijk volgestouwd met herinneringen in de vorm van onder andere schilderijtjes en beeldhouwwerken. Dat zijn naar mening geen echte kunstschaten maar herinneringen. Zijn archief en bibliotheek zijn daar ook. En terzelfder tijd is er die omgeving ten noorden van Moerbeke. Die omgeving speelt eigenlijk een rol in zijn oeuvre en heeft dat oeuvre voor een heel stuk geïnspireerd. Met andere woorden, de link tussen de materiële aanwezigheid van de nagedachtenis van de dichter en de omgevende natuur kan samenwerken in de vorm van een synergie.

En ik denk dus dat die aankoop destijds terecht is gebeurd. Maar ik geef toe dat er nadien een bijzonder slecht contract is ondertekend door het provinciebestuur. Ik stel me de vraag of het ooit wel in deze raad is geweest. Ik betwijfel dat. Ik bedoel niet de aankoop van de huizen want dat is inderdaad in de raad geweest, maar de beslissing nadien om zaken in bruikleen te geven. Ik zie hier dat het ondertekend is op 4 december 2003. Dus 2 jaar na de aankoop is er een contract aangegaan dat de provincie bindt zodat het de verkoop op dit moment naar mijn mening bijna onmogelijk maakt. We zitten ingevolge dat contract vast tot 2014. Daarbij is er zoveel overeengekomen dat eigenlijk een functioneren van het geheel bijzonder moeilijk zou kunnen worden.

DEBATTEN

U weet dat de oorspronkelijke opzet van de aankoop was om niet alleen dit verwerven maar van daaruit ook een literaire route in Oost-Vlaanderen uit te bouwen waar de verschillende schrijvers van enige renommée – onafgezien hun politieke kleur of godsdienstige achtergrond – aan bod zouden komen. Men zou dan scholen en verenigingen uitnodigen om hen kennis te laten maken met de literatuur hier in Oost-Vlaanderen.

Er zijn problemen, ik erken het ruiterlijk. Grote problemen:

1. Er is dat contract waarbij de bruikleen van het archief, bibliotheek, documenten enzovoort is bepaald.
2. De ruimten zijn bijzonder klein en zijn zoals ik reeds zei volgestouwd. Er is geen ontvangstruimte.
3. Er is het zeer grote probleem van de rondleiding, toezicht, inleiding, ...

En ik weet ook dat als je het louter uit economisch standpunt bekijkt, dat het natuurlijk een hopeloze zaak is. Het rendement daarvan is 2 keer niets, het kost alleen maar geld. Opbrengen zal dat bijzonder weinig. Maar ik wil toch verwijzen – en het is niet uit deugnieterij dat ik het zeg – naar de inspanningen van de provincie Vlaams-Brabant rond het huis Emile Verhaeren in Sint-Amands. Men heeft dat schitterend gerestaureerd want dat is een zeer mooi museum geworden. Maar als je daar komt, merk je dat er langsheen de Schelde zeer veel volk zit te genieten van de zon en de natuur, maar dat je in dat huis van Emile Verhaeren vrij eenzaam rondwaalt te midden van al die schatten. Als je dus economische normen gaat hanteren mag je het vergeten.

Ik denk toch dat het over iets heel anders gaat, over iets heel kwetsbaar en belangrijk, namelijk cultuur, het geestelijke in de betekenis van het intellectuele, het artistieke. Maar herinner u de woorden van Lucebert: "alleen de dingen die kwetsbaar zijn, zijn echt waardevol". Dat staat trouwens heel mooi op één van de gevels nabij de Sint-Jacobskerk in Gent, in rode letters nog wel. Alleen de dingen die kwetsbaar zijn, zijn eigenlijk waardevol.

Voorzitter, waar ik tenslotte wil voor pleiten is dat we zoeken naar een combinatie of een vorm van exploitatie om dat woord te gebruiken. Ik zeg het maar vrijblijvend, maar ik denk bijvoorbeeld aan de combinatie van de Reynaertroute en de Reynaertfiguur. Deze morgen las ik nog in een publicatie dat de Reynaert uit de 13de eeuw eigenlijk de belangrijkste publicatie is geweest die ooit in de Nederlandse letteren is verschenen. Een fascinerend stuk literatuur. Maar in het Waasland leeft inderdaad, dankzij de inspanningen van sommige idealisten, heel veel rond die Reynaertfiguur. Er is zelfs een tentoonstelling opgebouwd met provinciale ondersteuning. Er is de bijzonder interessante omgevende natuur. Ik denk aan Puyenbroeck, het Heidebos, het Kloosterbos, Moerbeke op zichzelf tot aan de Nederlandse grens en zelfs over die grens. Er is in de buurt ook het Molsbroek, toevallig Lokeren, maar het is een Europees natuurreservaat van 80 hectare. Er zijn de ruïnes van Baudeloo, er is het nieuwe museum van Sint-Niklaas, er is straks de opening van een minimuseum Filip De Pillecyn in Hamme, er is het museum van de Nieuwste Tijden in Overmere Donk. Dat is een schitterend museum, wat men er ook over zegt, dat is een bijzonder mooi museum geworden en zeer inhoudrijk. Dat er allemaal politieke kwesties rond hangen is voor mij compleet bijzaak. Maar er zou dus een combinatie opgebouwd kunnen worden tussen al deze zaken aan de ene kant en Van Wilderode aan de andere kant. Zoals gezegd moeten er nog een aantal problemen opgelost worden. Maar als die zaken opgelost zullen zijn, kunnen we dus zoeken naar een combinatie zodanig dat er een daginvulling is. Er zijn helaas heel veel mensen die op zoek zijn naar een daginvulling. Sommigen hebben er te veel, maar anderen hebben er te weinig. We zouden hen een beetje kunnen helpen door hen dit aanbod te bieden. En wil men het niet zoeken in de omgeving, dan is er de Kapellekensbaan in Aalst, de Daensfiguur in Aalst – ik citeer het graag omdat het mijn moeder- en vaderstad is – er zijn de musea in Sint-Martens-Latem en Deurle, schitterende gelegenheden. Er is in Gent toch wel wat te doen rond Jean Ray, niet vergeten dat hij een grote meneer is in de wereldliteratuur. Ik weet dat sommigen daar in Gent ook werk rond maken. Er is met andere woorden mits enig denkwerk en mits uiteraard veel goede wil en wat centen inderdaad toch wel wat te doen om dat huis in gebruik te nemen, open te stellen en daar groepen naar toe te brengen. Men kan op die manier het dichterschap en de Nederlandse literatuur in het algemeen presenteren en de mensen hun aandacht opwekken en hen informeren.

En vandaar, dat is mijn besluit, Voorzitter, pleit ik voor het oprichten van twee denkgroepen. Aan de ene kant onze zeer valabele ambtenaren van Cultuur. Laat hen daar alstublieft eens over nadenken. Ik zeg niet dat dit tot nu toe nog niet gebeurd is, maar het is zeker nog niet gebeurd in groepsformaat. Daar kan men samen brainstormen om te weten wat we kunnen verrichten met dat huis van Van Wilderode. En ten tweede, er zijn in onze provincie toch wel excellente literatuurlijefhebbers die het dichterschap gezind zijn en die eventueel Van Wilderode gezind zijn. Verzamel hen ook eens in groep om na te denken over wat wij op dat vlak, namelijk literaire routes, kunnen uitbouwen en dat zinvol invullen.

Voorzitter, heb ik nu gepleit voor een verloren zaak? Ik voel het een beetje zo aan, een beetje depri – dat is de mode tegenwoordig – maar terzelfder tijd weet ik ook dat ik gepleit heb voor een eerbare zaak die interessant kan zijn voor onze provincie en beslist een meerwaarde is.

Dank u.

Applaus

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: VOORSTEL OM EEN SUBSIDIEREGLEMENT UIT TE WERKEN MET ALS DOEL: DE DIGITALISERING VAN WEEKBLADEN (19DE – EERSTE HELFT 20STE EEUW)

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal kort zijn, want de zaak is hier nog al aan bod geweest.

Ik hoef de gedeputeerde niet te overtuigen van het belang van het bestaan van die lokale weekbladen en ik hoef de raad niet te overtuigen van het belang van de lokale geschiedenis. Het zijn unieke documenten. Ze mogen niet verloren gaan. Ze zijn een bron van rijke informatie.

En aangezien onze gedeputeerde een grote liefhebber is van bedrukt papier en terzelfder tijd een grote verzamelaar is van gedrukt papier, moet hij zeker oog hebben daarvoor.

Twee redenen dus:

1. hij erkent het belang ervan;
2. hij is een liefhebber van bedrukt papier.

Mijnheer de Voorzitter, mijn voorstel is dat er met gemeentebesturen, erfgoedcellen, verenigingen en archieven allerhande zou samengewerkt worden aan de digitalisering van deze weekbladen. De gemeente Temse heeft dat op eigen kracht gedaan. En als ik goed geïnformeerd ben, heeft dat project ongeveer 14 000 EUR gekost. Een dure onderneming voor die gemeente, maar het siert alleszins de gemeente dat ze op die manier de Gazette van Temse heeft gered.

Mijn voorstel is, Mijnheer de Voorzitter, dat er een subsidiereglement zou opgesteld worden door onze bevoegde dienst, waarbij er een participatie zou zijn van de provincie ter ondersteuning van het project en dat tegelijkertijd de gemeente of de instelling die het initiatief zou nemen haar verantwoordelijkheid zou opnemen opdat het zou kunnen uitgevoerd worden.

Welk percentage van verdeling het moet zijn, daar spreek ik mij niet over uit. Maar het zou een vorm zijn van culturele ondersteuning van de gemeenten in samenwerking tussen de provincie en de gemeenten. Op die manier zouden wij dergelijke weekbladen kunnen reconstrueren, want meestal zitten die nummers verspreid over veel archieven, zodanig dat men een maximale volledigheid nastreeft.

Dat er selectiecriteria moeten opgesteld worden, is nogal duidelijk, en dat men het zou kunnen aanbesteden om het op die manier te kunnen uitvoeren.

Dus concreet, Mijnheer de Voorzitter, een subsidiereglement in samenwerkingsverband tussen gemeenten, gemeentelijke archieven, erfgoedcellen, enz., samen met de provincie.

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG: DE OUDE STEENBAKKERIJ TE SINT-ANTELINKS (HERZELE)

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onze provincie heeft een rijke traditie met het bakken van stenen. En vandaag kunnen we vaststellen dat er in onze provincie nog een tiental actieve steenbakkerijen zijn, wat toch wel vrij veel is.

Daarnaast kunnen we in onze provincie ook her en der oude steenbakkerijen zien staan, die soms in niet al te beste staat verkeren.

Zo hebben we er ook enkele in het zuiden van onze provincie. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan Munkzwalm, waar er zelfs nog een actieve steenbakkerij is. Maar we hebben er zowaar ook één staan in Herzele zelf, in Sint-Antelinks meer bepaald, op de grens met Ninove en Geraardsbergen en eigenlijk ook op heel korte afstand van Lierde, wat toch een unieke opportuniteit biedt.

Deze oude steenbakkerij is al een tijdje buiten gebruik en heeft daar natuurlijk onder te lijden gehad. Maar er zijn wel recent enkele belangrijke herstellingswerken aan uitgevoerd.

Niet alleen de steenbakkerij op zich is belangrijk, maar vooral de hele omgeving errond biedt toch nog wat meer opportuniteiten.

Ik som hier even enkele troeven van de site op.

De oude steenbakkerij, in Sint-Antelinks, is met zijn schoorsteen een opvallend gebouw dat tot de verbeelding kan spreken van heel veel mensen. Ze staat volledig geïsoleerd, waardoor ze ten volle tot haar recht komt als steenbakkerij.

Rond de steenbakkerij is er ruimte in overvloed voor parkeergelegenheid waardoor de buurt geen hinder hoeft te ondervinden van ronddwalende voertuigen indien we er initiatieven zouden nemen.

De steenbakkerij legt ook een unieke link met de economische bedrijvigheid die jaren eigen was voor de streek. Het gebouw heeft in ieder geval ook de verwantschap met de Vlaamse Ardennen, het landschap, de typische klei- en leemgronden en het golvende landschap.

De oude steenbakkerij is een ideale locatie om er bijvoorbeeld een uilenproject te realiseren of een ander project omtrent bedreigde diersoorten, of projecten voor soortenbescherming, enz.

Er zijn ook tal van educatieve mogelijkheden te creëren voor scholen en andere geïnteresseerden.

Een dergelijk centrum heeft zeker en vast ook heel wat potentieel om uit te groeien tot een nationaal en zelfs internationaal centrum voor soortenbescherming.

Dankzij de ligging van deze site specifiek en de parkeergelegenheid is de oude steenbakkerij in Sint-Antelinks ook een ideale start- en aankomstplaats voor recreatieve wandel- en fietsroutes met provinciale inslag. Zo ligt de steenbakkerij bijvoorbeeld op het traject van de provinciale Sint-Lievenswandelroute.

De steenbakkerij biedt een meerwaarde aan de route en dus ook aan de toeristische uitstraling ervan. Het is dus een sectoroverschrijdende opportuniteit die zich daar voordoet.

De locatie zorgt ook voor een toeristische ontsluiting van de regio.

Hierdoor krijgt de streek een nog groter potentieel voor de cultuur- en natuurliefhebber. Bovendien hebben we er binnenkort een splinternieuwe windmolen bij.

Dit centrum, samen met de nieuwe windmolen, de oriëntatietafel en de provinciale wandel- en fietsroutes, zou voor de streek een sterke troef betekenen voor cultuur- en natuurminnend wandel- en fietstoeristisch Vlaanderen.

De oude steenbakkerij heeft uiteraard ook heel wat architecturale mogelijkheden.

Dankzij het open karakter van de steenbakkerij en de ruimte kan er vanuit verschillende invalshoeken worden gewerkt. Zo kan elke sector - natuur en cultuur - evenwaardig aan bod komen.

Enkele ideeën kunnen bijvoorbeeld zijn: natuurprojecten, educatieve projecten, cultuurprojecten, een streekproductencentrum, enz.

Er zijn dus heel wat mogelijkheden met deze site.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik pleit er hier zeker en vast niet voor dat de provincie het zaakje zou aankopen. Ze mag natuurlijk. Ik ga mij daar niet tegen verzetten. Maar ik pleit daar niet voor.

Ik pleit er wel voor dat de provincie, in samenwerking met andere actoren – en ik denk bijvoorbeeld aan de gemeente, aan het regionale landschap – ter plaatse initiatieven zou ontwikkelen zodat dit monument van industrieel erfgoed, met een authentieke ringoven, niet verloren zou gaan.

Ik pleit hier ook zeker en vast niet voor een steenovenmuseum. We hebben er in de Rupelstreek enkele. Dus ik denk dat er op dat vlak al één en ander in aanbod is.

Ik pleit voor een sectoroverschrijdend initiatief met zowel een toeristische, een culturele als een erfgoedinvulshoek.

Ik denk dat de provincie, gezien zijn ligging en de ontsluiting naar de Vlaamse Ardennen, toch wel een belangrijke partner kan zijn in dit initiatief.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 38: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG – INFRASTRUCTUURWERKEN: IS ER NOOD AAN EEN NIEUWBOUW IN VELZEKE?

Mevrouw De Merlier

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Is het nodig dat er ook in Velzeke een nieuwbouw komt? Zal dergelijke uitbreiding van gebouwen geen impact hebben op de werkmiddelen en het personeel?

Dit is de bondige omschrijving van mijn beleidstussenkomst. Uit de volledige uitgewerkte vraagstelling zal blijken dat dit eerder retorische vragen zijn, gekoppeld aan een bezorgdheid tot beheersing van de middelen.

In de begroting van 2009 is voor de uitbouw van het Provinciaal Archeologisch Museum te Velzeke een bedrag van 4 000 000 EUR voorzien.

Met dit bedrag zou de reeds lang gevraagde uitbreiding van het museum gerealiseerd worden.

Het museum te Velzeke, oorspronkelijk een stedelijk museum, was van bij de oprichting bijzonder succesvol, wat zich reflecteerde in hoge en stijgende bezoekersaantallen. De educatieve werking lokte scholen uit de brede regio en de tijdelijke tentoonstelling kende veel bijval.

Toen het provinciebestuur in 1991 het museum overnam, had het ook de garantie dat het zou instaan voor de verdere uitbouw van de instelling. Toen al, bijna 18 jaar geleden, kwamen er signalen vanuit de directie en de raad van bestuur dat een uitbreiding wenselijk was.

Als motivatie voor de uitbreiding werd gewezen – en ik ga daarbij niet in detail gaan – op het feit dat het museum totaal niet meer aangepast was aan de bezoekersaantallen. Geen aangepaste ruimte voor onthaal, onvoldoende sanitair en gebrek aan depot- en tentoonstellingsruimte waren toen reeds de belangrijkste knelpunten.

Op dat ogenblik werd ook in Ename een archeologisch project gestart dat vanuit het provinciale beleid zwaar werd gesteund. Er werden gebouwen aangekocht en in 1998 werd het museum te Ename geopend. Dit museum had als centrale focus de abdijsite en ook de Sint-Laurentiuskerk. De investeringen gebeurden in die periode dan ook hoofdzakelijk in Ename.

In 2000 werd dan door het provinciebestuur beslist beide archeologische musea onder een koepel te brengen onder de noemer Provinciaal Archeologisch Museum. Er werd een taakverdeling uitgewerkt waarbij Velzeke instond voor het vroegste luik en Ename het middeleeuwse luik voor zijn rekening nam. Op het vlak van infrastructuur werden toen in een gemeenschappelijke benadering bouwplannen voor de beide sites opgemaakt. Deze omvatten depots en bijkomende tentoonstellings- en werkruimtes. Dit resulteerde in Ename in de bouw van het Erfgoedcentrum, een dossier welbekend. In Velzeke liep het dossier van de uitbreiding om diverse redenen vertraging op.

Om aan de meest urgente problemen een oplossing te bieden, werden bureelcontainers aangekocht en gehuurd om het nog steeds stijgende aantal schoolgroepen in onder te brengen. Er diende eveneens externe depotruimte gehuurd te worden.

Vanuit het beleid werd in 2004 beslist om via een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan de nodige voorwaarden te creëren om de museumsite in Velzeke verder uit te bouwen.

DEBATTEN

Dit PRUP werd in 2005 goedgekeurd, waarna uiteindelijk een ontwerpbureau kon worden aangesteld voor een voorontwerp voor de uitbreiding van het museum van Velzeke op te stellen.

Nu is er dus 4 000 000 EUR ingeschreven in de begroting om dit project te realiseren.

Ik weet dat sommigen zich de vraag stellen of het noodzakelijk is dat deze uitbreiding er in Velzeke komt en welke de impact zal zijn van een museumuitbreiding te Velzeke op de werkingsmiddelen en het personeel.

Vanuit de Open VLD-fractie wensen wij dan ook duidelijk te stellen dat dit een dossier is dat onze volle steun geniet. Maar zoals fractieleider Johan Beke in zijn toespraak ook al aangaf, dringen wij erop aan dat nauw wordt toegezien op het bouwprogramma, om het kwelduiveltje van de meerwerken geen kans te geven en dat men op voorhand voldoende rekening zou houden met mogelijke andere budgettaire gevolgen van deze uitbreiding.

De bouw van deze zogenaamde derde vleugel in Velzeke mag ook geen belemmering zijn voor de verdere invulling van de museumsite Ename. Beide sites – Ename en Velzeke – hebben hun bestaansrecht in het verleden voldoende aangetoond en verdienen ieder hun eigen verdere uitbouw. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer De Loor is niet meer alleen in deze raad.

BELEIDSNOTA P. 39: 2.10 CULTUUR EN MONUMENTENZORG – MUSEA: VRAGEN OVER DE ERKENNING VAN DE PROVINCIALE MUSEA EN OVER HET PROVINCIAAL MUSEUMBELEID

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Recent verscheen in de media dat het Huis van Alijn te Gent een erkenning krijgt als Vlaams museum en de bijhorende subsidies van 300 000 EUR.
Dit bedrag werd door mevrouw Sylvie Dhaene, de directrice van dit museum, gerelativeerd. De vroegere subsidie van de provincie, 75 000 EUR, en alle andere projectsubsidies zijn nu weggevallen.

Mijnheer de Gedeputeerde, hoeveel musea zijn erkend als Vlaams museum in onze provincie?
Scoort onze provincie goed in vergelijking met de rest van Vlaanderen?
Op welke manier ondersteunen onze museumconsulenten de musea op hun weg naar erkenning op Vlaams niveau?
Kunnen onze eigen provinciale musea, zijnde Mola, Velzeke en Ename, ook een erkenning krijgen op Vlaams niveau?

En tot slot nog dit, Mijnheer de Gedeputeerde.
In de provinciale begroting lees ik dat er 412 500 EUR voorzien is als werkingssubsidie ten behoeve van de Oost-Vlaamse musea. Over welke musea hebben we het hier?
Dank u.

BUDGET P. 270: G.U. 762 03/640 21: VOLKSONTWIKKELINGSWERK – SUBSIDIES AAN SENIORENVERENIGINGEN VOOR SOCIAAL-CULTUREEL VOLWASSENENWERK: PLEIDOOI OM DE PARTICIPATIE VAN ANDERE GROEPEN NIET TE VERGETEN

De heer voorzitter

Mevrouw,
Ik weet dat u gisteren en vannacht niet veel hebt moeten slapen. Maar ik zou zeggen: avanti met uw tussenkomst.

Mevrouw De Cock

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Misschien hoort deze tussenkomst niet echt of niet alleen hier thuis, maar toch. Net omdat er subsidies verleend worden aan seniorenverenigingen voor sociaal-cultureel volwassenenwerk werd er hier mijn aandacht op getrokken. Maar eigenlijk mag de hele deputatie zich aangesproken voelen.

Ik juich het initiatief om deze subsidies te verlenen natuurlijk enorm toe, maar wil hier vragen om naast deze doelgroep ook andere doelgroepen te ondersteunen.

Op 9 januari 2008 keurde het Vlaamse parlement het participatiedecreet goed. Daarin wil men de drempel om aan cultuur-, jeugd- en sportactiviteiten te doen, verlagen en dat voor vijf kansgroepen. Naast ouderen besteedt men ook aandacht aan personen van een etnisch-cultureel diverse afkomst, kansarmen, gezinnen met kinderen en gedetineerden.

Ik zou de deputatie dan ook willen verzoeken om aan al deze groepen voldoende aandacht te besteden op al deze gebieden en om extra subsidies voor hen allemaal te voorzien.

Oost-Vlaanderen is er immers voor ieder van ons.

Dank u.

BUDGET P. 312: G.U. 771 03/640 11: MUSEUMCONSULENTSCHAP – SUBSIDIE AAN DE GEMEENTE BERLARE VOOR HET MUSEUM DONKMEER: VRAGEN OVER DE VERHOGING VAN DE SUBSIDIE

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het boek van de heer gouverneur wordt er terecht aangehaald dat het Donkmuseum op zijn minst een controversieel gegeven is.

Al naargelang de kleur van het college werd het museum van het Donkmeer ofwel opgewaardeerd, ofwel on hold gezet.

Door de goede contacten met de huidige deputatie en de historische banden met de gedeputeerde voor Cultuur is er blijkbaar een oplossing gekomen.

Langzamerhand wordt deze raad gedwongen in een scenario waarbij het museum overgedragen wordt aan de provincie Oost-Vlaanderen, met alle kosten en vooral met geen inkomsten tot gevolg.

Als sausje wordt dit museum voorgesteld als een noodzakelijk vervolg op de beide andere provinciale geschiedkundige musea in Ename en Velzeke.

Ik hoop eigenlijk dat de bijdrage beperkt blijft tot 60 000 EUR en dat het geen structurele subsidie wordt. In het geval er echter sprake is van een structurele subsidie vragen wij eigenlijk wel duidelijkheid. Voor we het weten droomt men aan het Donkmeer van een nieuwbouw à la Ename of van een derde vleugel à la Velzeke.

Ik denk dat wij heel duidelijk moeten streven naar een statuut voor dit museum. Het is al aangehaald door collega Beke: zowel Ename als Velzeke hebben een onduidelijke structuur. Ik wil dat vermijden naar de toekomst.

Dank u.

BUDGET P. 318: G.U. 772 02/640 23: MUZIEK – SUBSIDIE AAN CAPITOLE GENT: VRAGEN OVER DE VOORGESTELDE SUBSIDIE

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We lezen in het budget 2009 dat aan de nv Capitoles een subsidie is verleend van 210 000 EUR. Een symbolisch bedrag, want dit is net het bedrag dat de andere vijf Centers of Excellence – Vooruit, Internationaal Filmfestival, Festival van Vlaanderen, Opera en NT Gent – ontvingen.

DEBATTEN

Ik heb in vorige tussenkomsten reeds gewezen op het ongebruikelijke karakter van deze subsidie aan een zuiver commercieel bedrijf.

We hebben zeker niets tegen deze vennootschap, maar we vragen ons af of het de taak is van de provincie om commerciële projecten te steunen.

We hebben nochtans geen geld.

Een aantal subsidies voor cultuur-, sociale en milieuprojecten zijn teruggedraaid. En ondanks de ontkenning door de eerste gedeputeerde is de belasting dit jaar wel verhoogd. De indexering is voor mij een eufemisme voor een belastingverhoging.

En dan vinden wij dat de subsidies goed moeten besteed worden en dat de provincie duidelijk herkenbaar moet zijn als subsidiërende overheid.

Dat is hier niet het geval.

We kijken met belangstelling uit naar welke inspanningen de nv Capitole zal doen in ruil voor het geld om onze provincie te promoten.

De vragen zijn:

- Wat is de kostprijs van de toneeltoren die wij mee subsidiëren?
- Wat is de verdere evolutie naar subsidiëring in de volgende jaren?
- Welke zijn de eisen die gesteld werden aan de nv Capitole naar de herkenbaarheid van de provincie als subsidiërende overheid?

Dank u.

BUDGET P. 318: G.U. 772 02/640 23: MUZIEK – SUBSIDIE AAN CAPITOLE GENT: VRAAG OVER DE VERHOGING VAN DE SUBSIDIE

De heer Van Malderen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vrees dat ik een klein beetje in herhaling zal vallen na de vragen van mijnheer Franck, maar toch.

De Capitole is een zaal met een ontzettende charme. Het is één van de mooiste art deco-theaters van het land en blijkbaar nu ook een theater met heel wat provinciale steun.

In 2006 kreeg Capitole 120 000 EUR. In 2007, het jaar van de besparingen, 82 193 EUR. In 2008 kreeg het 82 000 EUR en voor 2009, zoals reeds eerder gezegd, 210 000 EUR.

In de beleidsnota staat er: "Een extra subsidie moet het oprichten van een toneeltoren om grote evenementen in Oost-Vlaanderen te laten doorgaan, mee mogelijk maken. Het gaat hier wel om een eindigend engagement voor deze legislatuur, dat rekening houdt met de toelage van de stad Gent en de Vlaamse gemeenschap. Een return naar de provincie toe moet verzekerd worden. Met 210 000 EUR wordt de subsidie van de Capitole op het niveau van de andere culturele ambassadeurs gebracht."

Wil dit nu zeggen dat we hier over een zesde culturele ambassadeur spreken?

Komen er nog andere cultuurspelers in aanmerking voor deze titel met bijhorende verhoogde subsidies?

Schept men hier geen precedentes als men de Capitole dit label zou geven?

Hoe tijdelijk is de verhoging van de subsidies aan Capitole?

Wat is de return voor de provincie en staat hiervan iets op papier?

Dank u.

BUDGET P. 324: G.U. 772 99/640 01: SUBSIDIE AAN NT GENT: VRAAG OM DE SUBSIDIE TE VERHOGEN TOT 573 464 EUR

Mevrouw Van Cauwenberge

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat goed met NT Gent. Of liever, het gaat langzaam aan beter met NT Gent. Of om het met de woorden van de heer Luc Van den Bossche, voorzitter van de raad van bestuur van NT Gent, te zeggen: "Er is nog geen reden tot groot jolijt, maar er is merkbare vooruitgang."

Inderdaad, het feit is er dat de directie, het personeel en het bestuur heel wat inspanningen doen om de schuldenberg weg te werken en om een positieve exploitatierekening voor te leggen.

Het minste dat wij dan als subsidiërende overheid kunnen doen om onze waardering hierover te uiten en als stimulans om op de ingeslagen weg verder te gaan, is het toekennen van de decretaal verplichte subsidies.

NT Gent wordt gesubsidieerd op basis van het kunstendecreet. De subsidiënten zijn de Vlaamse gemeenschap, de provincie en de stad Gent.
Het kunstendecreet voorzagt tot voor kort in een koppelsubsidie: de koppeling van lokale subsidies aan de Vlaamse subsidie. Deze koppelsubsidie is nu geschrapt uit het kunstendecreet, maar is nog van kracht tot eind 2009 en zal daarna vervangen worden door beleidsovereenkomsten.

Vermoedelijk zal de Vlaamse gemeenschap de Vlaamse subsidie voor 2009 indexeren en verhogen met 1,45% ten opzichte van vorig jaar.
Door de koppelsubsidie zullen in dit geval ook de provincie en de stad Gent hun subsidie moeten verhogen met dezelfde percentage.

Om hierop voorbereid te zijn, wil ik aan de deputatie vragen het bedrag van 570 000 EUR dat in het provinciale budget is ingeschreven als subsidie voor NT Gent, te verhogen tot 573 464 EUR, of dus een indexering met 1,45% toe te passen.
Het mag ook iets meer zijn.
Er mag gerust afgerond worden naar boven.

Ik wil meteen ook vragen erop toe te zien dat de subsidies tijdig worden uitbetaald zodat NT Gent geen kaskredieten dient aan te gaan en het positieve verhaal kan verdergezet worden.

Collega Beke twijfelt er nog aan, maar ik ben ervan overtuigd dat NT Gent wel degelijk een provinciale culturele uitstraling heeft, een provincie overschrijdende en zelfs een internationale uitstraling.

En precies gezien deze uitstraling en het huidige gunstige klimaat in en rond het theater lijkt het mij zinvol de gesprekken over de erkenning en subsidiëring van NT Gent als center of excellence te hervatten en zelfs een subsidiëring van de infrastructuur te overwegen.
Dank u.

BUDGET P. 328: G.U. 774 02/640 02: MULTIMEDIA – SUBSIDIE AAN DE VZW INTERNATIONAAL FILMFESTIVAL VAN VLAANDEREN GENT: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Graag had ik even uw bijzondere aandacht voor één van onze Centers of Excellence, namelijk het Internationaal Filmfestival Gent.

Ik heb daarjuist goed geluisterd, Mijnheer Dauwe, toen u geantwoord heeft op de vragen in verband met middenstand en toen u de term continuïteit heeft onderstreept.
Welnu, zou de provincie Oost-Vlaanderen ook niet kunnen overwegen, net zoals de stad Gent, om in de toekomst een overeenkomst af te sluiten voor de komende vijf jaar met het Internationaal Filmfestival zodat ook daar de continuïteit zou verzekerd blijven?

DEBATTEN

Het zal u niet verbazen dat het kunnen werken op een wat langere termijn dan gefragmenteerd en per jaar duidelijk meer bevorderlijk zou zijn voor een grote organisatie zoals het Internationaal Filmfestival Vlaanderen.

Ik denk dat ik hier gerust mag stellen dat deze organisatie bewezen heeft dat zij enerzijds zowel Gent als de provincie op de internationale kaart heeft geplaatst. Anderzijds heeft ze ook ongelooflijk veel inspanningen geleverd om eigen middelen te zoeken en te vinden.

Maar de toekomst is onzeker.

Gelet op de huidige economische situatie denk ik dat het nodig zal zijn dat de resultaten die tot hertoe zijn bereikt op zijn minst beloofd worden door de provincie.

De provincie heeft dit jaar naar aanleiding van 35 jaar Filmfestival een extra subsidie toegekend van 15 000 EUR voor een speciaal project waarmee deels het prachtige filmconcert John Williams mogelijk gemaakt werd.

De totale kostprijs bedroeg namelijk 100 000 EUR.

Er waren 3 200 toeschouwers aanwezig in het Kuipke van Gent vanuit heel de provincie en ver daarbuiten.

Waarom deze subsidie dan niet bestendigen mits deze te koppelen aan een evenement met grote uitstraling?

Tijdens het laatste Filmfestival telden we ruim 115 000 bezoekers op amper 11 dagen tijd. Grote mediadekking, zowel nationaal als internationaal, en uitstekende pers.

Dames en Heren, welke culturele initiatieven kunnen in de provincie dergelijke cijfers voorleggen?

Vergeeten we hierbij toch niet te zeggen dat het hier ten slotte gaat om een jaarlijkse manifestatie en geen eenmalige.

Tot slot – en dan richt ik mij tot de bevoegde gedeputeerde voor Toerisme – denk ik dat er ongetwijfeld bepaalde vormen van samenwerking met Toerisme Oost-Vlaanderen eveneens moeten mogelijk zijn. Ook daarover moeten we ons misschien eens beraden.

Samengevat, Mijnheer de Gedeputeerde, durf ik u het volgende vragen en het is niet weinig, met name:

- een contract met de provincie voor de komende vijf jaar;
- de subsidie optrekken zodat het niveau van minimum 2006 wordt behaald;
- projectmatige verbintenissen voor een specifiek initiatief en het ontplooiën van samenwerkingsverbanden met Toerisme Oost-Vlaanderen.

Dank u.

BUDGET P. 338: B.U. 771 02 270 11: PAM ENAME – CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW: VRAGEN OVER DE NOG UIT TE VOEREN INVESTERINGSWERKEN

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De lijdensweg van het erfgoedcentrum Ename loopt langzaam op zijn einde. Nog een twintigtal meerwerken met bijhorende prijskaartjes en het gebouw zal gebruiksklaar zijn.

Gebruiksklaar voor wie of wat? Geen enkele verwijzing naar mogelijk gebruik of gebruiker is te vinden. Langs de inkomstzijde is bijvoorbeeld geen huur opgenomen. Ik dacht nochtans dat het gebouw geld ging opbrengen. De Vlaamse gemeenschap ging het afhuren. De stad Oudenaarde stond te springen. Het is een stilte die een beetje pijn doet aan de oren.

De vragen zijn eigenlijk al een beetje gesteld:

- Kan de deputatie een grootorde geven van de meerwerken die nog op ons afkomen?
- Is er zicht op wanneer het gebouw opgeleverd zal worden?
- Welke zijn de mogelijke gebruikers?
- Is er zicht op eventuele inkomsten?

Dank u.

**BUDGET P. 340: B.U. 773 04/270 11: CAERMERSKLOOSTER – CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW:
ALGEMENE TUSSENKOMST****De heer Franck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De ijver die tentoongespreid werd in een aantal dossiers is omgekeerd evenredig met dit dossier. Het Caermersklooster wordt gezegend met 200 000 EUR subsidie, zijnde enkel en alleen voor instandhoudingswerken.

Nergens blijkt dat de deputatie de intentie heeft iets meer te doen dan te zorgen dat het gebouw niet instort. Nergens zien we dat er subsidies aangevraagd werden bij de Vlaamse gemeenschap. En nergens zien we bedragen verschijnen die wijzen in de richting van een studiebureel dat de restauratie kan begeleiden.

Uit niets blijkt dat deze deputatie ook maar een begin van visie heeft over dit gebouw.

De vraag is dan ook: kan de deputatie een overzicht geven van welke werken in 2009 zullen gebeuren buiten de noodzakelijke instandhoudingswerken?

Dank u.

De heer voorzitter

Heeft er iemand de tussenkomst van mevrouw Peeters-Muyshondt?

De heer Veys

Ik zal kijken of ik ze op mijn laptop heb. Mevrouw Peeters is naar een vergadering van de EROV, die blijkbaar samenvalt met de provincieraad.

De heer voorzitter

De provincieraad gaat voor. Dat begrijpt u, Mijnheer Veys. Dan laat ik de tussenkomst vallen. Mijnheer de Gedeputeerde, wilt u antwoorden op de interessante, vele en vaak boeiende tussenkomsten over cultuur en monumentenzorg.
U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het was de bedoeling dat ik morgen op al deze vragen zou antwoorden, maar door de diligentie van de voorzitter gaat deze begrotingsronde tamelijk snel, waarvoor ik hem trouwens wil feliciteren. Ik heb daarjuist van de medewerkers een aantal documenten gekregen. Ik heb ze nu maar kunnen lezen, maar ik zal in elk geval op de vragen zo goed en zo kwaad als het gaat volledig trachten te antwoorden.

Er zijn, Beste Collega's, 19 stuk voor stuk interessante tussenkomsten gedaan over cultuur waarvan er een aantal vrij uitgebreid waren en uit verschillende onderdelen bestonden.

Ik ben het eens met fractieleider Beke, die aan het begin van het cultuurdebat de cultuur van onze provincie een hoeksteen van ons beleid noemde. Ik moet u trouwens danken, Mijnheer Beke, voor de echte inspirerende cultureel-filosofische benadering van de rol van cultuur in ons provinciaal beleid.
Dank u voor de tekst.

Daarom is het misschien interessant, Mevrouw Verheirstraeten, om naast een sportdag inderdaad ook een cultuurdag of iets in die zin te organiseren voor ons personeel.

Ik neem in elk geval dit voorstel mee naar collega Bruggeman, die daar ook ervaring mee heeft.

DEBATTEN

Beste Collega's, cultuur is natuurlijk een soort luxeproduct in deze tijden van crisis. U zult het met mij eens zijn, Mijnheer Liebaut, dat het binnen de cultuursector niet altijd opgaat welke inkomsten er staan ten opzichte van de uitgaven. Maar dit wil uiteraard niet zeggen dat wij, als diligente provincie, die afweging niet maken.

Bij de opmaak van de begroting heb ik meermaals met de administratie een discussie gevoerd waarom de ene instelling nu 100 000 EUR verdient en de andere 'maar' 5 000 EUR. De opbrengst, het culturele kapitaal is inderdaad soms moeilijk meetbaar en uiteraard altijd voor discussie vatbaar. Ik heb samen met de mensen van de administratie deze oefening echter naar best vermogen gemaakt en ik zou hier nu de begroting van cultuur kort willen verdedigen. Om een zicht te krijgen op hoe onze diensten werken, is het misschien toch best dat ik bij mijn antwoorden niet de chronologie van uw vragen volg, maar de zaken die samenhangen, bundel.

Binnen onze directie Cultuur, de 9de directie, onder de deskundige leiding van mevrouw Andrea De Kegel, hebben we de dienst 91, de dienst Kunst en Cultuur, die levende kunsten behandelt - theater, dans, beeldende kunst, muziek - en het sociaal cultureel vormingswerk onder haar vleugels heeft.

We ondersteunen hier grotendeels via overdrachten, subsidies dus, hetzij nominatum, hetzij op basis van een reglement. Maar via het Caermersklooster organiseren we zelf ook kunsttentoonstellingen.

Binnen deze dienst valt ook het aankoopbeleid.

Jaarlijks worden er een aantal werken aangekocht met de bedoeling ze op te hangen in de publieke ruimtes van ons toch wel zeer groot provinciaal centrum, zodanig dat iedereen ze kan zien.

Het voorstel om ze ook nog eens tentoon te stellen in het Caermersklooster moet eens bekeken worden in de 4de commissie.

Naast dienst 91 staat dienst 92, die instaat voor de monumentenzorg en het cultuurpatrimonium. Binnen deze dienst vallen zaken zoals de ondersteuning van de Open Monumentendag, onze advisering naar archieven toe, erfgoedprojecten, enz.

Ook hier wordt voor een groot deel via overdrachten gewerkt. Want waarom zouden wij doen wat vele Oost-Vlaamse instellingen en verenigingen al jaren met hart en ziel doen?

Rond de restauratiepremies aan beschermde gebouwen en de bijhorende adviezen wordt er vanuit deze dienst goed samengewerkt met onze technische dienst.

We hebben ook een uitleendienst.

Erkende sport- en jeugdverenigingen zijn daar dankbaar voor. Ze maken er veel gebruik van. Door de spreiding van onze filialen is de uitleendienst voor alle Oost-Vlamingen bereikbaar.

Tot slot stelde men hier ook heel wat vragen rond musea.

Alle musea in onze provincie worden, indien ze dat wensen, begeleid door onze museumconsulenten. Een aantal krijgen ook een subsidie en onze provincie baat zelf het PAM - Ename en Velzeke - en het Mola uit.

Dat is in een notendop een overzicht van de sectoren die wij bestrijken via het cultuurbeleid.

Ik ga aan de hand van deze indeling dieper in op uw vragen.

Hilaire Liebaut heeft een pleidooi gehouden voor het behoud van het Huis Anton van Wilderode.

Ik kan u zeggen dat niet alleen ikzelf, maar ik meen de volledige provincieraad, uw vraag bijzonder gunstig gezind is.

Het literatuurbeleid is één van de kleinere peilers binnen de dienst 91. En binnen deze sector is één van de belangrijkste dossiers op dit ogenblik het Huis Anton van Wilderode.

Over het Huis Anton van Wilderode zijn er hier al veel discussies gevoerd. Men heeft het al in al zijn facetten herhaalde keren behandeld. De historiek van dit dossier zal ik hier niet herhalen, want, wat wij er ook over zeggen, telkens is er kritiek van de familie en de pers.

U hebt het overzicht in vogelvlucht gegeven.

Bij notariële akte van 16 mei 2001 kocht het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen twee woningen aan in de Dorpvaart in Moerbeke, die naast elkaar liggen;

We hebben die gekocht om reden van openbaar nut, namelijk 'een museaal-, studie- en ontmoetingscentrum rond het leven en werk van dichter Anton van Wilderode'.

Uit de overeenkomst werden uitgesloten, en dat is wel cruciaal: de inboedel, de bibliotheek, kunstwerken, manuscripten, inclusief de intellectuele eigendom op de aanwezige en niet-gepubliceerde geschriften.

Ten slotte werd er ook bepaald dat de toenmalige bewoners, de heer en mevrouw Coupé, de broer en de schoonzuster van de dichter, zolang zij leven er mogen blijven wonen.
En er werd een overeenkomst getekend dat wij vóór 2014 deze contracten niet mochten opzeggen.

Als we een begroting maken, Mijnheer Liebaut, moeten wij dat natuurlijk doen met gezond verstand en met politieke wijsheid.

U weet dat de oorspronkelijke plannen voor het Huis Anton van Wilderode moeilijk uitvoerbaar zijn. Dat zou heel veel kosten.

Waarom?

Er zijn eerst en vooral geen inkomsten. En op een paar geïnteresseerden na, waaronder ikzelf, denk ik dat het moeilijk zal zijn om het grote publiek over de vloer te krijgen.

Ook de fysieke beperktheid van de ruimte speelt ons parten. Het betreft een heel mooie volgestouwde villa waar eigenlijk geen plaats is om mensen te ontvangen. Ik heb er een zevental weken geleden nog een bezoek aan gebracht.

Het huidige contract laat ons ook weinig vrijheid.

Als ik in het verleden bedenkingen uitte rond het oorspronkelijke concept, betekende dat niet dat ik uiteraard de figuur van de dichter Van Wilderode niet belangrijk vind. U weet dat zijn poëziebundel mij niet alleen nauw aan het hart ligt, maar dat ik hem ook altijd fysisch in mijn bibliotheek heb staan. Maar het blijft natuurlijk een probleem.

U hebt gezegd 'het Huis Emiel Verhaeren ligt in een omgeving'. De inboedel is eigendom van de stichting. Hetzelfde wat betreft het Streuvelshuis, enz.

Hier is dat jammer genoeg niet het geval.

Het essentiële in dat huis is juist het nagelaten werk van die dichter en dat is nu eenmaal niet van ons. Dat is toch wel heel belangrijk.

Dat betekent niet dat wij Van Wilderode moeten laten vallen. Het is inderdaad één van de grootste Vlaamse dichters. Maar we moeten wel zien wat we daar kunnen mee doen. Wanneer we dat huis zouden uitbaten als een ontmoetingscentrum of als een cultureel centrum, betekent dat dat we daar toch ongeveer drie fulltime medewerkers zouden moeten voor engageren.

De vraag is: kunnen we die plaatsen en wat is de return naar de provincie toe?

Het is inderdaad juist dat wij oog moeten hebben voor de grote poëten en literatoren uit ons taalgebied. U hebt gesproken over Cyriel Buysse, Maurice Maeterlinck, enz. Er zijn er velen. En misschien is Anton van Wilderode inderdaad één van de grootste en één van de meest bekende.

Ik wil hier de discussie niet rekken met te zeggen dat ik ook weet dat zijn werken vertaald worden in het Roemeens, het Chinees, enz. Maar goed, wij zitten eigenlijk met een probleem dat de familie zelf geen duidelijkheid wil geven over datgene wat ze wil.

De bedoeling van ons provinciebestuur, of althans van de deputatie, was na te gaan of te polsen of men er zou in slagen om één van de twee huizen, namelijk het huis waar Van Wilderode niet gewoond heeft, te verkopen en om het andere huis te bewaren en uit te bouwen met de opbrengst van datgene dat zou kunnen verkocht worden.

De familie is op dit moment daarover aan het discussiëren. Die besprekingen duren al geruime tijd en wij hebben tot nu toe geen antwoord. Feit is dat wij niets kunnen vastleggen, geen beslissing kunnen afdwingen, want wij zitten tot 2014 vast met een contract, een heel spijtig juridische wangedrocht dat tijdens de vorige legislatuur werd vervaardigd.

Dus om het kort en goed te zeggen: persoonlijk ben ik ervoor om het Huis van Wilderode te bewaren, hoe dan ook. Ik zou graag hebben dat de familie, als blijk van piëteit aan de betrokken persoon, datgene dat in het huis zit en dat eigenlijk dat huis onderscheidt van een ander gewoon huis, aan de provincie zou laten, want dat is immaterieel erfgoed voor het grootste stuk dat eigenlijk finaal weinig waarde heeft. Dat zou de zaak natuurlijk helemaal anders kunnen maken en dan zouden wij dit natuurlijk ook als museum kunnen uitbouwen.

Dat is de toestand.

Dus onze deputatie onderzoekt of de mogelijkheid bestaat om het Huis van Wilderode te bewaren en het huis daarnaast te verkopen omdat het niet mogelijk is daar een literair centrum te maken. Beide huizen zijn te klein en het huis van de broer is zeker en vast op dit moment niet geschikt om er een cultureel centrum in te maken.

DEBATTEN

Er zijn vragen rond de Centers of Excellence:

- de heren Rik Frank, Bart Van Malderen en Tanguy Veys over de Capitale;
- mevrouw Martine Verhoeve over het Filmfestival;
- mevrouw Katie Van Cauwenberge over het NT Gent;
- de heer Johan Beke in het algemeen.

Over onze culturele ambassadeurs werden er 'gewoontegetrouw' heel wat vragen gesteld en suggesties gedaan.

Ik ben het uiteraard met collega Beke eens dat deze ambassadeurs de uithangborden zijn, de vlaggen van onze provincie en dat we die moeten koesteren. Ze zijn inderdaad belangrijk.

Maar er zijn nog andere spelers in Vlaanderen en ik denk dat de tijd gekomen is om de discrepantie die tussen sommige groepen bestaat in de mate van het mogelijke weg te werken.

Deze culturele ambassadeurs staan in voor een breed en gevarieerd programma waarin zowel aandacht wordt besteed aan de vernieuwing als aan het erfgoed waardoor zij een groot en gediversifieerd publiek aanspreken in binnen- en buitenland.

De financiële ondersteuning door de provincie is van cruciaal belang voor de consolidatie, de verruiming en de vernieuwing van hun werking.

Voor 2009 staat er per culturele ambassadeur 210 000 EUR ingeschreven in het budget. Momenteel leggen onze diensten de laatste hand aan datgene wat mijnheer Veys gevraagd heeft, namelijk een nieuwe overeenkomst die voor een aantal jaren moet afgesloten worden over de wederzijdse rechten en plichten.

De bedoeling is om een overeenkomst te maken die deze legislatuur met één jaar zal overschrijden, zodat in elk geval de continuïteit gewaarborgd blijft.

Mijnheer Beke, wij maken, net als u, de denkoefening rond het feit dat er nog belangrijke actoren in het veld zijn, die in wezen ook ambassadeurs van onze provincie zijn en meestal een niet onaardige subsidie krijgen.

Maar u hebt het gezegd: het is niet altijd gemakkelijk.

Velen voelen het verschil als een soort van discrepantie aan.

Ik heb dat ook gemerkt en wij hebben getracht om deze ongelijkheden zoveel mogelijk weg te werken.

Maar het is natuurlijk geen eenvoudige denkoefening om een soort van objectivering in de nominatumsubsidies te stoppen. Dat is iets dat misschien in onze 4de commissie moet besproken worden. Dat ligt dus niet voor de hand.

Maar terug naar onze ambassadeurs.

Op dit ogenblik krijgen de Vlaamse Opera, het Festival van Vlaanderen, het Filmfestival en de Vooruit elk 210 000 EUR als culturele ambassadeur. Ook het NT Gent draagt dit label, maar hier is er een decretaal bepaalde subsidie die hoger is dan die 210 000 EUR.

Ik ga nu dieper in op de tussenkomst van mevrouw Verhoeve.

Op het budget 2009 is voor het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen Gent een subsidie ingeschreven van 210 000 EUR.

In 2008 bedroeg de basissubsidie ook 210 000 EUR. Wij hebben dat eenmalig opgetrokken met 15 000 EUR omwille van 35 jaar Filmfestival. Daarmee zijn er een aantal zaken gefinancierd, onder andere het muziekoptreden van John Williams.

Mevrouw Verhoeve, ik denk dat uw vraag absoluut terecht is.

Ik heb ook aan mijnheer Dubrulle gezegd dat ik dat zal steunen. Het is niet meer dan evident dat wij een contract zullen maken voor een aantal jaren, zodanig dat men op voorhand kan budgetteren.

Het is natuurlijk het Internationaal Filmfestival en die moeten natuurlijk naar het buitenland toe tijdig contracten maken die het lopende werk overstijgen.

Ik vind uw vraag terecht.

Er zou een contract moeten gemaakt worden zodanig dat het Internationaal Filmfestival er zeker kan van zijn dat zij een aantal jaren – dat is te bepalen - die subsidie van ons kan krijgen.

De subsidie optrekken naar het niveau van 2006 is dan weer een vraag van budgettaire aard. We zouden dat graag doen, maar dat is niet zo eenvoudig, want wanneer we dat doen voor het Filmfestival – dat dat absoluut verdient – dan moeten we dat natuurlijk ook doen voor de anderen.

Dat kan een budgettaire impact hebben.

Op dit moment zijn onze financiën goed aan het worden, zegt de eerste gedeputeerde. We moeten dat zo houden.

Op deze vraag kan ik nu geen antwoord geven.

Anders is het gesteld met uw derde punt, met name uw verzoek om eventueel een projectmatige subsidie te geven voor een bepaald en specifiek initiatief.

Dat is mogelijk. Wanneer het initiatief er is, kan het aangevraagd worden.

Wat het ontplooiën van samenwerkingsverbanden betreft met Toerisme Oost-Vlaanderen is dat natuurlijk een zaak voor collega Couckuyt.

Wat betreft de tussenkomst van mevrouw Van Cauwenberge in verband met het NT Gent.

Het NT Gent heeft een bijzondere positie binnen onze culturele ambassadeurs. Wij zijn gebonden aan de bepalingen van het decreet. Wij hebben jarenlang de belofte gedaan om dat te ondersteunen op basis van het decreet. Wij weten – en u weet dat ook – dat wij daarmee op een verregaande manier tegemoet gekomen zijn aan de vragen van het NT Gent, want die culturele, decretale verplichting is onlangs afgeschaft.

Wij doen dat, bij wijze van spreken, zoals voor een culturele ambassadeur en dan mag het NT Gent dat ook bijzonder waarderen. Ik wil alleen maar zeggen in het Vlaams: "Wij zijn eigenlijk niet meer echt verplicht van dat te doen en we doen het toch."

Men moet ook weten – maar dat is nu niet het punt van discussie – dat wij in ons cultuurbeleid heel veel doen voor het ondersteunen van de stad Gent in al zijn facetten van cultuur, alsook voor de rest. Wij zouden ook graag hebben dat het schepencollege dat naar waarde apprecieert. Het NT Gent is dat waard, daarover gaat het niet.

Ik wil maar zeggen dat het dit jaar wordt behouden, zelfs meer dan we moeten geven.

Wat betreft de Capitole – dat is door verschillende collega's aangehaald – is het zo dat het vroeger een subsidie kreeg, maar dat het vanaf 2009 ook een subsidie van 210 000 EUR krijgt.

De subsidie blijft beperkt tot deze legislatuur. We gaan daarmee de toekomst niet bezwaren. Dat is duidelijk. Het is de bedoeling om een lening mee te helpen afbetalen voor de bouw van de nieuwe theatertoren. Er wordt dus niet plots een nieuwe center of excellence uit de mouw geschud ten koste van andere.

De Capitole is vragende partij geweest om dit label te krijgen. Het is niet toegekend. Maar ze krijgen natuurlijk omwille van de bijzondere investering die ze doen deze subsidie. Er zijn natuurlijk nog spelers op de markt.

De bouw van een nieuwe toneeltoren bedraagt 3 000 000 EUR. Als wij geld geven voor één of andere manifestatie van een festival is dat ook weg. De nieuwe toneeltoren, waarvan de bouw onlangs voltooid is, is belangrijk. Met die toneeltoren kunnen wij een aantal projecties en musicals, die men nergens in Vlaanderen kan opvoeren, in Gent krijgen.

Men vond het dus toch wel belangrijk om dat te doen, temeer er daar in de vorige legislatuur min of meer afspraken rond gemaakt zijn. Of ze rechtsgeldig zijn of niet, daar wil ik mij niet over uitspreken, maar het was beloofd. Wij vonden het toch wel heel belangrijk om ervoor te zorgen dat er in Gent musicals kunnen opgevoerd worden. Dat is een genre dat op veel succes kan bogen. U hebt het trouwens gezien met Daens en onlangs nog met Evita.

De subsidie aan de Capitole is dus enkel voor de realisatie van die toren, teneinde een aantal unieke en grote evenementen in onze provincie te kunnen opvoeren.

De Krook.

Het woord 'Waalse' ga ik niet meer gebruiken. Of het van die pastoor komt, kan ik aan zijn afstammelingen niet meer vragen. Maar in elk geval is de Krook een belangrijk project in Gent.

De besprekingen hierover in de provincieraad waren breedvoerig, om niet te zeggen meer dan breedvoerig. U kent het dossier. Uiteindelijk hebben we gemeend onder bepaalde voorwaarden – ik ga ze allemaal niet opnoemen – aan dat project mee te doen.

DEBATTEN

We kunnen niet aan de wal blijven staan wanneer deze sneltrein van de informatie passeert, die niet alleen voor onze bibliotheken en voor onze cultuur, maar eigenlijk voor alle inwoners van de 65 gemeenten belangrijk zou kunnen zijn.

We moeten meewerken aan deze sneltrein naar de digitalisering van de informatie in de toekomst.

En wanneer we het nu toch hebben over de grote spelers binnen het cultuurbeleid, is het misschien gepast om het hier ook even over de Krook te hebben.

Wij hebben het principe van participatie goedgekeurd in de vorige raad. Natuurlijk is daar in de begroting van dit jaar niets van terug te vinden. Ik veronderstel ook volgend jaar nog niet.

Wij geven geen blanco cheque van 10 000 000 EUR. Dat is absoluut niet het geval. Wij gaan nog goed onderhandelen rond de invulling ervan, wat onze herkenbaarheid zal zijn en wat wij daar als provincie eigenlijk kunnen mee doen.

Wat bedoel ik daarmee?

Op dit moment participeren een aantal van onze mensen in de werkgroep "bibliotheek en innovatie". Ikzelf en een aantal medewerkers nemen daar altijd aan deel. U hebt dat al gezien in de verslagen. Tegen 15 december moet deze werkgroep een soort voorstel van inhoudelijke invulling neerleggen. Voor we het goedkeuren, zal het in onze commissies besproken worden. U zal dat dus ook kunnen zien en evalueren.

Als het van mij afhangt, zullen we onze huidige erfgoedbibliotheek in het PAC, in het kader van ons streekgericht bibliotheekbeleid, naar de Krook verhuizen, zodanig dat heel dat pakket daar zou kunnen in ondergebracht worden, zodat het verticaal en horizontaal zou kunnen geïntegreerd worden met het IBBT en de rest.

We zullen dat nog zien. Dat gaat geen extra geld kosten en het zal de uitstraling van ons provinciebestuur ten goede komen.

Maar we gaan het rapport afwachten. Ik neem aan dat ik alle details die we opgemaakt hebben en die we de vorige keer besproken hebben niet meer moet herhalen.

Een volgende vraag is deze van mevrouw Goedele De Cock.

Het klopt inderdaad dat het budget van seniorenverenigingen is overgeheveld van Welzijn naar Cultuur. Met deze overheveling zitten we nu - en als medewerkster van de minister zal u dat zeer goed weten - op dezelfde golflengte als de Vlaamse gemeenschap en de meeste lokale besturen waar de seniorenverenigingen ook onder het sociaal-cultureel werk vallen.

We zijn er ons echter zeker van bewust dat dit niet de enige doelgroep is binnen het beleid en ik denk dat we daar toch voldoende aandacht aan besteden.

In het cultureel volwassenenwerk hebben wij aandacht besteed aan de participatie van diverse groepen in de samenleving. Heel recent, in 2007, werd de prijs van de provincie Oost-Vlaanderen voor sociaal-cultureel volwassenenwerk toegekend aan de Vierdewereldgroep Mensen voor Mensen in Aalst. Dus wij werken en denken ook verder dan alleen de senioren.

Organisaties voor sociaal-cultureel volwassenenwerk werden hoofdzakelijk structureel gesubsidieerd op basis van een aantal reglementen, onder meer van het Nederlandstalige volksontwikkelingswerk. Bij verenigingen zijn de specifieke doelgroepen gehandicapten en langdurig zieken. En bij de instellingen zijn de specifieke doelgroepen gehandicapten en langdurig werklozen.

De participatie – en collega Couckuyt zal dat bevestigen - van specifieke doelgroepen aan cultuur wordt bevorderd door middel van subsidiëring van een aantal organisaties op naam: ROCSA, Victoria Deluxe, enz. U kent dat en u zult mij toestaan niet verder in detail te gaan.

Tot slot, Dames en Heren, zal het u wellicht ook interesseren wat de stand van zaken is rond het Caermersklooster. Daar zijn vele vragen over gesteld, met name over de stadskanker die inderdaad dringend moet worden aangepakt.

We gaan daar in 2009 werk van maken.

Maar – en dat stoort mij toch een beetje bij de interpellanten - u moet nu toch eens begrijpen dat wij daar alles willen aan doen. U weet toch allemaal, als mensen die deel uitmaken van deze raad, dat wij niet sneller kunnen werken dan wanneer wij van de bevoegde minister de toezegging krijgen dat het dossier klaar is en zal gesubsidieerd worden.

Veronderstel nu een keer dat we iets zouden doen vooraleer die toezegging er gekomen is. Dan zou u terecht rechtverven en zeggen: "U hebt zoveel miljoen subsidies laten vallen."

Dit kan dus niet. Men kan daar commentaar op geven of niet, maar dit is nu eenmaal zo. Wij kunnen niet, wij konden niet. En - ere wie ere toekomt - minister Van Mechelen heeft een grote inhaalbeweging gedaan. De gouverneur zit ook bijzonder achter dat dossier. En u was op de vergadering wanneer hij gezegd heeft dat hij van de Vlaamse regering 1 500 000 000 EUR heeft gekregen om achterstallige dossiers van laat ons zeggen 1993 en 1994 op te lossen.

Dat heeft tot gevolg dat wij er nu bij zijn. Nu kunnen we starten. Het is dus niet dat we laks zijn, dat we het niet willen doen. Wij zien dat ook allemaal. Maar het zou toch waanzinnig zijn mochten we de subsidies die we kunnen krijgen – en nu ook gekregen hebben – laten liggen.

Ik ga de geschiedenis niet herhalen. U kent dat allemaal.

In 2004 is het ontwerpdossier voor de restauratie goedgekeurd: 1 850 000 EUR. Dan hebben we moeten wachten, wachten en wachten. Jaren later blijkt dat, in tegenstelling tot wat wij dachten, de prijzen niet gestegen zijn en is de aannemingsom nu 1 700 000 EUR.

Op 4 mei 2007 verleende de Vlaamse overheid een principiële belofte van restauratiepremie voor een bedrag van 1 017 000 EUR, zodanig dat wij nog 651 000 EUR moeten bijleggen.

Wij konden niet beginnen met bepaalde loten zonder dat wij zicht hadden op het geheel. Maar ik kan u zeggen dat lot 1, de dakfase – dat is nu duidelijk besproken met de ambtenaren deze week – morgen in de deputatie ter goedkeuring wordt voorgelegd.

We kunnen dus beginnen met het dak.

Er moeten ook nog opruimingswerken gebeuren, er moet nog gedemonteerd worden en er is de zwambestrijding. Maar we beginnen met het dak. We moeten met iets beginnen.

De zwambestrijding is op dit moment geconsolideerd en we denken dat wij met het dak moeten beginnen. Daarvoor krijgen wij een subsidie van 60% van Vlaanderen.

Wij hebben gehoopt om in januari 2009 zowel met de zwambestrijding als met het vernieuwen van de dakbedekking te kunnen starten, maar het zal niet mogelijk zijn om beide fases te laten samenvallen. Dat heeft ons dus voor een dilemma gesteld: het dak of de zwammen. En wij hebben gekozen voor het dak. Een dak is de stoel van het gebouw.

Wanneer dat klaar is, kunnen we naar beneden gaan.

Wat aangetast is door zwam is aangetast, maar het gaat niet meer verder. Dus we zorgen er eerst voor dat alles droog staat en dat de stellingen weg zijn. De mensen gaan zien dat we aan het werken zijn. Het dak zal er op staan en we schatten de kosten die er aan uit te voeren zijn nog op 10 000 000 EUR à 12 000 000 EUR.

Tegelijkertijd zullen we ook, in de mate dat we dat mogen doen, Mijnheer Franck, ons deel bijdragen voor de instandhouding van zaken waarvoor wij geen subsidie kunnen krijgen. Dat zullen we aan u ook voorleggen.

Wat gaan we met dat gebouw doen?

We kunnen daar voorlopig niets mee doen. Zolang we niet weten wanneer het zal afgewerkt zijn, kunnen we daar geen project voor maken.

We kunnen daar van alles mee doen. We zouden daar de 9de directie kunnen in huisvesten. Dat is lange tijd geopperd. Naast expositieruimtes kunnen we daar opslagruimte maken. En de refter in de Vrouwebroersstraat kunnen we voorbehouden voor ons bestuur.

Maar we kunnen het ook laten gebruiken – en dat is hier gesuggereerd - door externen.

De mogelijkheid zou kunnen bestaan dat wij tot de overtuiging komen dat een bepaald gedeelte van het gebouw - dat paalt bij het Montmartre van Gent, dat daarjuist genoemd is - aan een huisvestingsmaatschappij of aan een grondmaatschappij van de stad Gent zou verkocht worden of in erfpacht zou gegeven worden, zodanig dat het ook een functionele bestemming kan krijgen.

Het is mijnheer Beke die dat gezegd heeft. Dat zou perfect mogelijk zijn. Dan sluit het aan bij de culturele site. Het zijn openbare besturen onder elkaar. We moeten alleen maar zien dat er een win-winsituatie is. Daarover hebben wij ideeën, maar het heeft geen zin om deze nu te concretiseren. Zoals het gebouw er thans voorstaat, kan niemand er iets mee doen omdat niemand weet wanneer het gebouw voor gelijk wat zal klaar zijn.

Nu kunnen we enkel zeggen dat we morgen beginnen met de aanbesteding van het dak.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, we zijn gekomen aan de vragen rond erfgoed en monumentenzorg.

Mevrouw Verhoeve heeft terecht gevraagd naar de stand van zaken over wat ze vorig jaar ook gevraagd heeft, namelijk de instandhoudingswerken en kleine herstellingen.

We hebben gezegd dat Rieme een probleem is omdat we niet weten van wie het is. Er is nog geen duidelijkheid van wie het is.

Men moet aan iemand anders zijn eigendom ook mogen werken. Onze diensten onderzoeken dat. Dat is dus niet zo eenvoudig. Bovendien wachten wij nog steeds het rapport van het EEC af om te weten hoe en wat.

In elk geval zijn we op uw vraag van vorig jaar onmiddellijk ingegaan en hebben we 20 000 EUR uitgetrokken voor de overkapping zodat in elk geval de schade beperkt blijft.

In de loop van 2009 wordt dat gefinaliseerd.

Ik hoop dat wij dan wat meer duidelijkheid zullen hebben over wat kan en mag en van wie het is om dan verder op uw vraag in te gaan.

Mijnheer Liebaut, bewaarbibliotheken, archiefinstellingen en andere erfgoedorganisaties, kranten en weekbladen - u hebt het gezegd - liggen mij bijzonder nauw aan het hart.

Dat is broos materiaal en aan verzuring onderhevig. Telkens wanneer men een krant van de 19de eeuw openslaat, breekt het, enz. Dit is dikwijls de enige bron voor het sociale, maatschappelijke leven profonds, in de buik van de samenleving. Dat staat in de gazettes. Dat is nu zo en vroeger was dat ook zo.

Unieke bronnen moeten beschermd worden en wij moeten inderdaad ingrijpen. Voor Oudenaarde is dat gebeurd en in Beveren en Lokeren zijn er belangrijke krantenverzamelingen. Ook in de Koninklijke Bibliotheek is men nu bezig met dat allemaal te digitaliseren: het Journal de Gand, enz. Dat is heel belangrijk. Ik weet hoe moeilijk het is.

Het staat niet in de begroting, maar ik vind dat het de moeite waard is om dat project van unieke gegevens, unieke data veilig te stellen.

Ik ga in alle geval voorstellen om dat bij begrotingswijziging in de begroting in te schrijven. Wij moeten dan zien hoe het zal gebeuren.

Een microfilm heeft een bewaartijd van ongeveer vierhonderd jaar.

Het digitaliseren is gemakkelijker voor de consultatie, maar het gevaar bestaat dat men dat alle vier jaar op andere dragers moet overbrengen. De bewaartermijn is zeker niet zo lang.

Het is bijzaak hoe men het zal doen, maar ik vind uw voorstel zeer goed. We moeten dat aanmoedigen en we moeten een systematische aanpak op provinciaal vlak mogelijk maken om deze unieke bronnen te bewaren.

Het is niet goedkoop, maar het kost ook geen fortuinen. Het is belangrijk. We moeten daar dus kredieten voor inschrijven. Dat is niet voorzien. Ik denk dat zo een budget 10 000 EUR à 15 000 EUR zou bedragen en ik wil dat zeker en vast in de bevoegde commissie naar voor brengen.

Collega Jo De Loor heeft gesproken over de steenbakkerij van Sint-Antelinks.

Dat is een totaal nieuwe vraag waarbij wij een heel klein beetje uit de hoge schouw van zo een steenbakkerij vallen.

Het is natuurlijk moeilijk om op korte termijn een antwoord te geven. Het is ook geen gebouw van ons en een politiek om gebouwen aan te kopen, zoals dat was in de gouden tijd, hebben we niet, integendeel.

Het is de bedoeling, dit om diverse redenen, van een aantal gebouwen af te stoten.

Vanuit mijn sector zal het niet gemakkelijk zijn. Het gaat hier trouwens ook niet om een beschermd gebouw, dus ook een eventuele koppelsubsidie bij restauratie kan hier niet gegeven worden.

Dat wil niet zeggen dat wij dat niet kunnen onderzoeken.

En wanneer de gemeente bereid zou zijn om iets te doen, zouden wij eventueel kunnen meewerken onder één of andere vorm. Bijvoorbeeld als zij daar een museum zouden inrichten.

Misschien is het mogelijk dat de toeristische diensten daar een injectie zouden kunnen aan geven. Het ligt in het regionale gebied van het landschap Vlaamse Ardennen. Dat is misschien een partner. In elk geval vinden wij dat heel goed. Wij hebben nog geen steenbakkerijen. Maar u moet begrijpen dat aankopen zeer moeilijk zal zijn.

Dan is er nog de tussenkomst van mevrouw Peeters-Muyshondt over de verplichte restauratie van beschermde kerkgebouwen.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,
Mevrouw is er niet. Haar vraag werd niet gesteld.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik zal toch kort het antwoord geven.

U weet dat wij verplichte koppelsubsidies moeten geven voor onze monumenten. Onze kerken behoren tot de historisch oudste en mooiste monumenten, net zoals de kastelen.

Wij doen dat en in de provincie Oost-Vlaanderen doen we dat graag.

Dat zijn heel vele en heel hoge kredieten.

De laatste jaren schommelde dat rond de 600 000 EUR. Dit jaar zal dat door de inhaalbeweging van minister Van Mechelen 2 924 000 EUR zijn.

Dat is niet weinig. Wij kunnen daar niet buiten. We doen dat graag, maar het komt in één keer in een moeilijke periode.

Dus vergeet niet: 2 924 000 EUR is niet niets.

Hopelijk zijn er nog een aantal remmen, zijn er nog een aantal zaken niet goedgekeurd, zodanig dat het in de praktijk iets minder zal zijn.

Mevrouw Verheirstraeten, ik wil u danken voor de lovende woorden rond het project van de zilvertentoonstelling in Laarne, waarmee we tegelijkertijd eens niet hedendaagse kunst promoten en ook de aandacht leggen op de rand van Gent, midden Vlaanderen, met één van onze prachtigste kastelen, namelijk het Kasteel van Laarne.

U hebt ook een aantal vragen gesteld rond de musea, Collega's.

Het museumbeleid in onze provincie bestaat uit twee delen, enerzijds een ondersteuning van alle mogelijk lokale en bovenlokale musea en daarnaast een werking, betoelaging en onderhoud van onze eigen musea, met name het Mola en het PAM.

Het huidige beleid investeert sterk in de verdere uitbouw van onze musea omdat wij vinden dat het een belangrijk uithangbord is. Het komende jaar investeren we voornamelijk in het PAM, het Provinciaal Archeologisch Museum. De locatie Velzeke wordt uitgebreid met een derde vleugel, zodat de broodnodige publieksvoorzieningen kunnen aangeboden worden. Het was te klein.

In Velzeke zal waarschijnlijk ook het regionaal archeologische depot ingericht worden. De locatie Ename zal misschien wel een parel op de kroon van Oost-Vlaanderen zijn.

Het Provinciaal Archeologisch Museum te Velzeke is dus een vaste waarde in het Vlaamse museumlandschap.

Er werd een taakverdeling uitgewerkt waarbij Velzeke instaat voor het vroegste luik – de Romeinen en de Middeleeuwen - en Ename voor het luik vanaf de Ottoonse periode tot het einde van de 18de eeuw.

En, Collega Franck, de bedoeling van Berlare was de Nieuwste Tijden, de Franse revolutie tot het einde van de 19de eeuw.

Het museum van Velzeke onderscheidt zich van andere musea door een heel uitgesproken educatieve werking naar de jeugd, naar de bezoekers toe.

Het enorme succes zorgde ervoor dat de gebouwen niet alleen te klein, maar ook totaal onaangepast bleken om de stijgende bezoekersaantallen te kunnen slikken. Nu werd, na jaren vraag van de beheerraad, uiteindelijk het licht op groen gezet voor deze derde vleugel.

De knelpunten waren:

- geen specifieke ruimte voor tijdelijke tentoonstellingen;
- geen aangepast sanitair;
- geen onthaal dat groepen van meer dan 20 personen kon verwerken;
- veel te weinig opslagruimte voor het archeologisch materiaal;

DEBATTEN

- geen aangepaste ruimte voor eerstelijnsconservering en restauratie;
- onvoldoende ruimte voor educatieve projecten.

Teneinde deze knelpunten te verhelpen zal het provinciebestuur Oost-Vlaanderen beslissen – wanneer u deze begroting goedkeurt – om deze derde vleugel in Velzeke te bouwen.

Wat betreft het museumbezoek?

Sedert 1987 komen er ongeveer 34 000 bezoekers per jaar. Dat is heel veel.

Daarnaast waren er nog enkele grote tentoonstellingen:

- Quo Vadis, over de Romeinen, met 36 000 bezoekers;
- Fragiël, over Romeins glas. Een unieke tentoonstelling. De mooiste tentoonstelling over glas die er ooit in België gehouden is met meer dan 300 stukken uit heel Europa, waaronder de Diatreetbeker. Het mooiste stuk glas uit de post-Romeinse tijd, verzekerd voor 54 000 000 BEF. Dit is werkelijk een mooie tentoonstelling.

Wat betreft het personeel.

De uitbreiding met een derde vleugel zal geen invloed hebben op het aantal personeelsleden. Het wordt absoluut niet uitgebreid.

U bent natuurlijk ook allemaal geïnteresseerd in Ename, uiteraard. We hebben daar naast het EEC. Ik geef de heer Veys gelijk als hij klaagt over de taalproblematiek. Deze opmerking werd onlangs hopelijk een laatste keer doorgegeven aan de mensen van het EEC, ons eigen museum PAM Ename. Men moet minstens de tact hebben om de correspondentie die naar beneden gaat in het Nederlands te voeren. Daarvoor zijn we toch nog in Oost-Vlaanderen.

Wat de nieuwbouw betreft.

Daar is ook al veel over gezegd. Het PEC - het Provinciaal Erfgoedcentrum - zal haar publieksactiviteiten in grote mate uitbreiden. Publieksprojecten, zoals grote internationale tentoonstellingen en evenementen, waar het PAM voorheen plaatsgebrek had, kunnen in het PEC perfect hun plaats vinden.

Het VIOE heeft beloofd 1 500 m² in te nemen. Er zijn in de laatste maand een aantal vergaderingen door politieke omstandigheden door de minister afgezegd. Ik heb daar alle begrip voor. Maar ik denk dat het op de goede weg is en dat de verbintenissen, die destijds via een uiterst slecht contract opgesteld zijn, door de minister zullen gehonoreerd worden. Ik denk dat het in orde komt en dat de provincie dan ook aan een heel behoorlijke prijs restituties zal hebben van wat wij nu voorschieten.

De bedoeling zal zijn – maar ik ga niet in detail – om daar, naast een uitbreiding van het mooie museum van Ename, een erfgoeddepot voor Vlaanderen in onder te brengen. U weet dat het erfgoed bedreigd wordt. Heel veel kloosters, kerken, enz. worden bedreigd. Waar moet dat heen?

Vorige week heeft Sint-Niklaas dat op een schitterende manier gedaan. In Gent zoekt men dat ook te doen. Wij denken, als provincie, dat het een rol is die wij kunnen spelen. Dat zou een geschikt gebouw zijn, althans voor een deel. Maar goed, ik ga daar niet verder op in.

Dus we hebben het nu en we moeten er het beste van maken.

Ook het Mola is erkend in het erfgoeddecreet. Het geeft gewaardeerde ondersteuning aan het molenpatrimonium. Wij hebben nu eenmaal molens. Bijvoorbeeld in Erpe-Mere zijn er 11 molens. Ze zijn niet allemaal van ons, maar we hebben er een paar. In elk geval werkt het goed.

Het is inderdaad zo dat niet alle maquettes worden tentoongesteld. Wij doen ons best. Wij gaan langzaam. Maar als we zien welke belangstelling er is uit Noord-Nederland voor dat museum denken wij – en de Hollanders zijn molenaars op klompen en met een kaasbol – dat wij het mooiste molenmuseum van de Nederlanden hebben.

En we mogen daar fier op zijn. Dat museum is mooi, aangenaam en perfect onderhouden.

Het provinciale erfgoedbeleid, vertrekkend vanuit het nieuwe cultureel-erfgoeddecreet. Daar zal ik kort over zijn.

Het nieuwe cultureel-erfgoeddecreet treedt vanaf 1 januari 2009 in voege en biedt aan de provincies de mogelijkheid om een erfgoedbeleid uit te werken. Er moet een protocol gemaakt worden met de overheid. We moeten zorgen voor kwalitatieve verbetering, vergroting van de uitstraling en het bevorderen van de professionaliteit. Een driepartijenakkoord: de provincie, de Vlaamse regering en het museum zelf. We gaan daaraan meewerken. We gaan de musea dan ook indelen in landelijke musea, lokale musea, enz.

Wij beschikken in onze provincie over een groot aantal culturele erfgoeddepots. Hebben we ze nog niet, dan hebben we vergevorderde plannen om deze uit te breiden. Het is dus belangrijk. We moeten er op voorbereid zijn dat wij zoveel mogelijk kunstwerken en relictten uit de geschiedenis van ons verleden kunnen bewaren.

Onze provincie heeft daar een eigen rol in en wij moeten ervoor zorgen dat er een geolied netwerk tot stand komt dat heel het culturele erfgoedveld van Vlaanderen, van onze 65 gemeenten, kan overspannen. Wij moeten dus partners worden met al die musea.

Wat gaan we nu doen met de invulling van de nieuwbouw?
De firma Denys heeft dat toegewezen gekregen voor 6 600 000 EUR.

Ten gevolge van de snelle prijsstijgingen – maar daar kan nu werkelijk niemand iets aan doen – is dat 15% meer. Morgen wordt dat voorlopig opgeleverd. Johan Beke heeft mij al gezegd dat er wel een aantal hiaten zijn. Ik zal mij heel beleefd uitdrukken, zodanig dat wij geen bijkomend proces krijgen, maar er zijn dus een aantal fouten.

Tot nu toe belopen de meerwerken voor heel het gebouw maar 870 000 EUR. Dat is 9,57%. Niettegenstaande alles dus minder dan de naar het schijnt aanvaardbare 10%. Dus dat valt nu echt toch wel mee. De werken zijn bijna volledig uitgevoerd. Er moet hoogstens nog voor 100 000 EUR uitgevoerd worden.

Wat niet meevalt is het feit dat er een aantal problemen zijn die blijkbaar toch te maken hebben met een slecht concept en natuurlijk dan ook met een slechte uitvoering. Morgen, 27 november, gaat er een poging tot oplevering door van het gebouw. Ik zeg wel 'een poging', want er zijn toch wel problemen en het zou kunnen – maar ik wil hier geen juridische uitspraak doen – dat er een weigering volgt en dat de aannemer vervalt in een boeteclausule omdat de uitvoeringstermijn nu voorbij is. Tot daar onze eigen provinciale musea.

Daarnaast hebben we natuurlijk nog in bijna alle gemeenten – en dat is heel gezond en heel goed ook – eigen kleine musea. Misschien is dat niet echt nodig, maar goed. De zorg van de eigen groep voor het restant van hun verleden, wat het ook is, is goed. Het is goed dat het bewaard wordt. Ook dat ondersteunen wij. Ook dat vinden we belangrijk. En ook al zijn dat geen kunstwerken, is het geen Van Gogh of wat dan ook, toch is het belangrijk omdat het de exponenten zijn van het eigen verleden van die gemeenschap.

Eén van deze lokale musea is het museum in Berlare, wat een gemeentelijk project is, waaraan wij nu subsidies hebben gegeven in het kader van beloftes die in het verleden zijn gedaan. Wij moeten die belofte honoreren. We zijn een eerbaar provinciebestuur. Wij hebben dat gedaan.

De verantwoordingsstukken voor de werkingssubsidie 2008, zijnde een balans en resultatenrekening, dienen uiterlijk op 31 augustus 2009 ingediend te worden. De subsidie dient aangewend te worden voor de werking van het museum. Dit kan zowel gaan om de kosten voor huur, onderhoud als voor personeel. Maar ik denk dat het de moeite waard is, want die periode - die nergens in Vlaanderen wordt behandeld - is de periode van de verlichting. De periode waarbij Vlaanderen gepoogd heeft om een keer op te staan tegen de verdrukkers die honderden jaren lang onze gemeenten en steden, ons Vlaamse volk verdrukten. De Boerenkrijg, maar ook de Franse revolutie, die het begin is van de democratie: het is allemaal heel belangrijk dat onze jeugd dat weet. Ik vind dat een heel belangrijke scharnierperiode in de geschiedenis van ons land en het is goed dat er ook aandacht aan besteed wordt. Het is nu eenmaal gebeurd in onze provincie. Het is één van de enige historische feiten. Wij hebben geen Waterloo, geen Ramillies. Wij hebben Overmere. En dat is heel belangrijk.

Collega van Pée stelde echter een hele boel vragen over de rest van ons museumbeleid.

DEBATTEN

Het klopt dat de subsidie die erkende musea ontvangen, ofwel van de Vlaamse gemeenschap in het geval het een landelijk ingedeeld museum betreft, ofwel van het provinciebestuur indien het een regionaal museum betreft, slechts een onderdeel vormt van het totale jaarlijkse werkingsbudget. Gemiddeld komt dit op 10% van het totale budget.

Is dat veel?

Neen. Maar de 10% zijn bepalend. Zonder die 10% kunnen die instellingen niet werken.

Hoeveel musea zijn er erkend als Vlaams museum in onze provincie? Scoort onze provincie goed in vergelijking met de rest van Vlaanderen?

De werkingssubsidie die wij vandaag de dag geven, bedraagt 412 500 EUR. 18 750 EUR voor een basisniveau en een lokaal museum en 75 000 EUR voor elk regionaal museum.

In onze provincie zijn er 13 erkende musea. Op:

- basisniveau: het museum van Lokeren en van Dendermonde. Zij krijgen 18 750 EUR;
- regionaal niveau: het PAM, het Museum van Deinze en de Leiestreek, het Museum Dhondt Dhaenens, het Roger Raveelmuseum en de Wereld van Kina;
- landelijk niveau: het MIAT, Museum en Kenniscentrum voor de geschiedenis van de industriële samenleving, het Huis van Alijn, het Museum voor Schone Kunsten Gent, het S.M.A.K, het Design Museum Gent en het magnifieke Museum Dr. Guislain.

Onze provincie scoort goed in vergelijking met de andere provincies.

- West-Vlaanderen: 14;
- Oost-Vlaanderen: 13;
- Antwerpen: 13;
- Limburg: 8;
- Vlaams-Brabant: 5.

Hoe ondersteunen wij onze museumconsulenten?

De museumconsulenten, die de musea begeleiden, ondersteunen wij via alle mogelijke projecten alsook financieel.

Dames en Heren, ik denk dat ik hier het grootste deel van uw vragen en verzuchtingen rond cultuur heb beantwoord. Uiteraard sta ik steeds ter beschikking om vragen te beantwoorden. U mag ook altijd suggesties doen, niet alleen via mevrouw Verheirstraeten en mijnheer Beke voor wat betreft onze 4de commissie, maar mijn deur staat ook altijd voor u open, want niet alleen milieu ligt mij nauw aan het hart, Mijnheer Veys, maar ook cultuur.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe,

We hebben 20 tussenkomsten gehad. U hebt daar bijna een uur op gerespondeerd. Dat was prachtig. Iedereen geeft u daarvoor een applaus. En cultuur is altijd een moeilijk broertje. Er zitten nu nog 40 mensen in de zaal.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de Waalse Krook ben ik blij dat men er in december werk gaat van maken om dat wat meer vlees te geven.

Ik wil ook nog even de blijvende vraag van het Poëziecentrum zelf naar een verhoogde ondersteuning in herinnering brengen.

Wat betreft Euro-kartoenale wil ik dat u daar nog even op terugkomt. De vraag is: hoe worden wij daar nog bij betrokken als provincie?

Baasrode, de scheepswerven, ook daar de vrijblijvendheid inzake de rol van de provincie Oost-Vlaanderen.

Het Mola. Ik wijs toch nog even op de problematiek van de schaalmodellen en de andere molens die nog steeds op hun afwerking wachten.

In verband met Moerbeke waardeer ik bijzonder de tussenkomst van collega Liebaut en steun ik die ten volle. Mocht ik er zelf een steentje kunnen toe bijdragen om dat project alsnog in de goede richting mee te duwen, ben ik desnoods bereid om eens, ten titel van besparing, een hele provincieraad niet tussen te komen. Ik denk dat het de enige symbolische daad is die ik zou kunnen stellen om toch te tonen hoe belangrijk het is.

Ik vind dat dit dossier verder op de goede rails zit.

Wat het dossier van het Huis Anton van Wilderode betreft ben ik wat verward.

Enerzijds hoorden wij een zeer uitgebreid betoog waarom het huis niet geschikt is en anderzijds zouden we het ander huis verkopen om met die middelen het huis toch in te richten.

In te richten tot wat?

Ik heb ook gehoord dat er mogelijks sprake was om er de heemkundige kring van Moerbeke in te vestigen, die ten gevolge van de sluiting van de suikerfabriek zonder lokaal zit.

Wat is daar van aan?

Het Huis Thuysbaert. Hoe staat het daarmee?

Dan wil ik ook nog even reageren op de suggestie van collega Verheirstraeten in verband met de provinciale kunst die hier aanwezig is.

Ik herinner mij dat er een paar jaar geleden een nota deputatie was om nog eens juist in kaart te brengen waar zich wat bevindt. Dat was blijkbaar toch niet echt goed bijgehouden. Er zijn hier een aantal schilderijen en beeldhouwwerken. Maar ik stel mij een beetje de vraag in hoeverre we dat niet wat meer moeten ontsluiten dan voor mensen die toevallig op een bepaalde dienst komen. Tenzij men af en toe eens op het rapport moet komen bij de voorzitter van de provincieraad of bij een directeur van een bepaalde dienst moet komen, ziet men ze maar toevallig.

Er was de suggestie van de collega van Open VLD om het Huis van Ename te verkopen. Hoe staat de deputatie daar tegenover?

En ik wil er ook nog even op wijzen dat u, als verantwoordelijke gedeputeerde voor EROV, er misschien toch een beetje moet over waken dat de vergadering van EROV, waar wij toch goed in vertegenwoordigd zijn en in feite een beslissende stem hebben, niet samenvalt met een vergadering van de provincieraad. Zelfs al is de vergadering maar om 17.30 uur. Ik vind toch dat het zou moeten lukken dat te vermijden.

Wat betreft het logo dat ontbreekt in de brochure van de Capitole.

Ik denk toch dat het redelijk pijnlijk is, zeker als we ons nu voor de komende jaren opnieuw financieel engageren. Dat u zegt dat het enkel voor deze legislatuur is, lijkt mij logisch. Het zou al spijtig zijn mocht u engagementen voor de komende legislaturen nemen. We hebben in het verleden al een aantal dossiers in die zin gehad.

In verband met de Waalse Krook was er mijn vraag om de vertegenwoordigers officieel namens de provincie Oost-Vlaanderen te mandateren.

En tot slot wat betreft het Caermersklooster, maar dat is ook een beetje mijn algemene visie op cultuur. Er is wel wat goede wil, maar ik vind dat er te weinig knopen worden doorgehakt. Het Caermersklooster is daar één voorbeeld van.

Ik zou vragen dat men wat meer duidelijke keuzes maakt.

U zegt: "We weten nog niet wat we ermee gaan doen, we zullen het wel zien als het afgewerkt is". Maar enerzijds hebben we niet de tijd en anderzijds vind ik ook dat we de verantwoordelijkheid hebben om toch iets korter op de bal te spelen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat het steenbakkerij-initiatief betreft begrijp ik dat het voor de gedeputeerde helemaal nieuw is en dat het wat onderzoek vergt, enz.

Maar de vraag bestaat niet uit het aankopen van de site zelf. Ik denk dat de gemeente beter geplaatst is om dat te doen.

Wat ik wil vragen is dat de deputatie de opportuniteiten van de site ter plaatse onderzoekt rond toerisme, zachte recreatie, cultuureducatie, enz. en uiteraard rond erfgoed.

De steenbakkerij zou op zich, als ze zou gerenoveerd worden, natuurlijk wel een pareltje voor de streek zijn. En er is ook de link met de Vlaamse Ardennen, het steenuilenproject en andere soorten beschermingsinitiatieven ter plaatse. Het zou toch wel een mooi samenwerkingsinitiatief zijn: gemeente, provincie en andere partners.

Over Velzeke heb ik dit jaar niets gezegd, Mijnheer de Gedeputeerde. Niet omdat het mij minder gaan interesseren is. Maar u zult zich misschien herinneren dat ik vorig jaar aan u beloofd heb dat als u dit jaar de kredieten voorzag in de begroting ik u daar voor de rest van uw bestaan hier in de deputatie niet meer over zou lastig vallen.

Dus ik heb woord gehouden en daar niets over gezegd.

Maar uiteraard, vermits mijn naam een paar keer werd vernoemd, wil ik u wel zeggen dat ik zeer blij ben dat deze kredieten dit jaar voorzien zijn!!!

En inderdaad: het museum, u hebt het zelf terecht gezegd, verdient dit volledig, zonder enige twijfel.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb helaas nog gemeenteraad. Ik zou graag nog verder naar de gedeputeerde luisteren, maar u zal mij wellicht wel willen verontschuldigen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat zijn de gevolgen van de cumul.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ten eerste vind ik PEC een verschrikkelijke naam. Dus laat ons zoeken naar een mooiere naam, naar iets beter.

Ten tweede heb ik het niet gehad over het statuut van onze musea. Maar ik denk dat we dat eens moeten herbekijken. We zitten daar met een discrepantie, een verschil en dat remt de werking. Dat is niet goed.

Ten derde zitten we wat betreft het museum in Ename eigenlijk met dezelfde probleemstelling als dat van Velzeke: gebrek aan ruimte, publieksruimte, educatief, enz. We hebben daar nu de ruimte, maar we moeten dat ook veilig stellen, want anders stelt het probleem zich overmorgen toch.

Ten vierde, wat betreft het erfgoedbeleid.

Vergeet vooral de regierol niet die de provincies toegespeeld krijgen. Iets minder depotwerking, maar veel meer regie.

Hoe kunnen we dat tot een mooi geheel, samen met externe partners, brengen?

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik sluit mij aan bij wat collega De Loor gezegd heeft in verband met Velzeke. Ik hoop dat het inschrijven van de subsidie ook tot gevolg zal hebben dat er aan gewerkt wordt.

Wat betreft de Capitole.

Ik denk dat men de Capitole op een te hoog niveau zet. Echt grote musicals gaan hier niet komen. Ik heb het geluk gehad Het Zwanenmeer te zien. 35 EUR voor een toegangsticket. Voor vier personen bedroeg het 120 EUR. Ze hebben eerst wat zwanen moeten doodschieten voor ze uiteindelijk op de scène konden. Die scène is niet zo groot.

Ten derde, rond herkenbaarheid. Ik denk dat het heel duidelijk moet gebeuren. Als wij die volledige toren subsidiëren - want daar komt het uiteindelijk op neer - vind ik ook dat het moet duidelijk worden. Het is een commerciële organisatie. Ze gaat het niet graag hebben. Geloof mij maar, u zult nog een beetje moeten masseren, denk ik.

De Vismijn komt er ook aan. Dat is allemaal dezelfde familie. Die gaan misschien ook nog een keer aan de deur bellen. Let daar mee op.

Wat betreft het Caermersklooster denk ik, maar dat is mijn stelling, dat als er een visie ontwikkeld wordt over wat er met de site gaat gebeuren, gaat u subsidies krijgen. De Vlaamse gemeenschap wacht nu omdat ze niet weten of zij woningen, een theaterzaal, een ruimte of administratieve gebouwen moet subsidiëren.

Op het moment dat wij een visie hebben over dit gebouw zullen de subsidies gemakkelijker komen.

Dat is mijn overtuiging.

Dank u.

De heer voorzitter

Voor wie blijft heb ik nog een aangename verrassing.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Of het aangenaam zal zijn ...

De heer voorzitter

Ik heb een aangename verrassing en ik geef u het woord. U bent niet de verrassing, Mijnheer Joris. Ik heb een aangename verrassing voor wie blijft en nu geef ik aan mijnheer Joris het woord.

De heer Joris

Hetgeen ik ga zeggen is ook geen verrassing, want ik heb het eerder al eens gezegd.

Ik deel volledig het oordeel van de gedeputeerde over de symbolische waarde van de Boerenkrijg, maar ik ben totaal niet akkoord met het feit dat hij de Franse revolutie voorstelt als het begin van de democratie, de mensenrechten en de vrijheid in onze gewesten.

Als u daar een goed voorbeeld wil van geven, neem dan de Amerikaanse revolutie. De Franse revolutie, waartegen de mensen van de Boerenkrijg gevochten hebben ten slotte, was een nachtmerrie. Het was een ontaarding van de mooiste idealen, een genocide in de Vendée, met tienduizenden onthoofdingen, grote terreur en honderden verwoeste kerken.

Dat is geen goed symbool.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Een kantelmoment in de geschiedenis.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal zorgen dat wij allemaal tevreden zijn over de korte antwoorden.

Wat betreft het Poëziecentrum.

Ik denk dat er 5 000 EUR meer voorzien is. Mijnheer Beke, wij zijn daar samen naartoe geweest en wij zijn overtuigd van de bijzondere waarde.
Dus 5 000 EUR meer.

Baasrode, de scheepswerven.

Wij hebben de laatste jaren onze nek uitgestoken. Wij hebben dat indertijd verworven en gekocht omwille van de beloofde Europese steun. Nu moet Europa zijn nek uitsteken en kluiten laten zien. Het kan niet altijd zo maar zijn dat wij alles betalen. Het is betaald, wij hebben gedaan wat we kunnen. Wij hebben de veiligheidsvoorzieningen in orde gebracht. Wij hebben een stuk van de nieuwe hangar betaald. U kent het allemaal zeer goed. Het moet uitgebouwd worden. Wij kunnen niet alles tegelijk. Maar ook onze mede-contractant moet doen wat hij gezegd heeft.

Mola, de schaalmodellen.

Ik zal daar naar kijken. Het is een probleem dat ik eigenlijk niet zo goed ken. Ik weet dat Mola een heel mooi museum is. We zijn er trouwens met de 4de commissie naartoe geweest. U was ook, zoals iedereen, Mevrouw Verheirstraeten, tevreden. Ik ga wat de schaalmodellen betreft het onderzoeken.

Het Huis Anton van Wilderode.

Ik ben heel duidelijk geweest. Wij steunen dat. Wij willen enige souplesse van de familie. We zitten nu eenmaal met dat contract. Iedereen die daar iets kan voor doen zodat het op een convenabele manier naar ons komt, is welkom. Wij zouden ook graag, indien het dan toch zo moet zijn, de inhoud hebben. Wat zin heeft het dat we een gebouw onderhouden waar we de inhoud niet van hebben. Het is belangrijk - de geest is weg, alleen de materialiteit en de documenten en archieven blijven – dat het van ons is. Als wij dat één deel kunnen verkopen, zal dat een verlichting zijn. En wanneer de gemeente Moerbeke dat wil kopen voor de Heemkundige Kring, mag zij ook de kleur van haar geld laten zien. Dan kunnen wij daarmee die veranda in die mate uitbouwen dat we daar met een aantal mensen kunnen komen. Wij verwachten daar geen stormloop zoals in het Gallo-Romeinse museum. Maar mensen die geïnteresseerd zijn in de poëtische waarde zouden naar daar kunnen komen en daar kunnen vergaderen. Dat zouden we graag hebben. Met dat geld kunnen we daar iets aan doen, want we hebben ook al drie jaar iemand betaald voor het inventariseren van de inboedel, die eigenlijk niet van ons is.

Het oude Huis van Ename verkopen.

Ik denk, Mijnheer de Gedeputeerde van Gebouwen en Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, dat het in de lijn ligt van wat wij gaan doen. Dus ja.

Wat betreft het samenvallen van de vergadering van EROV en de provincieraad. Dat is inderdaad een denkfout. Dat is niet correct. Ik ben voorzitter van EROV en ik kon er zelf niet zijn.
Dat zal niet meer gebeuren.

Wat het logo betreft van de Capitole.

Ik wil een onderscheid maken en nog verder gaan dan u. Als we ze niet subsidiëren voor hun werking moeten ze misschien ons logo niet vermelden op hun publicaties. Alhoewel.
In elk geval moet ons logo aan de muur komen, want het is een onroerend goed dat we subsidiëren. We gaan dat ook met de stad Gent bespreken. Het zou dan ook niet meer dan billijk en evident zijn dat ze ons ook vermelden in hun publicaties.

Wat het Caermersklooster betreft.

Daarover kunnen wij bezig blijven. Ik denk dat wij slagkrachtig genoeg zijn. We hebben lang moeten wachten omwille van de beloofde subsidies. Ze zijn er nu. Onze diensten kunnen niet vlugger tekenen en schrijven en de administratieve lijdensweg van het dossier volgen dan ze op dit moment hebben gedaan. Ik zeg het u nogmaals: morgen wordt er beslist om met de dakwerken te beginnen.

Wat de vraag betreft van collega De Loor. Inderdaad, wij gaan die steenbakkerij verder bekijken.

Wat collega Beke gezegd heeft over PEC is juist. Dat is inderdaad geen naam. We moeten daar iets anders voor vinden.

Het statuut van de musea moeten we ook bekijken. Maar heel die problematiek zal eigenlijk maar aan bod komen na 1 januari 2009 wanneer het cultuurdecreet zijn effectieve uitwerking krijgt.

Met Ename zijn er besprekingen gevoerd. We hebben dat trouwens ook samen besproken. Dat zal voor een deel een uitbreiding worden van het bestaande museum. Maar de ruimtes zijn van dien aard dat er ook andere dingen moeten gebeuren. Er komt een stuk depot en het VIOE - het is gezegd - gaat het doen.

De vraag van de heer Franck over de Capitole is eigenlijk hetzelfde. Het is juist. We moeten daarin herkenbaar zijn. Het is niet niets.

Wat mijnheer Joris betreft over de Boerenkrijg.

U zal mij zeker niet verkeerd begrepen hebben, maar ik heb mij in die zin misschien verkeerd uitgedrukt om in een hele korte periode zowel de Boerenkrijg als nadien de Franse periode, wat ze ook is, te comprimeren. Maar in elk geval, het is een historisch belangrijke – daarom geen goede – periode geweest. 15 jaar in de geschiedenis. Het is belangrijk dat daar ook het goede en het slechte van geëvoqueerd wordt.

Daarin treed ik u uiteraard volledig bij, want anders had het museum geen zin.

Wat betreft de Euro-kartoenale.

Dat is volgens mij terecht. Wij hebben dat gesteund. Ook een aantal gedeputeerden aan mijn rechterzijde hebben daar uitdrukkelijk vragen over gesteld. Ik ga dat nakijken. Als het zo is dat wij daar als provincie bijlopen voor spek en bonen - ikzelf ben nooit uitgenodigd, niemand van ons - gaan we daar onmiddellijk onze consequenties uit trekken.

Dank u.

De heer voorzitter

Bij deze sluit ik het debat af.

Ik feliciteer iedereen die daar vandaag aan heeft deelgenomen. Wij hebben toch weer 30 tussenkomsten afgewerkt, waarvan sommige zeer lang waren. Maar felicitaties, ook voor de gedeputeerde.

Het is natuurlijk 18.45 uur. Het aangename is dat er buiten broodjes staan.

EINDE VAN DE ZITTING